

دیوانی ئەمین ئۆشنوویی

«کۆمەلە شیخەری کوردی»

«لەسەر ئەرک و تیکۆشانی:

ئەحمەد بەلەدی»

به نیوی خودای بی هاوتا

- نیوی کتیب: دیوانی کوردی ئەمین ئۆشنوویی
- نیوی شاعیر: محەممەد ئەمین بەلەدی «ئەمین ئۆشنوویی»
- بلاوکه رهوه: ناوهندی بلاوکردنه وهی فهرهنگ و ئەدهبی کوردی
- تیراژ: ۲۰۰۰ بەرگ
- چاپی یه کهم: سالی ۱۳۷۷ ههتاوی
- له سه ر ئه رک و تیکو شانی: ئەحمەد بەلەدی

دیوانی

ئەمین ئۆشنوویی

«کۆمەلە شیعری کوردی»

«لەسەر ئەرک و تیکۆشانی: ئەحمەد بەلەدی»

به نیوی خودا

له کاتیکدا ئەم دیوانه ئامادهی چاپ کرابوو، به داخ و کهسه ریکی زۆره وه، رووداوی دلته زینی ته سادوفی ماشین، ۷۶/۱۱/۳۰ سی شۆره سواری گۆره پانی فرههنگ و ئەدهبی کوردی لی ئەستاندین. له و رووداوه دا، کاک مارف ئاغایی (شاعیر و نووسەر)، کاک جه عفه ر قازی (نه ققاش و په یکه ره ساز) و کاک سه رتیپ مه نسووری (وه رگیپ و نووسەر)، گیانی پاکیان له ده ست دا و که و تنه به ره حمه تی خودای میری مه زن. کاک مارف ئاغایی له هه موو قوناغه کانی ئاماده کردنی ئەم دیوانه و هه روه ها دیوانه فارسی به که دا زه حمه تیکی به رچاوی کیشا و کاک جه عفه ر قازی وینه ی رووبه رگی دیوانه فارسی به که ی کیشا... نیوی پر له شانازی ئەو سی ئەستیره پر شنگداره له ئاسمانی میژووی هونه ر و ئەده بیاتی کوردی دا، هه تا هه ر ده دره وشیته وه ، رو حیان شاد و یادی پیروزیان به رده وام بی.

● ئەحمەد بە لەدی ●

۱	وتاری شیخ سەید تەها کەمالی زادە ی نەقشبەندی
۲	پیشەکی (بەرپز کاک ئەحمەدی قازی)
۸	پیشەکی (ئەحمەد بەلەدی)
۱۵	گازە
۱۷	گازە
۱۹	یا بەسوولەللا
۲۰	وەسفی حەزەرەتی محەممەد (د - خ)
۲۲	مەدحی حەزەرەتی رەسوولی ئەکرەم (ر - خ)
۲۴	وەفاتنامە ی پیغەمبەری گەورە ی ئیسلام (د - خ)
۲۶	سلسلە ی تەریقەتی قادری
۲۹	وەسفی خانەدانی نەهری
۳۱	وەسفی شیخ عەبدولقادی شەمزینان
۳۳	وەسفی شیخ عەبدولقادی گەیلانی
۳۴	وەسفی غەوسی گەیلانی
۳۵	مەدحی غەوسی گەیلانی
۳۷	وەسفی غەوسی گەیلانی
۳۹	مەدحی غەوسی گەیلانی
۴۱	وەسفی سەید تەهای نەهری
۴۳	مەدحی حەزەرەتی سەید تەهای شەمزینی
۴۵	مەدحی سەید عەبدوللای گەیلانی زادە
۴۶	بۆ سەید عەبدوللا ئەفەندی
۴۸	وەسفی حاجی شیخ عەلایەدین
۵۰	خۆشەویستی شیخ عەلایەدین
۵۲	وەسفی شیخ عەلایەدین
۵۴	مەدحی شیخ کەمال (تەخمیس)
۵۶	وەسفی خانەدانی شیخ کەمال
۵۸ - ۶۴	شین گێری شیخ عەبدولقادی شەمزینی
۶۵	شین گێری شیخ ئیسماعیلی بەرزەنجی

۶۷	شین گپری شیخ سەدرەدین
۷۱	وەلامی نامە ی شیخ عەلاوەدین
۷۲	شینى (ئەمین) بۆ ئازیزە کە ی
۷۳	بۆ میرزا مرادی شاعیر
۷۵	بۆ کاک مستەفای ئیرانی (سافی)
۷۹	بۆ جوانە مەرگ (نازدار)
۸۰	بۆ میرزا عەبدوللای عینایەت
۸۲	هاتنی فەلەکان بۆ شاری شنۆ
۸۵	غار تگەری هۆش
۸۶	رەقیب
۸۷	ئاهی دەروون
۸۸	فەلەک
۸۹	دلی غافل
۹۰	سکالا
۹۱	فیراق
۹۲	گازندە
۹۳	موونس
۹۴	رەنجوور
۹۵	چ بکەم
۹۶	بی وەفایی
۹۷	گۆلی یەکتا
۹۸	پەیکی خەیاڵ
۹۹	رۆژگار
۱۰۰	مووسیبەت
۱۰۱	شەوقی جەمال
۱۰۲	بی وەفایی
۱۰۳	چارەنووس
۱۰۴	دەردی هیجران

۱۰۵	گه ردهن که جی
۱۰۶	شه و قی روخی یار
۱۰۷	تالع
۱۰۸	ته رسا
۱۰۹	وه سلی یار
۱۱۰	داخی دهر د
۱۱۱	دیده ی گریان
۱۱۲	روخی یار
۱۱۳	مه ئوا
۱۱۴	عاشقی مسکین
۱۱۵	ته قدیر
۱۱۶	به لّین
۱۱۷	نزا
۱۱۸	ته خمیسی ئه مین له سهر شیّعری قازی محه ممه د خزری
۱۲۰	دلی غافل
۱۲۲	نه فسی زالم
۱۲۴	ته بیبی عیشق
۱۲۶	شه یدای گول
۱۲۸	په رته وی عیشق
۱۳۰	نووری به سهر
۱۳۲	ویسال

مه ولود نامه ۱۷۱ - ۱۳۴

سهر بووری شیخانی ئه هلی ته ریه ت ۱۸۰ - ۱۸۲

به شی فارسی ۱۸۲ - ۲۰۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي ارسل رسوله بالهدى و دين الحق ليظهره على الدين كله و لو كرهه المشركون. نحمده و نشكره و نستعديه و نستغفره و نعوذ بالله من شرور انفسنا و سيئات اعمالنا من يهده الله فلا مضل له و من يضلل فلا هادي له. و نشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له و هو على كل شيء قدير. و نشهد ان سيدنا و مولانا محمداً عبده و رسوله البشير النذير. صلوات الله تعالى و سلامه عليه و على آله و اصحابه و اتباعه الذين اهتد و ابهديه الى يوم الحشر العسير. و سلم تسليمًا كثيرًا. قالى تعالى فى كتابه الحكيم.

(الذين آمنو و لم يلبسو ايمانهم بظلم اولئك لهم الامن و هم مهتدون) و قال (يا ايها الذين آمنو اتقوا الله و كونوا مع الصادقين).

زۆر خوشحالم كه واقه له م به دهسته وه ده گرم يادى ئينسانىكى واقيعى، ئينسانىكى خزمه تگوزار شادروان شاعير و هونه رهندى به ناوبانگ و عارف و سه رشناسى ميلله تى كورد، خوالى خوشبوو (ميرزا محممه د ئه مين به له دى)، مه شهوور به (ئه مين ئوشنۆيى) ده كه م. ئه م زاته له بنه ماله كانى كۆن و به ناوبانگ و ئه سيلى شارى شنۆيه. ئه گه رچى من خۆم ئه وانه م نه ديتبوو، به لام له براده رانى شنۆيى و عوله ما و فوزه لاي ده ورووبه ر وه هه روه ها له زمانى مه رحوومى باوكم (حه زره تى شيخ عه لائه دينه لئه قشبه ندى) بيسنوومه كه ئه و شه خسه جگه له عه شق و شيعر و شاعيرى له ناحيه ي ديانه ت و ته قوا و سه خاوه ت و مه ردانه گى ده ستىكى بالاى بووه وه ئه م زاته مه حبووبى يه تىكى خاسى له نيو شار و لادى و كورده واري دا بروه. هه ميشه له گه ل مشايخ و عوله ما و سادات و پياوه گه و ره كانى زه مانى خوئى ژيانى بردۆته سه ر. ئه شعارى زۆرى به زمانى فارسى و كوردى بووه كه من زۆر له شيعره كانم ديوه وه له وته ي دهنگ خو شه كان كه وا له مه جاليس دا ده خو ئير ئينه وه

گوښم لږ بووه که حقیقه ته ن شیعره کانی گولی مه جالیس و غه زای روح و نه شته ت به خش و له قلیی هه موو ئینسانیک دا ئه سهراتی عه جیبی هه یه. له قه لیکی پاک هاتوته دهره وه و له قه لییش دا جیگیر بووه و ده بی، وه کوو بیستوومه به زمانی عهره بی و تورکیش شیعی و تووه به لام من خوّم نه مدیون. وه ههر وه ها مه ولوود نامه یه کی ریک و پیکیشی هه یه. له وه لاده تی حهره تی ره سوولی ئه کره م (ص) که وا له گهل هه لبه سته جوانه کانی مه جالیسه ئایینی یه کان دهره زایننه وه. به داخه وه تا کوو ئیستا ئه م شیعره جوانانه وه ئه م ئاساره به نرخه پهرت و بلاو و تا حه ددیک له بیر چوو بوونه وه. به لام ئه خیره ن خه لفی ساله حیان نه وه ی به ریزیان کاک میرزا ئه حمه د که کورپکی زور باش و فه همیده یه وه خو ی به کاری هونه ری نه ققاشی مه شغووله ئه وا پیاوانه شیعره کانی باپیری به ریزی که مووده تی که له کوشش دایه کو ی کردونه ته وه و ئه رکی له چاپدانی گرتوته ئه ستوی خو ی وه ئه وا به لوتفی خوا ی گه وره توانیویه تی دیوانی شیعره کانی فارسی له چاپ بدا وه ئه م روژانه له چاپ دهره چی. وه دیوانی زمانی کوردیش که شیعره کان کو کرارونه ته وه وه ئینشانه لاا ئه ویش دهریته چاپ وه ئه م گه نجینه به نرخانه ده که ونه ده ست خه لق و ئیستفاده و که لکی لږ وه رده گرن. دیاره برای بچووکیان کاک عه بدوللا ئه ویش کورپکی باش و فه همیده یه وه له دانیشگا ئیدامه ی ئه حسیل ده دا، ئه ویش له م بابه ته وه له گهل برای خوشه ویستی هه مکاری و زه حه ماتی لازمیان دیوه خودا به که ره می خو ی ههر دووکیان مووه فه ق و موو ئه بیه د بکا. وه له ههر دوو دنیا به هره وهر و سهر بلیند بن. وه روحی پر فتووحی ماموستای به ریز (ئهمین ئوشنوی) به جنات النعیم شاد و له گهل سوله حا و شوهه دا و سه ددیقین مه حشور و مه لووف بین. وصلی الله علی خیر الوری محمد المصطفی و آله و اصحابه البرده التقی.

الحقیر خادم الفقراء

سه بیید ته ها که مالی زاده. ئه لنه قشبه ندی

به ناوړه خودا

چاپي ئه م ديوانه پيشكه ش ده كه م به روحي پاكي ريره واني ريگه ي
تريقه ت:

هزرتي شيخ عبدولقادري گه يلاني و بنه مالهي هزرتي سديد ته ها
شه مزيني، هزرتي سديد حوسين سهرپوتي «خليفه سهرپوت»،
هزرتي شيخ سديد كه مال، هزرتي شيخ ئيسماعيل به رزه نجی، هزرتي
شيخ بابا سديد (غه وس ئابادي)، حاجي لازم قاسمي راد «حاجي ئه نبي» و
هروه ها ئاسانه ي:

هزرتي شيخ جه مشيد كهره مي، هزرتي حاجي شيخ سديد ته ها
كه مالي زاده، هزرتي شيخ سديد فاروق گه يلاني زاده، هزرتي شيخ
سديد ره سوول سهرپوتي، هزرتي شيخ نه جمه دين به رزه نجی، باوكي
زور خوشه ويستم حاجي محممه د به له دي «كوري ئه مين» و هه موو خه لكی
دلگه رمي زيده كه م، شاري شنو.

سه‌ره تا

یه کییک له کاره گرینگه کانی ناوه‌ندی بلّاو کردنه‌وه‌ی فره‌ه‌نگ و ئەده‌بی کورد (ئینتشاراتی سه‌لاحه‌دین ئەییووبی) هه‌ر له سه‌ره‌تاوه بلّاو کردنه‌وه‌ی ئاسه‌واری شاعیران و زانایانی کورد بووه و له نیو ئەم شاعیرانه‌ش دا بلّاو کردنه‌وه‌ی دیوانی شیعره‌کانی ئەمین ئۆشنوویی (فارسی و کوردی) ئه‌رکیکی زۆر پێویست بوو که به‌خته‌وه‌رانه به‌ تیکۆشان و هیممه‌تی کاک ئەحمه‌دی به‌له‌دی (نه‌وه‌ی ئەمین ئۆشنوویی) به‌ ئەنجام گه‌یشته و که‌له‌به‌ریک له کتیبخانه‌ی کوردی به‌م هه‌لسوو‌رانه پر کرایه‌وه.

میرزا محهمه‌د ئەمین به‌له‌دی (۱۳۳۳-۱۲۶۸) هه‌تاوی ، به‌ نازناوی «ئەمین ئۆشنوویی» شیعی‌ی گوتوووه و له سه‌ر ئەوه‌ش را که شاعیریکی هه‌لکه‌وته و پایه‌به‌رزه زۆر که‌م ناسراوه و ته‌نیا گیوی موکریان‌ی له «که‌شکۆل» ه‌که‌ی خویدا به‌ چه‌ند دیریک باسی کردوووه. دیوانی شیعره‌ فارسی‌یه‌کانی «ئەمین» له پاییزی ۱۳۷۶ی هه‌تاوی (۱۹۹۸ زایینی) دا رووی چاپیان به‌ خووه دیت و که‌وته ده‌ست خوینه‌رانی تامه‌زرۆی ئاسه‌واری شیعر و ئەده‌بی کوردی. له خویندنه‌وه‌ی شیعره فارسی‌یه‌کاندا بو هه‌موو خاوه‌ن چیژیک ده‌رکه‌وت که ئەمین شاعیریکی گه‌وره و عاریفیکی سه‌وداسه‌ری دلسوو‌تاوه و به سه‌ر شیعر و ئەده‌بدا زاله، هه‌ر ئەوه‌ش وای له خوینه‌ران کرد که داوا بکه‌ن دیوانی شیعره کوردی‌یه‌کانیشی به‌ زووترین کات بلّاو بکریته‌وه و باغی شیعر و ئەده‌بی کوردی پی‌برازیته‌وه. له سه‌ر ئەو

داخوازی یه گشتی به بوو که کاک ته حمه دی به له دی که وته هه لسو وړانیکي چالاکانه و ته وهندی ده توانای دابوو شیعره کانی «ته مین» ی لیر و له وی کو کرده وه و ناوه پړوکی ته و دیوانه ی پیک هیئا. هه ر چهند ته و تیکوشانه زور جیگه ی ریژه و منته داده نیته سهر هه موو ریوارانی ریگه ی فرهه ننگ و ته ده بی کورد، به لام گومان له وه دا نیه که هیشتا زور شیعی دیکه ی ته مین ئوشنوویی ماون که کو نه کراونه ته وه و ده بی هه ولی رزگار کردنیان له فوتان بو بدری. تا ئیستا که ته نیا چهند مانگیک له بلاو بوونه وهی دیوانی شیعره فارسی به کان تیپه ریوه، زور شیعی فارسی بلاونه کراوه ی ته و خوالیخو شبووه له لایه ن دوستانی فرهه نگدوسته وه به ده ست کاک ته حمه د گه یشته وه. شک له وه دانیه که سهرجه می شیعره کوردی به کانیش زور له وه زور تره که له م دیوانه دایه و هیوادارین خوشه ویستان له هه ر شوینیک ده ژین به چاوپیکه وتنی ته م دیوانه شیعره، هه ر شیعیکی بلاونه کراوه ی ته مین یان به لاوه یه بو ته م ناوه نده ی بنیرن تا خوا یار بی له چاپه کانی دوا پیدا ره گه ل بخرین و تیدا نه چن.

ناوه پړوکی شیعره کوردی به کانی ته مین له سهریه ک، هه ر له سهر ته و مه به ستانه دده وی که له شیعره فارسی به کاند دیتوومانه. یانی ته گهر زنجیره ناوه پړوکی شیعره کانی بخه یه سهر هیلیکی ریگ و پیک ده بینین که ته مین له سهر هیلی خواناسی، ئابین، عیرفان، ته وینداری و پیوه نده ی کو مه لایه تی، شیعی هوندوته وه و له و ریبازه لای نه داوه.

وه ک ده لین له پیشدا، ته مین زور تر شیعی جه فه نگی و هه جوی هوندوته وه و زور تر بو گالته و گه پ له م که ره سه یه که لکی وه رگر تووه. تا روژیک که ده گه ل پوئیک له هاوړی یان بو زیاره تی چه زره تی «شیخ عه بدولقادر - غهوسی سانی» به ره و راژان له مهرکه وه ر ده که وینه ری. له دریزایی ته م ریگه یه ش دا هه ر به گالته و گه پ ده گه ل هاوړی یان دده وی و به تاییه ت ده گه ل یه کی که له هاوسه فرهه کانی به ناوی سوفي سه عیدی شافیهی که خزمی نزیکي خوی بووه، به

شيعر و قسه‌ی نه‌سته‌ق فرهاويزی ده‌کا. به‌لام ده‌گهل ده‌گاته‌خاکی مه‌رگه‌وه‌ر، وه‌ک هاورپی‌کانی گيړاويانه‌ته‌وه، حالی ده‌گورپی و تيکده‌چی و ده‌که‌ويته‌خه‌لسه و جه‌زبه و نه‌و جار تا ده‌گاته‌مالی شيخ به‌شيعر به‌پيغه‌مبه‌ر «د.خ» هه‌لده‌لی و ناگای له‌ده‌ور و به‌ر ده‌برپی. پاش زياره‌تی شيخ و گه‌رانه‌وه‌بو شنو، هه‌موو شيعر و قسه‌ی ئەميين ده‌بيته‌حه‌کايه‌تی مريدايه‌تی و عيرفان و خوداناسی و زور شيعری به‌سوز و جوان له‌مه‌ر شيخه‌کانی نه‌و مه‌لبه‌نده‌ده‌هونيته‌وه.

له‌زه‌مانی ئەميين ئوشنوویی و پيش نه‌ويشدا، شاعیرانی کورد به‌زاراوه و بن زاراوه‌ی مه‌لبه‌ندی ژبانی خويان شيعريان ده‌هونده‌وه و بي‌په‌روا واژه و ده‌سته‌واژه‌ی فارسی و عه‌ره‌بی (به‌تاييه‌ت ئاياتی قورثانی) يان ده‌خسته‌نيو شيعره‌کانيان. نه‌و شيوه‌کاره‌له‌نالی را بگره‌تا ده‌گاته‌مه‌حوی و سالم و حه‌ريق و وه‌فایي و ميسباح و ئەميين ئوشنوویی و شاعيره‌کانی باشور وه‌ک مه‌وله‌وی و خانا و بيسارانی و.... کاریکی ئاسایی بووه و وه‌ک نه‌مرو شاعير ده‌غده‌غهی زبانی به‌کگر تووی له‌زه‌ینی دا نه‌بووه.

بو نمونه‌له‌م روانگه‌وه‌هينديک ده‌روانينه‌سه‌ر شيعره‌کانی ئەميين. له شيعره‌عيرفانی به‌کانيدا، يا له‌و شيعرانه‌دا که په‌سنی خودا و پيغه‌مبه‌ر دده‌ا، گه‌ليک ئاياتی قورثانی به‌کورتی ده‌کار ده‌کا و له‌واژه و ته‌رکيب و ته‌عبيری عه‌ره‌بی و فارسی که‌لک وه‌رده‌گری. له‌موناچاتيک دا له‌به‌ر خوا ده‌پارپته‌وه:

تو به‌حه‌ققی حورمه‌تی نه‌و سه‌روه‌ری دنيا و دين

«صادق الوعه‌ده‌الامين» و رحمة للعالمين

.....

تو «شفيع‌المذب» ينی روژي ميزان و حيساب

«رحمة للعالمين» ی ساحيی وه‌حی و کيتاب

له‌مه‌دحی ره‌سوولی نه‌کره‌مدا ده‌فه‌رموی:

ئەي تايري ئەوجى فەلەكى عەرشى موعەللا
 شاهەنشەھى ئىقلىمى عرووجى فەتەجەللا
 (اى طايىر اوج فلک عرش معلّى
 شاهنشە اقليم عروج فتجلّا)

.....

ئەي تاقە گۈلى رحمة تى شاهەنشەھى مەعبود
 دەر ھەر دوو جىھانم، بە خدا ھەر تويى مەقسود
 وەك دەبينىن دىرى دووھەمى ئەم شىعرە بە تەواۋى فارسيە و لە زور شويىنى
 دىكەش لە واژە و دەستە واژەى وەك (درپى ، پراز ، چو، خوناۋ ، ديگر ، آغوش و
 خواب و....) كەلك وەردە گرى، وەك:
 شەو ھەتا روژى تو زالم ھەر لە (خوابى) غەفلەتى
 روژى تا شەو (در پى) لەز زاتى نەفس و شەھوۋەتى

*

سەينەم وەكوو تەندوورى، (پراز) شوعلەيى نارە
 جەرگم وەكوو نەي كون كوني سەد (زخم) و فيگارە
 زاراۋەى مەلبەندى شنو بە پىي ھەلکەوتى جوغرافىيى ناوچەى شنو كە
 دەكەويىتە نيوان بادىنان و سوران و ئازەربايجان، گەلىك تايىبە تەندى خوۋى ھەيە و
 بارى جوغرافىيى و پىوھەندى دەگەل شىمال و كوردى ناوھراست و زبانى توركى
 بوۋتە ھوى سەرھەلدانى زاراۋەيەكى شىيرىن و جوان كە جىگا جىگا لە شىعرەكانى
 ئەمىن دا دەيىتە، گولواژە و گولە بەروكى ھونراۋە و شىعرەكانى:
 گەرچى غوربەت بوۋ غەزىزانى وەتەن دەرد و غەمە
 من كە حوبىي توم «ھەيىتن» نامەوى ئەھلى ولات

* * *

گهر دلت شاد کا ده تهووهل، ئاخريش ده تکا زه بوون
تي بفرکه تهو جيهانه، بو که سي قهت «چوويته» سهر

* * *

ههر وه کوو گویت لی ده بی تهوړو فلانکهس «مردیه»
تو که هوا ئاخړ ده زانسی، شادمانیت بو چیه؟
له زاراوه ی شنو ی دا له جیات (مان) له حاله تی (مالکیت) ی کو دا ته نیا له
(ن) که لک وهرده گرن وهک مالن له جیات مالمان، ولاتن له جیات ولاتمان، له
شیعری ته مین ئوشنو ویش دا، ته م حاله ته زور بهرچاوه.
وه عده یی وه سلت به من دا کاریکی بی جا نه بوو
بو وه پاشت خست عه زیزم خو (قه رارن) وانه بوو

* * *

ته ی بادی سه با ئیمړو قاسید به ده فهرانم
بو خزمه تی سو فی (خون) تهو نووری دوو چاوانم

* * *

یاره بی شهوی ماوه یا کازیوه ی کی شاهوه
(چان) دیمی نه کی شاهوه، ده نگیک دی له گوی یانم
له زور جیگهش دا له جیات (له) که لکی له (ده) وهرگر تووه که ته وهش
ده بیته هو ی دلخو ش لایه نگرانی (ده) له شه ری بی برانه وه ی ناو خوی (ده) و (له)
دا!

گهر دلت شادکا (ده) تهووهل، ئاخريش ده تکا زه بوون

* * *

تهوړو که (ده) به حری غمی دل بووم (ده) شه نادا
حوسنی روخی یارم به نه زهر کهوت له په نادا
دیسان له زاراوه ی شنو یی دا له جیات (یک) له (هک) که لک وهرده گرن و له

دیوانی ئەمین دا لە زۆر جیگادا ئەوە دەیینن وەک:
 سیککەیی قەلب و رەواجم (جارەکی) سەرراف بکە
 باقاری جامی و جووودم وەک بلووری ساف بکە

* * *

(فکەرەکی) ناکە ی لە حالێ خۆفە گانی نیو قبوور
 مەنزلی وا پەر لە خۆف و مەسکەنی وا تەنگ و قوور
 بیجگە لە شیعەر و هونراوەی فارسی و کوردی و مەولوودنامە، بە یتیکیش
 (بەیتی عبدالرحمن) لە ئەمین بە جی ماوە کە ناوە پوکی مەزەهەبی هەیه و هیشتا لە
 چاب نە دراه و بلاو نە کراوە تەو. هیوادارم چاومان بەم ئاسەوارەش روون بیتەو و
 باقی شیعەرەکانی ئەو شاعیرە ئەویندار و پایە بەرزە بە تەواوی لە ژێر هەوری رەشی
 نەناسیاوی وەدەرکەوی.

قازی - ئەحمەد

ورمی ۷۶/۱۱/۱۱

به ناوی خودای دلوثان

دوای ئه وهی دیوانی شیعره فارسی یه کانی «ئه مین» له چاپ هاته دهر، خه لک، به تاییه ت ئه و که سانه ی «ئه مین» یان ده ناسی و ئاشنای شیعره کانی بوون، به راده یه ک خوشحال بوون که خوّم باوهرم نه ده کرد. ئه و هوگری یه ی خه لک له لایه ک و ئه وینداری مریدانه ی خوّم له لایه کی تره وه هانیان دام هه تا پتر هه ست به بهر پر سایه تی بکه م. هه ر وه ک له پیشه کی دیوانه فارسی یه که دا ماموستا ئه حمه دی قازی ئاماژه ی کردووه، سه رجه می شیعره فارسی و کوردی یه کانی «ئه مین» له سی و چه ند سال بهر له ئیستاوه له لایه ن بلاؤ که ره وه ی سه یدیان له مه هاباد، دهستی به سهرداگیراوه که نه هه ولیکی بو بلاؤ کردنه وه یان داوه و نه داویه ته وه بنه ماله که ی! ئه م شوینه واره ده هات له نیو بچی، هه تا ئه وه ی که به یازیک له دیوانه فارسی یه که ی که به خه تی خودی «ئه مین» نوو سرابووه و خوالی خوشبوو حاجی شیخ محه ممه د شنوویی مه حموودزاده، به و په ری ئه هانه تدار یه وه پاریزگاری لێ کردبوو، له لایه ن خو یه وه به ده ستمان که یشه وه و بلاؤمان کرده وه. له کاتی کوّ کردنه وه ی شیعره کوردی یه کانیش داگه لیک شیعر ی فارسی ترمان چنگ که وته وه. به لām مخابن دیوانه فارسی یه که، که و تبووه ژیر چاپ و تازه کاریکمان بو نه ده کرا. هه ر بو یه بریارمان دا که ئه م شیعره فارسی یانه بکه یه نه پاشکو ی ئه م کتیه و له فه وتان رزگاریان بکه ین.

ئیمه بو کوّ وه کردنی شیعره کوردی و فارسی یه کانی ئه مین، سه رمان به

زۆر جینگادا كېشا، دەرگای گەلیك مالمان تەقاند، ھەر شوینیک شكمان لینی بوو
 سەرمان لى دا. لەم رینگا پەرھەراز و نشۆەش دا، گەلیك لە دلسۆزان ھانیان
 داوین و بە ھانامانەو ھاتوون. دیارە شیعەرە کوردی یەکانی «ئەمین» زۆر لەو
 زیاترن. ھەر بۆیە دەستی تەکا بۆ ئێوەی بەرێز درێژ دەکەین کە ئەگەر بە یاز،
 نامیلکە یا تەنانت شیعریکتان لە لا ھە یە، بۆمانى بنیڕن ھە تائە گەر خودا یاربین
 لە داھاتوودا سەرچەمیک لە شیعەرە کوردی و فارسی یەکانی بە یە کەو ھە بلاو
 بکەینەو ھە.

ئەگەرچی ژیان و بەسەرھاتی «ئەمین» لە سەرەتای دیوانە فارسی یە کەیدا
 ھاتوو ھە. بەلام چونکەو چینی خوینەرانی ئەم دوو دیوانە تا رادە یە کە توفیریان
 ھە یە، بە پنیوێستمان زانی لە سەرەتای ئەم دیوانەش دا کورتە یە کە لە ژیانى
 «ئەمین» بنووسینەو ھە.

میرزا محەممەد ئەمین بە لەدی، ناسیاو بە «ئەمین شنۆیی» لە سالی
 ۱۲۶۸ ی ھە تاویدا، لە داوینی سروشتی دلرفین و سەر سەوزی شارە رازاو ھە کە ی
 شنۆ، لە بنە مالا یە کى بە ناوبانگ و دلاوادا لە دایک بوو ھە. «ئەمین» تەنیا مندالی
 بنە مالا کە ی بوو ھە. حاجی برايم «باوکی ئەمین» مرقئیکى ناو بە دەرو و بە دەسلات
 بوو ھە و بۆ بارھینانی «ئەمین» لە ھیچ ھەول و تیکۆشانیک خوی نە بواردوو ھە. لەو
 سەردەمدا کە لە شاری شنۆ نە قوتابخانە یە کە بوو ھە و نە مامۆستایە ک، حاجی
 برايم بۆ راھینانی «ئەمین» لە باشتەین راھینەران و دەرس بیتزانی ئەو کاتی کە لک
 وەرگرتوو ھە. حاجی برايم کە مرقئیکى زۆر خوداناس و بە ئیمان بوو ھە، لە سالانى
 قاتی و قریدا ھە موو مال و داھاتی خوی تەرخانی کەرنی گەنم و دا بەش کردن بە
 سەرفەقیر و ھە ژاراندا کردوو ھە و بەم ئاکارە خودا پەسندانە یە سەدان کە سی لە
 مردن رزگار کردوو ھە. بە داخو ھە «ئەمین» ھیشتا نە گە یشتبوو ھە تەمەنى یازدە سالە،
 کە حاجی برايمى باوکی بە شیو ھە کى زۆر ناپیاوانە بە دەس دوژمنەکانى
 دە کوژری. ئەگەرچی حاجی قادر «مامى ئەمین» کە ئەویش لە گەورە پیاوانى

سەردەمى خۆى بوو، «ئەمىن» دەگىتتە ژىربالى خۆيەو، بەلام زۆرى پى ناچى
 ئەوئىش لە رىگاي بەرگىرى لە دىن و ولات، لە شەر دەگەل رووسەكان لە
 د-رروبهرى رهواندزى عىراق دەكوژرى و «ئەمىن» ئەيزەن بىكەس دەمىنئەو.
 ... «ئەمىن» مولك و مالئىكى زۆرى بەمىرات پىگەيشتبوو، بەلام مالى
 دونيايە ھەرگىز نەتوانى رى لى ھەتلە بىا، چونكە «ئەمىن» ھەست و سۆزئىكى
 ترى لە دلدا بوو. ئەوئىندارىكى راستەقىنە و پاك و بى گەرد بوو. ھەر ئەو ئەوئىنە
 پاكە بووكەگىرى لە دەروونى بەردا و بەرەو دىيائى شىعر و عىرفانى كىشا. «ئەمىن»
 ھەست و سۆزى شاعىرانەى خۆى بە ئىلھام وەرگرتن لە سۆزى ئەوئىن و جوانى
 سروشت لە لايەك و خۇناسىن و خوداناسىن لە لايەكى ترەوگە ياندا ئەو پەرى
 خۆى. ئەوئەى «ئەمىن» لە دلەو دەيھۆندەو، زۆر بە زووى دەكەوتە سەردلان.
 شىعرەكانى بە ھۆى پاراوى و دلگىر بوونيانەو، زۆر زوو جىگاي خويان دەنيو
 كۆرى جەزبەى سۆفىان و زىكرى دەرویشان دا دەكرەو و ھەنووكەش دەكۆرە
 شىعرى يەكاندا جىگەى بەرزيان ھەيە.

«ئەمىن» دەگەل ھۆنەرانى سەردەمى خۆى، وەك: جەنابى قازى
 محەممەدى خزرى، سافى، مىرزا مراد و... ھتد، پىوھندى شىعرى بوو و
 شىعرەكانى خۆى دەمايەگەلى تەنز و پەند و پىن ھەلكوتن و... بە زمانى كوردى،
 فارسى و عەرەبى ھۆنيو تەو.

خەلك «ئەمىن» وەك شاعىرىكى بەھەست، تۆرەوانىكى زانا، ھەكىمىكى
 دلوفان، دلسۆز و شارەزا دەناسن. «ئەمىن» دەگەل ھىندى لە عارفان و شىخان و
 ناودارانى ئاينى سەردەمى خۆى، وەك: عارفى ناودار، ھەزەرەتى سەيد حوسىن
 سەرپرووتى (خەلىفە سەرپرووت)، حاجى شىخ ئىسماعىل بەرزەنجى، ھەزەرەتى
 شىخ عەبدولقادىرى شەمزىنى (غەوسى سانى)، شىخ عەبدوللا ئەفەندى
 (گەيلانى زادە) و ھەزەرەتى شىخ عەلاوەدىن كەمالى زادە، ھاودەم و
 ھاومە جلىس بوو و دەگەل زۆربەى گەورە پىاوانى ئەھلى تەسەووف و تەرىقەت

له پټوهندی دابووه.

جگه له خهلیفه سهرووت بو هه مووی نه وانه شیعرى هونیوه ته وه. (وهک
نه من بزنام خهلیفه سهرووت خوی ئیزنی نه داوه که «ئه مین» به شینر پینی
هه لبلن). «ئه مین» به هووی وریایی ولیها توویی خویه وه. جگه له زمانی کوردی و
فارسی، تورکی و عه ره بیسی زور چاک زانیوه.

ناسیاوی ده گهل نه زمانانه، «ئه مین» ی له وه رگپیرانی کتیب گه لی شیاو و
به که لک، به تایبه تی کتیبی پزیشکی بو چاره سه رکردنی نه خوشه کان یارمه تی
ده دا.

«ئه مین» گیا دهرمانی یه کانی به باشی ناسیوه و له تیبی گیایی دا
حه کیمیکى که م وینه بووه و نه خوشه کانی بن هیچ چاوه پروانی یه ک دهرمان
کردوه. هه نو که ش نوسخه یه کی نه ستوور له ده ستووسی «ئه مین» له پټوهندی
ده گهل گیا گه لی دهرمانی له لای بنه ماله که ی پاریزراوه. به لام به داخه وه له هیچ
شونیکى کتیبه که دیاری نه داوه که له شونیه واره کانی خویه تی یا له زمانگه لی تر
وه ری گیراوه.

دلاوایی «ئه مین» که وتبووه سه رزاران. به پینی وته ی خزم و که سه کانی،
هدرکات به له نگازیک ده چو بهر ده رکه ی، له به شه چیشتی خوی پارووی
ده زاری دهنه. به شایه دی نه و که سانه ی نه ویان ده ناسی، له وه موو به شه ماله ی
که پینی برابوو و رهنکه به شی سى به شی شنویه ی کردبا، به شی هه ره زوری به
هه ژاران و به له نگازان ده به خشی و هه ر وه ک له هیندی له شیعره کانیدا ئامازه ی
پن کردوه. له دواپن روژه کانی ژیانیدا ته نانه ت تووشی ده ست کورتیش ببوو.
«ئه مین» رزگاری کو مئه لی ده به ریوه بردنی خو و خده ی رهند و باش دا به دی
ده کرد. له روحی گه و ره پیاویکی وه ک «ئه مین» هه ر نه وه چاوه نوپ ده کرا.

«ئه مین» به هووی گه و ره بی و ریز و حورمه تیکی که له لای خه لک
بوویه تی، به شاره داری شنه هله بژیردری و ناوبانگی بنه ماله ی «به له دی» ش

هەر له به له دییه واته شاره داری وه رگی راوه. دواى ئه وه به پر سایه تی وه ک:
به پر سى دایره ی په روه رده و فیر کردن و دایره ی سه بت و ئه حوالی پی
ده سپردی و له ئاکامدا روو ده کاته ئیشی ماموستایی و دهرس گوتنه وه.

ئه مین ده دهرس گوتن و زانست و ئه حکامی خودایی دا ماموستایه کی
بی وینه بووه و بلیمه تی خو ی له م به ستینه ش دا دهر خستوه.

«ئه مین» سی ژنی هیناوه. له ژنی یه که می که هەر له ته منی لاویدا کوچی
کردوه، دوو کوری به ناوی ره حمان و محمه د بووه که محمه دیان له
ژیاندا یه و کچیکیشی به ناوی نازدار بووه که به جوانه مهرگی سه ری ناوه ته وه.
«ئه مین» بو جاری دووه م زه ماوه ند ده کاته وه. به لام ئه مجاره یان له
زه ماوه نده که یدا زور سه رکه وتوو نابی و رهنکه تالترین سه رده می ژیانی ئه و، هەر
ئه و کاته بووبی که ده گهل ژنی دووه می ژیاوه. خو و خده ی خه رایی ئه و ژنه
ده گهل روخی ناسک و هزر و بیری شاعیر نه یده خوینده وه. هەر وه ک له
شیعره کانیدا درکاندوویه، خو ی له چنگی رزگار ده کا. به رهه می زه ماوه ندی
دووه مه میش کیشیک بووه به ناوی «نوورجه هان» که چوار پینچ سال له مه و به ر
کوچی کرد. ژنی سیهه می ئامین، ئاموزای خو ی بوو که تا کوتایی ژیان ده گهل
بوو.

«ئه مین» جگه له دیوانی شیعی فارسی و کوردی، به بونه ی له دایک
بوونی چه زه ته ره سوول «دخ» شیعرگه لیکى به ناوی «مه ولوودنامه» هەر له
خولقانی نووری پاکی چه زه ره ته تا ده می له دایک بوونی یه وه هونیوه ته وه. ئه م
مه ولوودنامه یه، ئیستاش هه موو سالیکی له مانگی مه ولوودی پیغه مبه ری مه زن
دا له گشت کوړ و کوپوونه وه یه کی که به م بونه وه «به تابه ته له ناوچه کانی شنو و
ورمی» دا به ریوه ده چی، ده خویندریته وه. «ئه مین» هه تا ما بوو له کوړی مه ولوود
خوینی له مانگی مباره کی مه ولوود دا، سه ره له قه و مه زنی کوړه که بوو. ئه و
شیعرانه ی که له و کوړانه دا ده خویندرانه وه، له هونراوه کانی «ئه مین» بوون که

خزى ئاھەنگى بۇ دروست كرد بوون و ئىستاش ھەر وا لە سەر ھەوا و ئاھەنگى
خۇيان ماون. لە سەر داواي پەيتا پەيتاي ھوگرانى «ئەمىن» سەر جەمى
مەولوودنامە كە لە دوا لا پەرەكانى ئەو دىرانەدا دەخەينە بەرچاوى خوینەران.
«ئەمىن» يە كىك لە بناخەدانەرانى كۆرى پەرورەدە و فیر كردنى نوئ لە
شارى شنۆ بوو. بە ھوئ ئەو خزمە تانە يەو، دواي سەر كەوتنى شوپشى
ئىسلامى لە ئىراندا، يە كىك لە قوتابخانەكانى شارى شنۆي بەناو كراو.
«ئەمىن» خوشەويستى خەلك بوو و لە دلى گشت چين و توئيژىك دا جىي خوى
كرد بوو. تا ئەو رۆژەي ژيا ھىچ كات ھەستى بە ماندوويى و داكەوتوويى نە كرد
ولە ئاكامدا، سالى ۱۳۳۳ ھى ھەتاوى، بە ھوئ نەخوشى، دەفتەرى ژيانى بەسترا
و دنيای فانى بە جىي ھىشت.

بە مردنى «ئەمىن» خەم و ماتەم بالى بە سەر شارى شنۆدا كىشا. بەم
بۆلەك گشت دايرەكانى دەولەتى لە شنۆداخران و خەلكى شار لە رى و رەسمى
بە خاك سپاردنى دا بەشداریان كرد. دايكم كە بووكى ئەمىن بوو دەلى:
«ئەمىن» لە جىگەدا نەخوش كەوتبوو، شەويك بەر لە مردنى لە خەودا
دېتم پىغەمبەرى مەزن «د.خ» لە مالى ئىمە وەژوور كەوت، لە «ئەمىن» نزىك
بوو، خوى بە سەر دا كىشا و «ئەمىن» ى ماچ كرد. بەرە بەيانى ئەو شەو
«ئەمىن» كۆچى دوايى كرد. لەشى پاكى ئەم شاعیرە نەمرە لە گۆرستانى «خەلیفە
مەلاخدر» ى شارى شنۆ بە خاك ئەسپىردراو.

لیرەدا بە پىويستى دەزانم كە لە لایەن بنەمالەي ئەمىنەو، سوپاسى بى
پايانى خۆم لە ھەموو ئەو بەرپزانەي كە لە پاراستن و وەدەست ھىنان و ئامادەي
چاپ كردنى ديوانى «ئەمىن» دا يارمەتىيان داوين پىشكەش بكەم و ریز و
حورمەتى ئەم بنەمالەيە دەر بېرم سەبارەت بە دلسۆزى يەكانى:

بەرپزان: بابەخان زەرزا، میرزا رەحیم شنۆي مەحمود زادە، میرزا
سولتان فەروخ زادە، قادر فەروخ زادە، بنەمالەي خودالىخوشبوو حاجى شىخ

محمەد شىۋىي مەحمۇد زادە (لەبەر پاراستنى شىۋىنەۋارە كانى ئەمىن).
بەريزان: موھەندىس سەيد ئىبراھىم گەيلانى زادە، مەلا عەبدوللا
دەربەندى، عەبدولكەرىم قاسمى راد (حاجى ئەنبى)، ئىبراھىم تەقى سولتانى،
موتەلىب بەلەدى، عەبدوللاى بەلەدى (بەھۆى ھاۋكارى لەكۆكردنەۋەى
شىۋىنەۋارە كاندا)

بەريزان: ئەحمەدى قازى و مارقى ئاغايى و رەسۋول ۋەيسى و گشت
ئەندامانى ناۋەندى بلاۋكردنەۋەى فەرھەنگ و ئەدەبى كوردى، بەھۆى پىدا
چوۋنەۋە و تەياركردنى ھەل و مەرجى چاپ و بلاۋكردنەۋەى ئەم ديوانە.

ۋرمى، زىستانى ۱۳۷۶ى ھەتاۋى

ئەحمەد بەلەدى

گازە

ئەي خوداۋەندى كەرىم و خالقى لەيل و نەھار
واحىدى گەۋرە و عەزىم و رازقى ھەر موور و مار
خۆت دەزانى ھالى من، ئەي پادشاھى كردگار
عەبدىكى زۆر روورەشم، زۆر عاسى و زۆر شەرمسار
نېم بە ھېچ ئەشيا بە غەيرى لوتفى تۆ ئومىدوار

چاۋ دەگىرم تا بېنىم عالەمى ساحب گوناھ
نايىنم ھېچ كەس ۋە كوۋ خۆم، شەرمەسار و روو سىياھ
عومرە كەم يەكسەر لە لەھوو لەعبى دونيا كرد تەباھ
زۆر پەشىمانم لە زەنب و سەھوى نىسان يا ئىلاھ
خۆم بە تۆ ئەسپارد، نېمە تاقتى سووتانى نار

تۆ غەفوورى، تۆ سەبوورى، تۆ رەئووفى، تۆ رەھىم
تۆ خەبىرى، تۆ بەسىرى، تۆ سەمىعى، تۆ عەلىم
من گونەھكار و زەلىلم، عاسى و مەزەنب ئەسىم
تۆ شەھى ساحب كەرەم، من ھەم لە دەرگاھت يەتىم
من گەدایى عاجىز و تۆى شاھى ساحب ئىقتدار

گەرچی ئەعدادی گوناھم نایەنە حەد و حیساب
کاغەزی سەر شانی چۆپەم، پەر لە ئەفعالی خراپ
لایەقم بوّ مەغیرەت، یا مووستەحەقم بوّ عەزاب
نائۆمید نیمە لە روحمەت، روحمی توۆ زۆرتر لە باب
روحەم کم پی بکە، لە نەزعی روّح و قەبری تەنگ و تار

تۆ بە حەققی حورمەتی ئەو سەرورەری دنیا و دین
صادق الوعدە الامین و رحمة للعالمین
ساحیبی قورئان و وحی و ئیفتخاری مۆرسەلین
عەفو و کە یە کسەر خودایا، زەنب و عۆسیانی ئەمین
تۆ بە قورئانی قەدیم و حورمەتی هەر چار یار

گازە

يا «شفيع المذنبين»، تو چاره يى كارم بکه
زور پەشيمانم عىلاجى قەلبى بيمارم بکه
مەرھەمىكى لەو دەروونى وا بريندارم بکه
روحىكى بەو زىللەت و بەو چاوى خوئىنبارم بکه
پىم کەرەم کە جامى عىشقى مەست و خوممارم بکه

عاسى و دەرماندە و زار و زەلېلم دل بە خەم
عومرە کەم رابرد لە ئەھو و لەعبى دونيا بيش و کەم
روژىكى روونم نەدى غەيرى خەم و دەرد و ئەلەم
گەرچى زور ساحىب گوناھم، ئۆمەتى تۆم ھەرچى ھەم
ھەر بە خۆت روحمى بە ئاھ و نالە يى زارم بکه

وہختى عىزرائىل کە دى بۆ قەسدى قەبزی گيانى من
لەشکرى ئىبلىس دى، بۆ غارەتى ئيمانى من
دى سەدائى گريه و شيوەن لە فەرزەندانى من
ئەى نىسارى خاکی بەرپىت، سەد ھەزار وە کيانى من
زوو بگە ھاواری من، لەو وەزە قوتتارم بکه

دوومەلايك دېنە سەر مەن، ۋەك لە قەبرى تەنگ و تار
بۆ سوئالى لېم دەپرسن ۋا بەشىددەت ئاشكار
مەن غەرىب و عاجز و تەنھا و بى ئەھباب و يار
يا رەسوولەللا، تۆ بىمكەي لە ۋەزەبەي رەستگار
شادومانى فەيزى لوتفى شاھى غەفقارم بىكە

تۆ «شفيع المذنبين» ى ، رۆژى ميزان و حىساب
«رحمة للعالمين» ى، ساحىبى ۋەھى و كىتاب
مەن ئەمىنى رووسىيا، گەر موستەھقىم بۆ ۋەزەب
ئۆمەتى تۆمە، زەلىلم ئەي شەھى ۋەلى جەناب
تۆ پەناھى عاسيانى چارەبى كارم بىكە

یارەسوولەللا

ئەمن شەرمەندە و ساحیب گوناھم یا رەسوولەللا
پەشیمان و زەلیل و روو سیاهم یا رەسوولەللا
لە دنیا و قیامت خو دەزانى ئۆمەتى تۆمە
بە جوز توکەس نیه پشت و پەناھم یا رەسوولەللا
لە بەر شەرمى گوناھى خوّم دەگریەم و دەنالیئم
بکە روحمى بە گریان و بە ئاهم یا رەسوولەللا
هەموو عومرى عەزیزم سەرفى لەھوو لەعبى دنیا کرد
بە خوڤایی لە دەست چوو سال و ماھم یا رەسوولەللا
لە دەرگاہى تو ئەى شاھا دەزانم نائۆمید نابم
گەدامە سائیلی دەرگاہى شاھم یا رەسوولەللا
بە عالەم وا بپراوہ خەرمەنى ئیحسانى لوتفى تو
بدە لەو خەرمەنەى یەک پەرە کاهم یا رەسوولەللا
لە سەر نامەى ئەمینى دا سەراسەر ھەر گوناھ سەبتن
کرام الکاتبین بوونە گەواھم یا رەسوولەللا

وەسفی ھەزرەتی محەممەد (د - خ)

شەرمەندەپە گول، ئەز روخی زیبایی محەممەد
سازەندەپە بولبول، لە تەماشایی محەممەد
جوویریلە سەنا خوانی سەرپایی محەممەد
تەسبیحی مەلەک، مەدح و سەناھایی محەممەد
ئە ی جان بە فیدای نەرگسی شەھلایی محەممەد

وێک لە یلی یە میعراجی، لە سەر جی خوۆکە رابوو
جوویریل لە مەقامی خوۆکە خزمەت وی جودا بوو
عیسایی نەبی گەرچی لە سەر ئەوجی سەما بوو
ئەو تایرە میعراجی لە سەر عەرشی خودا بوو
حەق کردی سەلام، ئەز قەد و بالایی محەممەد

زاهیر بوو لە ئادەم وەکوو نووری شەھی خاتەم
جەمعی مەلەکان سوجدە دەبەن ھەزرەتی ئادەم
سەلەواتی خودا بی لە جەمالی وی ھەموو دەم
وہ اللہی بہ ئەو واحد و خەللاقی دوو عالەم
دەر عالەم و ئادەم نیە ھەمتایی محەممەد

مەحبووویی خودا رەحمەتی حەق سەبیدی سەرورە
فەخری دوو جیهان شاھی نەبی شافیعی مەحشەر
سولتانی جیهان خەتمی رەسوول ساجییی کەوسەر
شەمس و قەمەر ئەز موقتەببسی نووری وی یە کسەر
جن و بەشەرن عاشق و شەیدایی محەممەد

شەرمەندە و شیواو و پەریشان و حەزینم
لەو شاری شنۆبی کەس و بیچارە ئەمینم
سەد شوکری خودا ئوممەتی ئەو سەرورە دینم
مال و سەر و ئەولاد و روح و گیانی شیرینم
قوربانی قەد و قامەتی رەعنایی محەممەد

مەدحی ھەزرەتی رەسوولی ئە کرەم (د.خ)

ئەي تايرى ئەوجى فەلەكى عەرشى مووعەللا
شاهنشەھى ئىقلیمى عرووجى فەتەجەللا
سولتانی مەقامات و کەراماتی تەجەللا
باعیس بە تۆبوو خەلق کران ئادەم و ھەوا
عەرش و فەلەک و ئەررز و سەما جەننەتی ئەعلا

نووری تۆلە رووی ئادەمى بوو حازر و مەوجود
بۆ جەمعی مەلایىک خودا کردى یە مەسجود
ئەي تاقە گۆلى رەحمەتی شاهنشەھى مەعبود
دەرھەر دوو جیھانم بە خودا ھەر تۆیى مەقسود
غەیرەز تۆکەسم نىە لە دنیا و لە عوقبا

حامیم و مووزەمیل بوو ئەکلیلی قەبایەت
شەرحى تۆ (الم نشرح) ە جانم بە فیدایەت
ئەي (خلقى عظیم) مەدحى تۆ (لولاک) سەنايەت
(یعتیک فترلا) بوو ئەنعام و عەتایەت
بۆ قامەتی رەعنایی تۆبوو خەلەتی زیبا

ئىعجازى تۆ (شوقالمىر) سەيىدى عالەم
كوفقارى قورەيشى ھەموويان كەوتۈنە ماتەم
سەد مووعجىزەيى دى لە تۆ زاهىر بوو بە ھەردەم
ھاتۈن بە زوبان شادە دەدەن ۋەك بەنى ئادەم
بۆ دەعوەيى پىغەمبەرىت ئان ئاھوويى سەحرا

عاسىي و گوناھكارە ئەمىن ئەھلى شىنۋىيە
بىزار لە ئەقوام ۋ لە مال ۋ سەرى خۋىيە
شەرمەندە ۋ ئەفكەندە ۋە كوۋكۈنە پەرۋىيە
ئومىدى بە لوتفى ھەقە چۈن ئوممەتى تۋىيە
سائىل نىيە مەحرۇوم لە دەرگاھى شەھنشاھ

وە فاتنامە ی پێغەمبەری گەورە ی ئیسلام (د.خ)

وەختی قەبزی رووحی پاکی حەزرەتی خەیروللەنام
فەسلی عیزرائیل لە پیشی رادەووەستا وەک غولام
یا محەممەد بەر جەمالت سەد دروود و سەد سەلام
هاتوومە بۆتکەم زیارەت عومری پاکت بوو تەمام
گەر ئیجازە ی تۆی لە سەر بێ تا بە جیی بینم مەرام

حەزرەتی فەرمووی لە کوێ یە ئەوڕۆ جوهرائیل ئەخی
رابووەستە تا کوو دیتن کارەکم پێ یە بە وی
هاتە خواری جوهرائیل بۆ خزمەتی شاھی نەبی
یا رەسوولەللا لە خزمەت خوای لە بۆ تۆ مووژدەبی
بۆ وجودت ئینتزارن جەننەت و حووری تەمام

حەزرەتی فەرمووی برادەر مەقسەدی من ئۆمەتە
چونکە دەردی رۆح کێشانی دەردیکی زۆر زەحمەتە
ئۆمەتی زار و زەلیلم ناگری کەس تاقەتە
جوهرائیل فەرمووی خودا پێیان دەکاتن رەحمەتە
ئۆمەتی تۆیە رەئییسی کوللی ئۆمەت خاس و عام

تۆ «شفیع المذنبین» ی روژی مه حشهر یا ره سوول
ههر تکایه کی بکه ی خالق ده کاتن ایّت قه بوول
با دلّی پاکت نه بی بو ئۆمه تی هه رگیز مه لوول
کهس له پیشی ئۆمه تی تۆ بو به هشت ناکا دخوول
ئهی مه کانت عه رشی ئه عزم قابه قه وسینت مه قام

جا ئیجازه یدا به عیزرائیل ئه و فه خری کو بار
سیوی جه ننه ت بوئی هات و ره حمه تی حه ق هاته خو ار
روّحی پاکی هه لکشا گرتی له چوکانی قه رار
بوون له خزمه ت فه خری عاله م ئه و ده می هه ر چاریار
جامیکی ئاو ته له ب کردو ده ستی دانا نیو جام

حه زره تی شاهی ویلایه ت، ئه و عه لیی موپ ته زا
وای ده فهرموو لیوی پاکی، حه زره تی بوون بی سه دا
چوومه پیشی گویم ده دایی وای ده فهرموو یا خودا
ئۆمه ته تی ئۆمه ت، هه تا کوو روّحی پاکی بوو جودا
ئه لویدا ع ئهی شاهی عاله م ساحیبی وه حی و که لام

پشتیوانی روژی مه حشهر، سه ییدی دونیا و دین
(صادق الوعدالامین) و (رحمته للعالمین)
بی کهس و زار و زه لیل و زور گونا هکاره «ئهمین»
غه یری روحمی خالق و تۆ هیچ په ناھی نین یه قین
یا (شفیع المذنبین)، (اشفع لنا یوم القیام)

سلسلەى تەریقە تى قادرى كە «ئەمین» بە فەرمانى شیخ ئىسماعىلى بەرزەنجى نووسىویە

ئىلاھى ھەدىە بى ئەو خىر و ئىحسان
لە بۆ رۆحى رەسوولى ھەبىبى سوبحان
ھەبىبى ھەق شەفیعی رۆژى مەھشەر
مەھمەد مەستەفا سولتانی سەرور
لە پاشى ۋى لە بۆ بووبە كرى سىدىق
رەفئىقى غار ئىمامى راھى تەھقىق
دوۋەم بۆ رۆحى پاكى زاتى عوممەر
چىراغى مەسجد و مەحراب و مەنبەر
سەيۋم عوسمانى ساحىب دىن و ئىمان
ئىمامى جامعى ئاياتى قورئان
چوارەم قەلەگىرى جەنگى خەبەر
كەبابى عىلمە بۆ شارى پىغەمبەر
لە بۆ رۆحى ئىمامەينەل ھومای دىن
ھەسەن زاتى حوسەن دوو قورە تولەين
لە پاشى وان لە بۆ ئەسحابى كۆبىر
عومومى تابەين ئەخيار و ئەبرار
خسوسەن بۆ خەلىفەى زاتى ھەيدەر
نەزەر كەردەى ھەبىبى ھەبى ئەكبەر
ھەسەن بەسرى رەيىسى ئىن تەرىقەت
ھەبىبى عەجەمى شىخى ھەقىقەت

لە بۆ سەيد ئەحمەدى شاھى رفاعى
 كە نوور دەيدا لە رووى پاكى شوعاعى
 ديگەر شىخى بەدەو يان سەيىد ئەحمەد
 ديگەر شىخ داودى تايىي ئەمجد
 لە بۆ مەرووفى كەرخى سىرى سەقەتى
 نەجاتى ئۆمەتيان داوہ لە سەختى
 جوونەيد و شىخى شېلى و غەبدورەحمان
 ئەبولغەزلى فەرەج تەرتووسى ئەوتان
 لە بۆ بولجەسەن و بابا غەلى ھەم
 سەعیدی مەخزوومى ئوستاد مووعەزەم
 لە بۆ قوتبى زەمان مەحبوبى رەحمان
 رەيىسى ئەوليا مەعشوقى سوبحان
 كە غەوسى ئەغزەمە و شاھى تەرىقەت
 كە قوتبى عالەمە و نوورى حەقىقەت
 سۈپەھسالارى كوللى ئەوليايە
 لە بۆ شىخ و موریدان پيشەوايە
 كە مووحى يەدين غەبدولقادىر ئەو
 كەسى ھاوارى كاتى ھازرە ئەو
 لە بۆ رۇخى ھەمان دەريايى جارى
 مەممەد شىخ ئووعىسى يولبوخارى
 مووغىسى دەردەمەندى و موستەمەندى
 كە مەشھورە بە شاھى نەقشەندى
 لە بۆ شىخانى كوللى تورق و جادە
 لە بۆ غەبدورەزاقى غەوسى زادە

مەھمەد شەيخ غەربوولئەحوال
 لە بوغەبدولفتاحى كامىلولحال
 مەھمەد قاسم و سادق مەھمەد
 حوسىن بەسراى شەيخ لە حسابى ئەحمەد
 لە بوغەوسى دووھم قەندىلى نووران
 كە مەشھورە بە ئىسماعىلى ۋەلىيان
 بە موخى يەدىن و شەيخى كوئە مەرووف
 ۋەلىعەھدە مەھمەد شەيخى مەوسووف
 دووھم مەرووف شەيخى بازىيان خوان
 بە سەيد كاك ئەحمەدى قوتبى سوليمان
 لە بوئەرووتى شەيخى چىھەرە پىر نوور
 كە غەبدولقادرى سەندوولە مەشھور
 لە بوغەبدولعەزىزى مەھجەبىنى
 ۋەلىعەھدى تەرىقەت سەدرەدىنى
 لە بوئەويادگارى وان تەمامى
 كە حاجى شەيخ ئىسماعىلە نامى
 خوداۋەندا بە ھەقى مستەفا كەى
 بە جەمەئە موورسەل ۋەھر ئەنبىا كەى
 بە روخى ئەوليا ۋەھم قوتبى ئەعزەم
 بە روخى خوت توئەى خەللاقى عالەم
 بىبەخشا جورم و عوسيانى «ئەمىن»
 بە ھەقى زاتى خەتمەلموورسەلىنى

وہسفی خانہ دانی نہ ہری:

تھی موریدانی تہریقہت جاریکی ہستن بہ عام
با بچین بوّ خاککی نہ ہری سہر برہنہ بیلتمام
بوّ زیارت مہرقہدی تہو مورشیدی عالی جہناب
حہزرتی سہیید تہہایی پیری شہمزینی بہ نام
بہلکہ تا ماوین لہ دنیا بوّ مویہسسہر کا مہرام

تا نہ مردووینہ لہ دست خوّ با نہ دہین ویّ دہرفہتیّ
خوّ نہ جات دہین با ہہموو یہ کسہر لہ داخ و حہسرہتیّ
پیری خوّ تیکدا زیارت کہین بخوازین ہیممہتیّ
خوّ لہ خاککی مہرقہدان دیّ بوّنی عہتری جہننہتیّ
چاکہ بہو بوّنہی وہا خوّش زوو موعہتتہر کہین مہشام

غہوسی سانی چوویتہ غوربہت ناٹومیدی روئیہتین
بیّ کس و ئاوارہ ماوین دلّ بہ داخ و حہسرہتین
روژیککی خوّشن نہ دیوہ دایما دہر میّحنہتین
عومرہکن رابرد بہ پووچی روژ و شہو دہر غہفلہتین
مہست و گیژ و بیّ خود و سہودا سہرین و زور نہ فام

ئاۋرم تىي بەربوۋە سىنەم دەسۋوتىي ۋەك تەنۋور
گەردشى دەوران لە خزمەت يارى خۆي كردوۋمە دوور
ھەر ۋەكوۋ مەجنون قەرارى ناگرم دل ناسەبوور
با دلۋى مەجرووح و قەلبى ناتەوان و چەشمى كوور
دايما مەشغۇلى دونياۋغافلى رۆژى قىام

بولبولم عاشق بە روۋى گول چاۋەپىي ۋەختى بەھار
مەۋجى سىلاۋى سرشكەم ھەر لە چاۋان دىتە خوار
چوۋ لە دەستم سەبر و ھۈش و ۋەقل و ئارام و قەرار
شىت و شەيدايە ئەمىن و نائۇمىدى ۋەسلى يار
كوشتەيى عىشقىيە با عالم بزانن خاس و عام

وہ سفی شیخ عہ بدولقادر شیہ مزینان (غہوسی سانی) کوری سہ ید تہا

ئەولادی فەخرەلمورسەلین شیخ سەبید عەبدولقادر
سولتانی نەهری قوتبی دین شیخ سەبید عەبدولقادر
شەمسی فەلەک ماہی زەمین شیخ سەبید عەبدولقادر
ہەم رایجی شەرعی موبین شیخ سەبید عەبدولقادر
ہەم بو تەریقەت جی نشین شیخ سەبید عەبدولقادر

شەہزادە یە عالی نەسەب ئیبنی عەلی مورتەزا
نەسلی حەسەن نووری حوسین شاہی شەہیدی کەربەلا
جەددی وی غەوسی ئەعزەمە سولتانی کوللی ئەولیا
روتبەیی وی غەوسی سانہ ہەم جی نشینی سەید تہا
بابی موریدان ئەجمەعین شیخ سەبید عەبدولقادر

ساداتی نەهری ئەجمەعین شەہزادە یە عالی نەسەب
ساحیب عەتا و فەیز ھەموو ھەرچی بکە ی لی یان تەلەب
بو راہنمایی راہی دین بو عالەمی بوونە سەبەب
دەرمانی دەردی ھەرکەسن لوقمانی حالانن عەجەب
دەرمانی جەرگی پەر برین شیخ سەبید عەبدولقادر

ئەي شاھى نەھرى گىيانى من قوربانى خاكى پايى تۆ
كوڧر بىم لە بۆۋا خالىيە ئەۋرۆ لە نەھرى جايى تۆ
قوربان شەھىدى غوربە تە جەننەت بوۋە مەئۋايى تۆ
سۆفى غەرىب و دەربەدەر بوۋنە ھەموو شەيدايى تۆ
دايم دەكەن گريان و شىن شىخ سەيىد عەبدولقادىرە

مردم لە ھەسرەت روۋيى تۆ ئەي سەروى گولزارى تەھا
وہ لالە ھىجرانت ئەمىن سوۋتا لە دونيايى ۋەھا
تا زىندەگانى باقىيە قەت لەر غەمەي نايى رەھا
خۆ من گەدايى دەرکى تۆم لوتفى بفرموى ئەي شەھا
تاكەي دلم وابى غەمىن شىخ سەيىد عەبدولقادىرە

وەسفی شیخ عەبدولقادری گەیلانی

با ھەموو دەرویش لە خوۆ دەن تیغ و شوعلە ی ئاگری
و ەک بە حووبیی دڵ دە کەن ھاواری عەبدولقادری
با فیدا کەن، خوۆ لە عیشقی شاھبازی ئەولیا
ھەر کەسێ وایی بە وەللا تا ئەبەد قەت نامری
عاشقی غەوس ئەو کەسە، ھیچی لە دنیا خوۆش نەوی
دەست لە دنیا و سەر و ئەولاد و مائی ھەلگری
مەدحی شاھی ئەولیا ھەرگیز بە کەس نابێ تەمام
رۆژی مەحشەر دا دەبینن رەفعەتی ئەسکەندەری
ھەر کەسێ دیی مونا قیب زەرەیی مەعلووم دەکا
کەشفی سولتانی تەریقەت نەسلی پاکی حەیدەری
ناھومییدی لوتفی وین یا پەب نەکە ی دەر دوو جیھان
تۆ بە حەقی زاتی خوۆت و حورمەتی پیغەمبەری
بەس بلێ تۆ ئە ی ئەمینی رووسیا و پەرگوناھ
شیعر و انابێ کە دەیلێ ھەر زبانی سەرسەری

وھسفى غەۋسى گە يىلانى

ئەمەن دەستەم بە دامانى تۆئەي مەۋلايى دەرویشان
ئەمەن رۆھم بە قوربانى تۆئەي ئاغايى دەرویشان
دلى شەيدايى دەرویشان، قەرارى ناگرى يە كدەم
بە خۆت تەسكىن بەدە قوربان، دلى شەيدايى دەرویشان
تۆ موحىيەددىنى گە يىلانى، ئەتۆي مەجبۇبى سوبحانى
تۆ ئارامى دل و گىيانى، شەھى بەغدايى دەرویشان
لە سايەي فەيزى نوورت، ئەي مەھى تابان بھمدالله
ھەمىشە رۆشن و سافە، شەھى يەلدايى دەرویشان
خەرىدارانى يۆسەف با ھەمويان بىن و حازر بن
لە بازارى تەرىقەت دا دەگەل سەودايى دەرویشان
لە گولزارى حەقىقەت دا، لە ناۋ جەمەي گولان يە كسەر
ئەتۆي ئارايىشى گولشەن، گوللى يەكتايى دەرویشان
«ئەمەن» بۆزىكر و تەھلىلە، ۋەكوۋەل قەدەن مەجلىس
مەلىك دىنە تەماشايى سەف و غەۋغايى دەرویشان

مەدحی غەوسی گەیلانی

یا غەوسی موعەزەم بگە ئیمداد و ھاوارم
دەرمان کە برینی دلّی مەجرۈوح و فیگارم
سەیقەل بەدە ئاویڤنەیی پەر توژ و غوبارم
روشن کە چراییکی لە بوژە و شەوی تارم
ئالۆز بوو، لیم ون بوو سەر رشتەیی کارم

تۆ بازی خودا سەرورەری ئەقتابی جیھانی
سولتانی ھەموو شیخ و وەلی ھایی زەمانی
سەرمایەیی ھەر فەیز و کەرەماتی عەیانی
کانی کەرەم و مەعدەنی ئەسراری نیھانی
بو ھەر دوو جیھان مەرحەمەتی خۆت بکە یارم

مووحیی لەقەب و ناشری ئەحکامی شەریعت
ساحیب نەسەب و سەبب و سولتانی تەریقەت
موحتاجی تۆ شاھانی مەجازی و حەقیقەت
لەو روژی خودا کردی و جوودی تۆ خەلیقەت
بەغدا کوتی من باغم و گول ھاتە کەنارم

دەروېشى تۆ ھىندەي بە تەرىقەت ھەيە باوەر
ناترسى لە تيغ بازى و يا خواردنى ئاور
بۆگرتنى ماران وە کوو شىرانى بە ھادور
وہ لالاھى وە ھا چاکە موسلمان بىي گاۋر
ئەو زىکرە دەبينى نەلى من ئەھلى کوففارم

ئەي شەمعى شەۋى تار و چراي رەۋشەنى دىنم
پەروانە سقەت بى بە فيدات گيانى شىرىنم
كەلبى دەرى تۆم ئەھلى شنۆيىمە «ئەمىنم»
يادى تۆ بوۋە مەلحەمى ھەر زەخم و برىنم
نامى تۆ بوۋە وىردى زوبان لەيل و نەھارم

وەسفی غەوسی گەیلانی

ئەى ره ئیسی ئەولیاىان غەوسى محیه دینی نام
گەوههري دهريایی پاکی چه زه تي خه یرو لئه نام
شاهبازی ده رگه هی حق ده ستگیری خاس و عام
دایمه ده رویش و مه حسووبت ده لین هه رسو بیج و شام
ئه سه سه لام ئەى غەوسی ئە عزم ئە سه سه لام و سه د سه لام

وه ك شه وى میعراج فه رمووی چه زه تي خه یرو لبه شهر
یا ولد یا قدرت العین انت لی نور البصر
پیّت له سه ر شانی جه میعی ئەولیاىان بوو مه قهر
ئاگر و خه نجه ر به ده رویشانی تو نادا زه ره ر
ئه سه سه لام ئەى غەوسی ئە عزم ئە سه سه لام و سه د سه لام

گوشتی زو بیجی و یکه وى گهر سایه یی ده رگاهی توو
ناکولی سه د سالی خوش که ی ئاگره که ی زوو به زوو
هه م له بو ناری جه هه ننه م جومله ده رویشان هه موو
روحمی حق جاری بیی ئوممیدیان وایه به توو
ئه سه سه لام ئەى غەوسی ئە عزم ئە سه سه لام و سه د سه لام

ئەي سەگانی ئاستانت شیر له دەستی وان تەبا
خادمانی دەرگەهت بالاتر ئەز سولتان و شا
ژییری ئەقدامی عەزیزت شانی جەمعی ئەولیا
گەوهەری بەحری ئیمامان نووری چەشمی مورپەزا
ئەسەسەلام ئەي غەوسی ئەعزەم ئەسەسەلام و سەدەسەلام

کەي ئەمین دەتوانی بیکامە دحی وەسفی شانی توو
چاوی تیبریو بە دايم پیی بگا ئیحسانی توو
هەم دەووەختی روح کیشانی دەستی مە و دامانی توو
بەنگەیه هاواری جاری گیانی من قوربانی توو
ئەسەسەلام ئەي غەوسی ئەعزەم ئەسەسەلام و سەدەسەلام

مه دحی غه ووسی که یلانی

قوتیپی فه لک و ئه رز و سه ما چه زره تی غه و سه
شیخی دوو جیهان، بازی خودا، چه زره تی غه و سه
غه وواسی دوری به حری به قا، چه زره تی غه و سه
سه رمایه یی هر فه یز و عه تا، چه زره تی غه و سه
سه رداری گرووهی شوره فا، چه زره تی غه و سه

ئه و مه حره می ئه سراری خودا موو حی یه یی دینه
ئه و راهبه ری راهی هو دا بومه مووعینه
شه هبازی برووجی فه لک و ماه و زه مینه
دهرمانی هه موو دهر د و شفافای زه خم و برینه
فه ریاد ره سی هر زوعه فا، چه زره تی غه و سه

ئه وساف و کهراماتی وی خارج له شوماره
دهرویشی له زیگری ده لی یا غه وس هاواره
تیغ بازی ده کا، ئاگری ده خوات و دیاره
نادا زهره ری نیشی دوو سه د عه قره ب و ماره
فه رمانده و سولتانی وه لا چه زره تی غه و سه

ئەى شانى توّ تەختى قەدەمى شاهی دوو عالەم
شانی هەموو شیخ و وهلی یەك ژیر قەدەمت خەم
خوددامى دەرت خوسرەو و كاووس و كەى و جەم
ئەو قەلبى بریندارە بکە جارێكى مەرھەم
بوکوللى غەم و دەرد و دەوا حەزرەتى غەوسە

مردم له غەم و حەسرەت و مەحرووم له خزمەت
سووتام بە ئومیدی هەوەسى زەوقی زیارەت
جارى بە نەسبیم بکەى ئەى شاهی تەریقەت
با چیدی ئەمین نەمرى له دونیایی بە حەسرەت
دایم بە زبان هەر دەلبی یا حەزرەتى غەوسە

وہ سفی سہید تہہای نہ ہری (پیری شہ مزینان) کوری شیخ عوبہ ید ولای غازی

مہنبہ عی سیدق و سہ فایہ خانہ دانی سہید تہہا
مہ عدہ نی فہیز و عہ تایہ خانہ دانی سہید تہہا
مہ لجهئی ہەر بیئنه وایہ خانہ دانی سہید تہہا
خانہ دانی بی ریایہ خانہ دانی سہید تہہا
مہ خزہ نی گہنجی بہ قایہ خانہ دانی سہید تہہا

سہیدن ئہ ولادی پاکی، شاہی جہمعی ئہ نبیان
شاہزادہ و نہ سلی خہ وواس، شاہبازی ئہ ولیان
ساق و سافن، لہ کاری دین و دنیا بی ریان
تایری ئہ وجی عہ لانہ، بازی عالی ئاشیان
دل بہ ریکی دل پرو پایہ خانہ دانی سہید تہہا

موخلیسی ئہ و خانہ دانہ پیر و بورنا و سہ بی
نایلی مہ قسہ دہ بی، ہەر کہس مہ رامیکی ہہ بی
کویرہ بی چاوی خہ سوود و دوژمنی ئالی نہ بی
تا قیامت تیگ نہ دہی ئہ و خانہ دانہ یارہ بی
سلسلہ ی ئالی عہ پایہ خانہ دانی سہید تہہا

رایجی ئەمری شەریعت فەیز بەخشی خاس و عام
دوورپی دەریایی حەقیقەت نەسلی پاکی دوو ئیمام
گەوهەری بەحری تەریقەت نووری دلّهای زولام
مەدحی ئەولادی عەلی ھەرگیز بە کەس نابێ تەمام
لایقی میّھر و سەنایە خانەدانی سەید تەھا

ھەم گۆلی باغی حەسەن، نەسلی حوسینی ئەجمەعین
رەھنمایی راھی دینن بۆ عوموومی موسلمین
دەستی مە و دامانی پاکی ئەو سەلالە ی نازەنین
مەرھەمی دەردی دلّ، بۆ کوللی دەردان ئە ی ئەمین
دەر حەقیقەت ھەر وەھایە خانەدانی سەید تەھا

مەدحی ھەزرەتی سەید تەھای شەمزینی:

ئەي دَلّی غافل ھەتاکەي لەم دَلّی پر مێحەتە
کەسب و کارت ھەرگوناھن، شوغل و پیشەت غفلەتە
خۆ دەزانی دەردی مەرگ و رۆح کێشان زۆر زەحمەتە
قەبری تاریک، مەنزڵیکی تەنگ و قوول و بێ سحەتە
جا بکە تۆبە لە دنیا، تا کوو ماوی دەرفەتە

جاریکی ھۆشیار بەو، لەو خوابی غفلەت ئەي نەفام
عیبەرەتی بگرە لە وانێ پیشی تۆ مردن تەمام
چەندکەست دیتن کە مردن قەوم و خویش و باب و مام
خاکی قەبری وای رزاندن، مەحوی کردن خاس و عام
مردنت زۆر پێ کەمە، تۆش وا دەزانی سۆجەتە

ئەو عەزیزانەي دەبینی وا لە ژێر خاکی زەمین
سەد لە تۆ بیللا عەزیزتر بوون لە دونیایی یەقین
نەوجەوانانی دلاوەر، گول روخانی نازەنین
بوونە توعمەي مار و مووران تا بە رۆژی ئاخیرین
تێ بفرە حالی وان، ئەي دل لە بو تۆش عیبەرەتە

وەک مەپێکی بێ شوانم، سەر بەخۆ بێ کەس دەپرۆم
هەر وەکوو قەقنەس دەسووتێم، داوما هەر خەم دەخۆم
هەزرەتی سەبید تەها، بیللا سەگی دەرگاھی تۆم
بای سەبا بۆنێک لە خاکی مەرقەدت گەریبێنی بۆم
بۆم دەبێتە مەرھەمی جەمعی برین و عیللەتە

دڵ دەکیشتی ھەسرەتان بۆ عومری رابردوو یەقین
ھەم لە بۆ شاری شنۆیە بۆ موریدان ئەجمەعین
کوا خەلیفانی تەریقەت عالمانی ئەووەلین
ئەلویداعیان کرد لە دنیا، یەک بە یەکیان ئەی «ئەمین»
کوو لە پاشی وان نەبێ جەرگ و دلی من لەت لەتە؟

مه دحى سه يد عه بدوللاى كه يلانى زاده «ٲه فندى»

موژده ٲهى دل؁ عه يدى كوردان كهر سزانن هاتووه
 يادگارى غه وسى سانى؁ ٲشتيوانن هاتووه
 سه ييد عه بدوللا؁ گوللى گولزاري عه بدولقادري
 نه سللى ٲاكى غه وسى ٲه عزهم؁ شاي گولانن هاتووه
 شوكرى حق؁ ٲهى موخليسانى خانه دانى سه يد ته ها
 نوورى شه معى روْشنايى خانه دانن هاتووه
 بوونه دهرمانى نه خوشان؁ هات له بوْقه لبي سه قيم
 حمدوليلاهى كه كيمى حالى زانن هاتووه
 چاوى كه مينا ده بينى؁ نوورى ديدارى چراغ
 قه لبي بى روْحين و زاتى روْح و گيانن هاتووه
 نان و سفرهى كه س نه مابوو؁ زاهير و باتن وه لى
 ساحيبى سفره و ته عام و نان و ئاون هاتووه
 وه ك نه خوشانى شه وى تارى به ئومميدى سه حهر
 نوورى سوبحى سادقى وه ختى به يانن هاتووه
 خاكى دونيايه ت به سهر؁ ٲهى گورگى نه فسى به عده زين
 بوْمه رى بى ساحيبى خوْى؁ وه ك شوانن هاتووه
 دلْبه رى شه وق و نشاتى؁ هاته ٲه رواز و فرين
 دلْروبا و دلْرفين و دلْستانن هاتووه
 ناله نالى به س بكه؁ ٲهى بولبولى ته يعى «ٲه مين»
 غونچه يى ٲر عه تر و بوْنى گولستانن هاتووه

بۆسەیدەبدوللا ئەفەندی «گەیلانی زادە»

سەبا ئیزھار بکە ئەورۆکە ناوم
بە قاسید بچۆکن نووری چاوم
بچۆ بۆ خزمەتی شاھزادەیی من
بچۆکن غەوسی سانی زادەیی من
بچۆ بۆ خزمەتی ئوستادی فازل
موسەممای شیخ عوبەیدوللائی کامل
بچۆکن یادگاری نادری خۆم
گولی گولزاری عەبدولقادری خۆم
لە لەفزی من بە قەولی خویش و شیرین
بلی ئەی یادگاری شاھی شەمزین
بلی ئەی دوری دەریایی سەعادەت
بلی ئەی غونچەیی باغی سیادەت
چ ئینسافە موریدان شوبھی بولبول
بنالینن لە هیجرانی روخی گول
نەخویش و بی حەکیم و دەردە دارم
بە دەرمانی تو موحتاجم هەژارم
بـریندار و گرفتار و ئەسیرم
زەلیل و بی کەس و زار و فەقیرم

هه کیم و یادگاری غهوسی سانی
ئه تو دهرمانی دهردی من ده زانی
به لوتفی خوت عیلاجم که عه لیلیم
له نیو شاری شنوئی زور زه لیلیم
نه زانم چون بکه م ئیزهاری دهردم
به لیوی ئیشک و رهنگ و رووی زهردم
دهمی شادم دهمی مه حزوون و غه مگین
به بوئی مه رقه دی ساداتی شه مزین
ئه گهر چه ند ساله ون بوه ئافتابم
به هه مدوللا که ماوه ماهیتابم
«ئه مین» چه ند ساله چاوی نابینایه
وه لی ئومیدی وی نووری چرایه

وەسفی حاجی شیخ عەلانی دین

ئە ی بلووری گەردنت ئاوینبی قودرەت میسال
پەرتەوی عیشت لە قەلبی عاشقان بەرقی شیمال
ئیسمی پاکت سەیقەلی ژەنگی دلی پر قیل و قال
رەوشەنی چەشمی موریدان شیخ عەلانی شیخ جەلال
هیممەتیکم بو بکە ی ئە ی یادگاری شیخ کەمال

دل لە دووری رووی شەمەت، شەو وەکوو پەروانە یە
سەبر و ئارامی نەماوە، بی هوش و دیوانە یە
تا ئەتوی دیووە لە قەوم و خویشی خووی بیگانه یە
هەر وەکوو مەجنوون، لە داخ و کێو و سەحرا ی لانه یە
مەسکەنی بوته چیا و دەشت و هاموون و جبال

رووم لە بو دەرکی تو هینا، ئە ی شەهی دارولسەفا
چونکە قوربان زور لە خۆم کردوووە جەور و جەفا
هیممەتیکم بو بکە تو لەم جیهانی بی وەفا
گەرچی دەردی من گرانه بوم بخوازە یە ک شەفا
با شەو و روژی دلی من بەس بکاتن نالە نال

خانەدانى ئۆۋە قوربان، فەيزبەخشى خاس و عام
مەرقەدى شەيخ ھادىيەدىن نوورى دىلھايى زولام
مەقسەدى عالەم لە خزمەت ئۆۋە ھاسىل بوو تەمام
جارەكى بۆمنى فەقىرىش زوو موويەسەر كەن مەرام
تەنە مردوومە بىنىم شادىي شەۋقى ويسال

گەر ئەمىن ئەۋرۇكە قوربان زۆر گوناھكارە و ئەسىم
چاۋى تىۋىر يۈە دە لوتقى ئەغنىيان ۋەك يەتىم
بۆم تەمەنناكە لە خزمەت خالقى ھەيى كەرىم
بەلكە رەھمىكى بكا پىم ۋاھدى فەردى ەزىم
دل مۈنەۋۋەر بى بە نوورى رۆئىيەتى ماھى جەمال

خۆشه‌ویستی شیخ عەلایەدین

ئەو ئەلی مانگی ره‌جەب بوو هاتمه‌ خاکی خەلان
بو‌ زیاره‌ت مور‌شیدی خۆم شیخ عەلایەدین عەیان
خانەقا و ته‌کیه‌م که‌ دیتن نایه‌ ته‌ وه‌سف و به‌یان
روژ و شه‌و وه‌قت و سه‌عات پر بوون به‌ دائیم میهمان
سه‌یید و مه‌ولا و سو‌فی ده‌سته‌ ده‌سته‌ هه‌ر زه‌مان

دائیمه‌ مه‌شغوولی زیکر و خه‌تم و ته‌سییح و سه‌لات
مه‌وعیزه‌ی شه‌رعی و فیکر و رایته‌ و نه‌فی و سو‌بات
یا ئیلاهی تو‌به‌ حه‌قق‌ی زاتی فه‌خری کائینات
هه‌رچی مه‌نسووبن له‌ دونیا و له‌ عوقبا ده‌ی نه‌جات
دایما پایه‌نده‌ و عالی بکه‌ی ئەو خانەدان

سایه‌یی شیخی له‌ سه‌ر مه‌ دایمه‌ بی‌ موسته‌دام
فه‌یزی ئەنعامی له‌ بو‌ مه‌ روژ و شه‌و بی‌ به‌رده‌وام
نان و خوانی هینده‌ زۆره‌ قه‌ت بنه‌ی نایه‌ ته‌مام
هه‌ر به‌وه‌ی مه‌علووم بزانی ئەی موریدی فیکر خام
رسقی غه‌یی‌یه‌ ده‌باری باتین و مه‌خفی و نه‌هان

دَلْ وە کوو پەروانە یە عاشیق بە دیداری چراغ
دایما بە دزی دەسووتی جەرگ و دَلْ بۆی بوو بە داغ
شەو وە کوو پەروانە یە روژی وە کوو بولبول لە باغ
تالیبی دەرمانی لوقمانە تەنی زار و نەساغ
ئاگری عیشقی یە بەر بوویتە دلی من بی گومان

ساحیبی رشته و کەمەندن، خانەدانی شیخ کەمال
گەردنم کەوتە کەمەندی شیخ عەلایی شیخ جەلال
بۆ ویسالی روویی گۆل ئەی بولبولی شیرین مەقال
تا کوو دەمری وە ک «ئەمین» دایم لە دونیایی بنال
خۆشە نالە ی عاشقان و زاری و ئاه و فیغان

ۋەسفى شېخ ئەلئەدىن خەلانى، كورى شېخ جەلال

ئەتۆى ئەۋسەيىدى عالينەسەب، پىرى جەۋانى من
ئەتۆى شاھزادەيى ھادى نەسەب، شاھى خەلانى من
ئەتۆى حاجى ئەلئەدىن، لەقەب شېخى زەمانى من
ئەتۆى ئەۋخۇشروۋىيى پور خەندەلەب، شىرىن زەمانى من
فېدايى لەفزى خۇشت بى، سەر ۋ ئەۋلاد وگيانى من

لە دۇنيا ئەي گۈلى يەكتا، ئەگەر دارۋسەفا جىتە
لە خەشرى جەننەتۈلمەئۇا، بە رۇھمى حەق لە سەر رىتە
ئەۋەي مۇنكىر بە تۆبى، بى شەۋور و جاھىل و شىتە
ئەتۆ لوقمانى دەردانى، دەۋا و دەرمانىكى پىتە
بەدە رەنجور و بىماران خەكىمى حال زانى من

عەۋام و جاھىلى ۋەك من، بە زاھىر ھەر ئەتۆى دىۋە
ئەۋەي كامىل نەبى، يا خۇي نەناسى، تۆى نەناسىۋە
لە پىشى كىمىي ھىممەت، كە ئاسن ھەر ۋەكوۋ زىۋە
نەزەر كە سائىلى دەرگات، گەلىك بى نان و بى شىۋە
لە خوانى فەيزى خۇت قوربان، بەدە لوقمەك نىشانى من

زەلیلی نەفسی ئەممارە، ئەسیری داوی شەیتانم
گونەھکار و گرانبار و گەرفتار و پەرشانم
کە رووم بو دەرکی تۆ هینا، لە کردەیی خو پەشیمانم
ئەتۆ بی مەرقلەیی شیخ هادی یەدین، بیکە دەرمانم
نەخۆشی دەردی عوسیانم، تەبیبی میهرەبانی من

لە هیجرانی گۆلی روویەت، وەکوو بولبول بە هاوارم
فەقیریکی شنۆیمە، ئەمینی بی کەس و کارم
بە تیری عیشقی تۆ سولتان عەلەئەدین، بریندارم
نە تەنھا هەر لە دونیایی بە دامی تۆ گەرفتارم
دە ژێر خاکیش هەتا دەپزی و جوودی ناتەواوی من

مەدھى شېخ كەمال:
تەخمىسى ئەمین شىۋىي لە سەر شىۋىي قازى خزرى

سائىلى دەرگاھى تۆم، ئەي مەعدەنى فەيز و نەجات
تەي دەكەم چۆل و بىابان، تالبى ئاوى حەيات
خۆ دەزانى من فەقىرم، موستەھقەم بۆ زەكات
ياری شاتر بە لەگەل من، چون بە ئىخلاص ھاتمە لات
ياری خاترىم بە قوربان بمكە ژىر ئەندازى پات

بولبولم عاشق بە گول، بوومە گرفتارى قەفەس
دیتنى گولزار و گولشەن، وا دەكەم دايم ھەوەس
يادگارى پىرى نەھرى، ھادىي فەرياد رەس
گەرچى شا شەرتى نە کردبوو زىكرى لا حەپسى نەفەس
من بە زىكرى تۆمە شاغل، نامەوى ئاوى حەيات

دەردى عىشقى تۆ لە بۆ من وەك ئەنيس و ھەمدەمە
بۆنى خاكى مەرقدى تۆ، بۆ بىرىم مەرھەمە
شار و نەرزىوى لە بۆ من بەيتى خوین و ماتەمە
گەرچى غوربەت بۆ عەزىزانى وەتەن دەرد و غەمە
من كە حوبىي تۆم ھەيئەتن، نامەوى ئەھلى ولات

رەۋشەن ئايى ھەر دوو چاۋم، نوۋرى بىناكەم ئەتۈي
دەل سەتەن و دەل رۇبائى قەلبى شەيداكەم ئەتۈي
ھىممەتتەك بۇ بىكە قۇربان، كە مەۋلاكەم ئەتۈي
يا كە مەلەدەن، كە مەلى دىن و دونياكەم ئەتۈي
بۇ كە مەلى نەقىسى دىنەم، رەھبەرى يەۋمۇۋلەمەت

سەككىز قەلب و رەۋاجەم جارەكى سەپراف بىكە
باقىرى جامى و جۇۋۇدەم ۋەك بىلۇۋرى ساف بىكە
سەيپەلىكى پەيدەۋى قۇربان ۋە رە ئەلتاف بىكە
چۇن خۇدا فەرمۇۋى فەلتەنەر ئەتۈش ئىنساف بىكە
سائىلەم بۇ جەننەتتى لۇتفەت ۋە رە بىمكە خەلات

ھەر ۋەك ۋە قەنەس، بە نارى عىشقى تۈيە مەن دەژىم
حۇببى ئەۋرۇكە نىيە، ئىخلاسىكى كۈنە و قەدىم
خۇ مەھەك دەيزانى قەلبە يا رەۋاجە، زىپەر و سىم
ئاۋىنە قەلبەت لە پىش چاۋت، بە ئەلتافى ھەمىم
راگەرە و بىنۋارە تا بىزانى مەن، چۇنەم لە لات

مەن دەزانەم ئەي دەلى مەن، تۇچ كارت خۇاھىشە
دەيدەيى گىريان و قەلبى بى قەرارت خۇاھىشە
ۋەك ئەمىنى تەشەنە، ئاۋى خۇش گەۋارت خۇاھىشە
چۇن بە دەل نەرزىۋەيى، ئەلتافى يارت خۇاھىشە
مەسلەھەت ۋايە، لە بۇ خۇت دابىشى لال ۋەمەت

وہسفی خانہ دانی شیخ کہ مال

گہر سوچہ تی شیرینی تو من دیتے خہ یالم
وہک نہی لہ برینی کوئی جہرگی خو دہنالم
نہ و سالہ چ قہ و ماوہ کہ مہ حروومی ویسالم
عالم بہ تو دلشاد و نہ من دوور لہ جہ مال
ہہر بہختی بہدی خو مہ وہا بو تہ زہ والم

مہ نواپی گولی من لہ جیہان داری سہ فایہ
جی زیکر و موناجات و فیووزات و دوعایہ
مہ علومہ بہ خو پایی دلی من نہ سووتایہ
پہ روانہ نہ گہر عاشقی دیداری چرایہ
من عاشقی نووری روخی فہر زہندی جہ لالم

مردم شہو و روژ ہیندہ بکیشم غہمی دووری
سووتا دلی زارم لہ تہب و تابی سہ بووری
نیزہاری غہم مہنہ دہ کا شہرمہ حزووری
نہی بولبول نہ تو عاشقی رووی گولی سووری
من عاشقی رووی گولی نہ ولادی کہ مال

عالم ھەموو پىي زانى بە ئەسرارى نەھانم
من عاشقى بالايى ۋە ڪوو سەروى رەوانم
شەيدايى گول ۋ عارزى مەجبوۋى زەمانم
مەجرووح بە تىرى موزەيى چاۋى جوانم
سەرگەشتە ۋ ھەيرانى دوو ئەبروۋى ھىلالم

سەيىاد ەجەب بوومە بە دامى توگرفتار
تاكەى تو ئەسرى خو دەكەى ھىندە بريندار
مەجبووسم و يەخسىرم و مەجرووحم و بىمار
ئەى جانى ئەمىنت بە فىدا يارى ۋەفادار
لوقمانى، ھەكىمى، بکە چارىكى لە ھالم

شین گێری شیخ عەبدولقادری شەمزینی

موریدان خاک بە سەر خۆ کەن، بکەن فەریاد و ئەفغانی
 لە پاشای شاھی شەمزینی بگێرن شین و گریان
 دڵم هەر وەک کەباییکی دەسووتی لێم نەبوو مەعلووم
 کە شیخم چی بە سەر هات و لە غوربەت کەوتە زیندانی
 وەیا دەو ئاخری لال بێم لە دنیا یی ویداعی کرد
 یە تیمی هیشتەووە عەلەم بە داغ و دەردی هیجرانی
 لە تاریکی غەم و ماتەم، بە سەد حەسرەت دەنالینم
 فەلەک زالم چراغی خانەدانی سەید تەها کوانی
 دەریغا بوو گۆلی باغی عوبەیدوللایی شەمزینی
 لە بوو ئەو مەعدەنی فەیز و عەتا و بەحری ئیحسانی
 لە کوپی ئەی شەهسەواری نەسلی پاکی غەوسی گەیلانی
 کە تەکیە و خانەقات ماون بە بێ ساحیب لە مەیدانی
 لە دونیایی لە بوو ئاخەر نەمردم من ئەوێ روژی
 کە دەستی پاکی تۆم قوربان زیارەت کرد لە راژانی
 نەهالی ئالی تەها، نەوجەوانی سەبید محەممەد بوو
 کە جەرگی عەلەم بیللا لە بوو وی هاتە سووتانی
 لە دونیایی لە وەسلی تۆ ئەگەر نەومید و بێ بەش بووم
 وەلی دامانی تۆ دەگرم دە روژی حەشر و میزان
 دەلیم یا غەوسی سانی من سەگی دەرگاھەکی تۆ بووم
 لە خزمەت جەددی خۆت بۆمان شەفاعەت کە لە دیوانی
 دەلین عەیدی موبارەک هات هەموو عەلەم کە یف خوێش
 لە داخی شیخی لیت تال بوو «ئەمین» تۆ عەیدی قوربانی

شین گېرى شیخ عەبدولقادرى شەمزىنى

ئەى موریدانى تەریقەت، ھاتووہ ئەورۆ جواب
 ئیختیارم پی نەماوہ لیم بران ئارام و تاب
 زیندە گانیم لی ھەرام بوو، پاشی عەبدولقادرى
 غەوسى سانى نەسلى پاکی سەیدى عالیجەناب
 ئەى غەربى دوور ولات و ئەى شەھیدی بى گوناہ
 پشتمت تیکداشکاند و خانەت لی کردم خەراب
 روژى رووناکم، لە داخە لی بووہ تاریکە شەو
 ئافتابی رووت بزر بوو کەوتە ژیر پەردەى حىجاب
 وات بە نارى فرقەتى سووتاندم، ئەى زالم فەلەک
 دى لە نیو کوورەى دەروونم بۆنى سووتانى کەباب
 بوومە مەجنوون، رووت و عورىان نائومیدى وەسلى یار
 تاقەتى سەبرم لە دەست چوو لیم ھەرام بوو خورد و خواب
 جى نشینی غەوسى سانى، سەید محەممەد نەوجەوان
 مەرقەدى پاکت لە کوئى مەنزىل کردە توراب
 بولبولی تەبەئى ئەمین لال بوو زبانی تائەبەد
 بوگول و بو غونچەى گول نازەنین فەرزەند و باب

شين گيري شيخ عه بدولقادري شه مزيني

سه روى گولزاري حه ياتم شاهي خوبانم له كويى
دل برينداري هه واتم دهر د و دهرمانم له كويى
ته شنه يي جامي ويسالم ٺاوي سه بوانم له كويى
ٺه ي ته بيب ليٺم كه عيلاجي ٺو كه لوقمانم له كويى
موونسي قه لبى حه زين و نووري چاوانم له كويى

داغدار و دهرده كيشم دايمه له ييل و نه هار
ٺه شكي خوينيم له چاوان بهر سهر و روو دينه خوار
شاهي نه هري بي ٺو وه لالا ليٺم بران سه برو قه رار
دايمه چاوم ده ريگاي هاتنه وهت دهر ئينتزار
ٺاكوو ده مرم ههر ده ليٺم ٺه ي جاني جانانم له كويى

سه ييدي ٺه ولادي ٺاها بو چي چوويه غوريه تي
سوئي و مه نسووبي خوٺ سووتاند به داغ و حه سره تي
دوور و نيزيك بو ٺو يه كن من به قوربان هيمنه تي
جاره كي به وه هاتنه وه ي خوٺ كه م بكه ليٺن ره حمه تي
ٺه ي چراغي خانه دانسي پيري گه يلانم له كويى

عاجزیت قوربان لە کێ بوو حیکمەتی ئاخر چ بوو
هاتیەوێ بوو خاکی نەهری گیر نەبووی رویشتی زوو
مەرقەدی پاکی دەنەهریت وا بە جی هیشتن ئەتوو
سووفی و مەحسووبی خۆت سووتاند بە داخی خۆت هەموو
مەرھەمی زەخم و برینی قەلبی بریانم لە کوئی

یادگاری شیخ عوبەیدوللاهی غازی دەر جیھان
شیخ کەمالەدین* بوو پیر و مورشیدی دارولئەمان
هەم نماندەت بە قوربان پیری نەرزووی** عەیان
هەر دوویان شاد بوون بە جەننەت مان یەتیم مەنسووبی وان
راحەتی گیانی «ئەمین» و سەبر و سامانم لە کوئی

* - شیخ کەمال - خەلیفە ی شیخ عوبەیدوللاهی غازی.

** - پیری نەرزووی: خەلیفە مەلاخدر - شنۆ.

شېۋەنى پىرى شەمزىنى

لە كوردان شىن و گىريانە، كە پشتىۋانى وان رۆيى
لە نەھرى داد و ئەفغانە، چىراغى خانەدان رۆيى
لە بەر چاۋى مورىدانى ۋەھا تارىك بوۋە دونيا
كە رووناكى لە خورشيد و لە ماھى ئاسمان رۆيى
لە بۆيە بولبولى شەيدا بە سەد حەسرەت دەنالىنى
كە پايىز ھاتە سەر ئەرزى، بەھارى ئەرغەۋان رۆيى
لە نىۋ كۆرى مورىدانى، بوۋە تازى و غەم و ماتەم
كە شادىي و نشاتى دل، لە روۋى مولكى جىھان رۆيى
يەگانە يادگارى سەيد تەھايى پىرى شەمزىنى
لە دونيا كۆچى كرد ياران لە بوۋ باغى جنان رۆيى
لە خاكى غوربەتتى ۋەك بابى حاجى شېخ عوبەيدوللا
غەرىب و بى كەس و زار و شەھىد و بى نىشان رۆيى
ئەمىن بوۋ سالى تارىخى ۋەفاتى شېخ بلى دايم
فەلەك بۆچ ۋا شەھى نەھرى لە نەھرى بوۋ نىھان رۆيى

۱۳۴۳ ي كۆچى مانگى

شىن گېرى پىرى شەمزىنى

ئەي شەھدى شەۋقى روۋى تۆ، پەيمانەيى نشاتم
عەترى نەسىمى كوۋى تۆ، سەرمايەيى حەياتم
تاكەي مىسالى بولبول، نالە بىكەم لە بۆگۈل
بى تاقەت و تەھەممۇل، بى سەبر و بى سوباتم
لە ھىجرى روۋىيى ياران، ۋەكوۋ ھەۋرى بەھاران
دەپزى لە چاۋم باران، ھەموو ۋەخت و سەعاتم
شەھىدى غۇربەتم رۆ، پەروانەي جەننەتم رۆ
شىرنايى شەربەتم رۆ، غەربىي دوۋر ۋىلاىىم
لە رۆژى مەھشەرىدا، لە ھەۋزى كەۋسەرىدا
ۋەختى خىر و شەرىدا، بىيە مايەي نەجاتم
«ئەمىن» لە ئەم شىنۋىيە، مەشغۇلى دەردى خۋىيە
قوربان فىراقى تۋىيە، دايم بوۋىتە خەلاتم

شیوەنی پیری شەمزینی

لە رووی هەر وهک ئافتاب، ئەی شاھی شەمزین ئەلۆیداع
ون بوو دە ژێر باری توراب، ئەی شاھی شەمزین ئەلۆیداع
لەو قامەتی سەرووی رەوان، لەو تاقی دوو ئەبرۆی کەمان
باسەد هەزار ئاه و فیغان، ئەی شاھی شەمزین ئەلۆیداع
بێ گەورە ماون خانەقا، ماون مۆریدان روو سیاہ
بێ مورشید و بێ راہنما، ئەی شاھی شەمزین ئەلۆیداع
رۆژا تۆ چوویە غۆریەتی، بووم نا ئۆمیدی روئیەتی
دەمکوت بە داخ و حەسرەتی، ئەی شاھی شەمزین ئەلۆیداع
ئەی سەید محەممەد نەوجەوان، ئەی نووری شەمعی خانەدان
پاشی تۆ چبکەم دەر جیہان، ئەی شاھی شەمزین ئەلۆیداع
یا رەببەنا، رۆژی حەسیب، لە زیارەتی هەردوو حەیب
نەیکە ئەمینی بێ نەسیب، ئەی شاھی شەمزین ئەلۆیداع

شین گېرى شیخ ئىسماعیل بەرزەنجى

لە داخى شیخى بەرزەنجى ئەمین نىزىكە شەیدا بى
 دوعاىكى دەكەم یاران سەداى ئامین لە ھەر لا بى
 ئىلاھى رۆحى پاکی شیخ ئىسماعیلی بەرزەنجى
 غەرىقى رەحمەتى حەق بى، بە فیردەوسى بەرین شادبى
 ئىلاھى مەرقدى پاکی کە جىگای فەیزە بوۋ عالەم
 بە لوتفی غەوسى ئەغزەم بە ھەر مەندى رۆژى عوقبابى
 ئىلاھى رۆژى مەحشەر جەددى پاکی تۆ شەفیعی بى
 کەسكى حویبى ئەولادى ئەتۆى دايم دە دل دابى
 ئىلاھى ھەر کەسنى مونکیر بە تۆبى تا دەمى مردن
 بە مونکیر بوونى ساداتان لە دونیا سووک و ریسوا بى
 ئىلاھى تاقە ئەولادى عەزیزى تۆکە مەعرووفە
 بە روتبە و پایەبى عالی دە حیفزى خالقى دابى
 ئىلاھى چونکە مەعرووفى عەزیزت بوۋ فیداکارە
 لە دونیا و قیامت حافیزى وی حەق تەعالا بى
 دەبى ئەولادى سالىح خزمەتى بابى بکا دايم
 رەزایى حەق رەزایى دایک و بابە کە پەیدا بى
 ئىلاھى ھەر کەسنى خزمەت بە ئەولادت بکا دايم
 لە خزمەت جەددى پاکت فەزىابى کارەکەى چابى
 ئىلاھى چون لە پاشى وی نەما نوورى دوو چاوانم
 بە حەقى غەوسى ئەغزەم چاوەکانم زوو موداوا بى
 ئىلاھى چون «ئەمین» ی ئۆشنەوى بى پشتیوان ماوہ
 لە بوۋى جەددى پاکت پشتیوانى ھەردوو دونیا بى

شینگیری شیخ ئیسماعیل بەرەزنجی

دیسان وا بای خەزان بردی عەزیزی گولەوزاری من
 تەمی داگرت ژێانی من، بوو پاییز بەهاری من
 درێغانە و گولیکم بوو، دەگەڵ بەدی خەزان روویی
 بە وێنە ی بولبولی خەمبار، برا سەبر و قەراری من
 درێغانە ئافتابی من هەتا حەشری غرووبی کرد
 نەما ئوممیدی رووناکی لە بو شەوگاری تاری من
 درێغانە روویی پاکسی شیخ ئیسماعیلی بەرەزنجی
 لە ژێر خاکی زەمین ون بوو، خرابوو روژگاری من
 وەرە پەیکی خەیاڵ ئیمرو برو تا عەلەمی ئەرواح
 بکە ئیزهاری دەردی من، لە قەولی من، بە یاری من
 کە ئە ی مورشید لە پاشی تو نەما نووری دوو چاوانم
 بە تو بوو روشنایی هەر دوو چاوی ئەشکباری من
 لە پاشی مەرگی تو قوربان، نەزانم بوچی من ماوم؟
 رەفیقی بیوفا بووم و ئەجەل نەیکرد شکاری من
 لە پاشی روویی پاکسی تو شنوم لی بوته وێرانە
 دەگەڵ کی سەبری دل بینم، بە کی بی ئیعتیاری من؟
 بە غەوسی ئەعزەمی بەغدا، بە ئیسماعیلی وەلیانی
 بە مەعرووف و بە سەدرەدین، ئەتو بووی شەهسەواری من
 لە کوی یاریکی دی وەک تو، لە ئەم دونیایە پەیدا کەم؟
 ئەتو ئاوینە کە ی دل بووی، گولی عالی تەباری من
 هەزاران شوکری حەق بی، تا قە ئەولادی عەزیزی تو
 دەگەڵ من ساحیبی لوتفە، لە بو هەر کار و باری من
 ئەمینی ئۆشەوی مەشموولی مەرگە، پیر و مەعلولە
 لە روژی مەحشەری قوربان، شەفیع بە بو فشاری من

شین گیری شیخ سەدرەدین

ۋە کوو بولبول دەنالیئم، گولی باغی زەمینم رو
 ھەموو عالەم دەسووتیئم، دەلیم شیخ سەدرەدینم رو
 دەلیم ئەی مورشیدی من رو، دە جەرگت خستووم بو سو
 ئەمن چ بکەم لە پاشی تو، کزە ی جەرگی ھەزینم رو
 مورەویج بو شەرەعت بووی، دوری دەریای ھەقیقەت بووی
 ۋە لێ ھەدی تەریقەت بووی، رہئیس و جی نشینم رو
 چراغی خانەدانی بووی، شووعای بازانی بووی
 گولی ناو گولستانی بووی، ۋە نەوشە ی فەرەردینم رو
 ئە تو بی مەر قەدی پاکت، بنیرە عەتری سەر خاكت
 لە بو دەرویشی غەمناکت نشاتی دل غەمینم رو
 یە تیم ماون ھەموو دەرویش، برا و ئەولاد و قەوم و خویش
 بریندارە دای پر ئیش، دەوای زەخم و برینم رو
 «ئەمین» ماوہ لە ھیجرانت، لە ھەشری دەگری دامانت
 سەر و مالی بە قوربانت عەزیزی نازەنینم رو

شین گیری عەبدولعەزیزی سەدرەدین

بـنـاڵە ئەـی تـەـز رەـوـی دڵ هـەـتا مـاـوـی لـە دـوـنـیـایـی
 بـەـهـاـرت لـی بـوـوـه پـاـیـیز لـە داخـی سـەـرـوـی بـالـایـی
 لـە بـۆ هـەـر بـولـبـولـان فـەـسـلـی بـەـهـاـرـان گـۆـل دـەـبـن پـەـیـدا
 گـۆـلـی مـن جـاـرـیـکـی دـی نـایـەـتـە سـەـر رـوـوـی دـوـنـیـایـی
 گـۆـلـم عـەـبـدـولـعـەـزـیـز سـەـدـرەـدـیـن بـوـو و پـیـری نـوـوـرانی
 وەـلـیـعـەـهـدی تـەـرـیـقـەـت جـی نـشـیـنـی غـەـوـسـی بـەـغـداـیـی
 لـە وەـخـتـی نـامـرادی جـومـلە دەرـویش و مـوـریدانی
 لـە دـوـنـیا کـۆـچـی کـرد رۆـیـی لـە بـۆ فـیـردەـوـسـی ئەـعـلایـی
 چـراغـی خـانەـدانی شـیخ ئـیـسـمـاعـیلـی وەـلـیـانی
 نـەـهـهـنگـی بـەـحـری عـیـرفـانی حەـقـیـقەـت دـوـرپـری دەرـیایـی
 لـە هـیجـری رـووی گـۆـلت قـوـربان وەـکـوـو بـولـبـول دـەـنـالـیـنـم
 فـەـلەـک لـیـکـی جـودا کـردـین کە دـیـدار کەـوتـە عـوـقـبـایـی
 مـوـریدانت هـەـمـوـو سـوـوتان لـە دەرـدی داغـی هـیجـرانی
 خـسـوـسەـن مـن ئەـسـیری خەـم، جـنـوونی دـەـشت و سەـحـرایـی
 لـە رۆژی مەـحـشەرئـی مەـولا لـە خـزـمەـت فەـخـری عـالەـمـدا
 زیـارەـت کـردـنت دەـیـکا «ئەـمـین» لـە خـودای تەـمەـنـایـی

شىن گېرى شېخ سەدرەدىن

ئەي مورىدان خاك بە سەر كەن ئەجمە عىن
بۆۋەلىعەھدى تەرىقەت، سەدرەدىن
جا دەخۇ بەردەن ھەمىشە ئاگرى
بۆۋەكىلى شاھى عەبدولقادىرى
بۆچراغى خانەدانى بازىان
بۆۋرەئىسى عابدان و زاھىدان
ئەي درىغا بۆگۈلى گۈلزارى دىن
ئەي درىغا بۆۋەزىزى نازەنىن
ئاورم ئەۋرۇ دە جەرگى بەربوۋە
پىرى دەرویشان ۋەفاتى كىردوۋە
ئاخ لە بۆدوۋ چاۋى حاجى سەدرەدىن
تا قىامەت كەۋتە ژىر خاكى زەمىن
سەيىدى نەسلى حوسىن ئىبنى عەلى
يىادگارى شېخ مەعروۋى ۋەلى
ئەي ھەزاران ۋەك «ئەمىن» قوربانى تۆ
رۇژى مەحشەر، دەستى مەن دامانى تۆ

شین گیری حاجی سەدرەدین

لە سۆزی ئاتەشی جەرگم، زەمین و بەحر و بەر سووتا
 لە دەوری مەشغەلی جەرگم، گیاھی خوشک و تەر سووتا
 سەحابی ئەبری نیسانی، لە چاوم فیڕ بوو گریان
 دلی سەد کوورە و گولخەن، لە بو من سەربە سەر سووتا
 لە هیجرانی وەلیعەھدی تەریقەت، کویر بوو چاوم
 لە داخی حاجی سەدرەدین، دل و جان و جیگەر سووتا
 لە بەر سیلاوی چاوانم، ھەموو عالەم بوو توفان
 لە بەرقی نالەیی گیانم، ھەموو شاخ و ھەجر سووتا
 جەمالی ئافتابی پیری دەرویشان غورووبی کرد
 لە بو یە دل دە ژووریڤدا، وەکوو شەمع و فەنەر سووتا
 وەفاتی ھەزرەتی شیخی، کە پەیدا بوو لە دنیایی
 بە وەللاھی ھەموو عالەم، لە داخی ئەو خەبەر سووتا
 «ئەمین» فەسلی بەھاران، وا لە دەردی دل مەنالیڤ
 لە نالە بولبولی تەبەت، گولی باغ و شەجر سووتا

وەلامی نامە ی شێخ عەلاوەدین

گۆلی باغی کە ماله دین فیدایی چاوه کانت بـم
جگەرگۆشی جەلاله دین بە قوربانی مە کانت بـم
هەمیشە مونته زیر بو هیممەتی تۆمە هەتا دەمرم
فیدایی خانەقاہ و مەسجد و حوجرە ی خەلانت بـم
دوو سەد جارم زیارەت کرد لە شادی نامە و قاسید
بە قوربانی خەتی سەرکاغەز و ئیمزای جوانت بـم
لە روویی مەرحەمەت حالی منت پرسیبوو ئە ی مەولا
فیدایی لە فزی خوێش و شە ککەرین شیرین زوبانت بـم
ئە گەر خالق بکا قسەت بە هاری نییە تم وایە
دەگەل یار و رە فیقان بێمە خزمەت میھمانت بـم
بە نووری شەمعی روخسارت بکەم روشن شەوی تارم
لە دەرکی خانەقات هەر شەو وە کوو سەگ پاسەوانت بـم
«ئەمین» حەلقە بە گۆشی خانەدانی هادی یەدینە
لە روژی مەحشەری مەولا لە زومرە ی خادمانت بـم

شینى «ئەمین» بۆ ئازیزە كەى

لە كۆيى ئەى رۆشنى نوورى چىراغى خانەدانى من
لە كۆيى ئەى داپەرى مەجبووب و يارى مېھرەبانى من
لە رۆژى ئەى گۆلى يەكتا جودا بوويتى لە پېش چاوم
بە مەرگى تۆ بوو پايىز بەھارى گۆلستانى من
هەزار ئەفسووس و سەد حەسرەت لە ئەييامى جەوانىدا
لە دونيايى ويداعت كرد ئەنيس و نەوجەوانى من
لە كۆى يارىكى دى وەك تۆ لە ئەم دونيايە پەيدا كەم
ئەتۆ ئاوينەيى دى بووى رەفيقى خوش زوبانى من
ئەگەر نەقشى روخى پاكت بە ئاوى زېر بنووسم من
روحى بۆ تۆ لە كۆى بېنم، ئەرى رۆخى رەوانى من
لە پاشى تۆ بە مەرگى تۆچ خوشىم قەت نەدى رۆژى
بوو زىندان لە پېش چاوم هەمىشە خان ومانى من
«ئەمین» گەر لەم جيهانەى بى وەفا نەومىدى وەسلت بوو
دە قەسرى جەننەتى يارەب دەگەل تۆ بى رۆژانى من

بو میرزا مرادی شاعیر

مرادی من، مرادی من له ئەحوالی تو پرسیاره
 مرادم هیئنده بوو کوتم مرادی من نه ئەشعاره
 ئەتو روژیکێ پار هاتی له بو باغی ئەمینی خوت
 «ئەمین» ئەو ساله کەش دیسا مرادی روژیکێ پاره
 ده گەل دەرۆیش محەممەد دادەنیشین وه ک له باغی دا
 مرادن هەر ده دل دایه ئەگەر چی دووره له م شاره
 مراد ئەوسال «ئەمین» ت بی مراد و دل پەڕیشانه
 له کەسب و کار و ئەوزاع و له ئەحوالی خو بیزاره
 پەڕیشان خاتره، مه حزوونه، ئەشعاری له بو نایه
 به دامی بووستان و باغ و تووتوونی گرفتاره
 له راویــژان دیاره پــیشـهـفتـی مهـقسـهـدی نابـی
 به زاهیر تالیعی بهرگهشتهیه، کاری چهپ و خواره
 نه زانم تو چلوئی بهرمراده عهیشی ده و رانت
 وه یائینکی مرادیش وه ک «ئەمین» ی دل برینداره
 زه مانه چونکه بی میهره ده گەل ئەهلی هونهر بویه
 هه میشه هەر ده گەل زومرپی عهوام و جاهیلان یاره
 عهوامی به خته وهره دایم به ناز و نیعمه تی شاده
 ئەدی بی بهخت بهرگهشته له هەر لا دهستی بیکاره
 ئەگەر نه قسی هه بی شیعی «ئەمین» ی عهیبی لی مه گره
 غه ریقی بوستان و باغ و بادمجان و بسیاره

ئەم قەسیدە یە «ئەمین» لە زمان میرزا عینایەت بو خزمەت کاک مستە فائیرانی «سافی» نووسیویە:

وهره په یکی سه با ئیمرو ببه قاسیدی فه رمانم
 بچو بو خاکی ئیرانی له بوکن گیانی گیانانم
 بلی ئه ی کاکه مورشید نووری چاوم کو له که ی دینم
 له بو ناپرسی جاریکی له ئه حوالی په ریشانم
 ته بیبی حال زانی من به ده رمانی تو مو حجاجم
 نه خوش و پیر و ئوفتاده ئه سیری دامی هیجرانم
 به مووی ئاواسپی، قه لبی وه هار هه ر هه روه کوو یه عقووب
 به بوئی نازه نینی خاکی ئیرانی ده ژی گیانم
 ره فیکم که س نه ما روین له دنیا هه ر ئه من ماوم
 ئه میش مه شموولی مه رگم ئینتیزاری روحمی ره حمانم
 وه لی ده و ئاخیری عومرم چ ئینسافه له تو دوور بم
 هه بیبی من ته بیبی من، ده وایی ده رد و ده رمانم
 ئه تو بی مه رقه دی کاک ی به لوتفی خو ت عیلاجم که
 به بوئی پیره هه ن بیکه موعه تته ر به یتولئه حزانم
 قه رار و وه عد و په یمانم ده گه ل تو یه هه تا ده مر م
 ئه من هه لقه به گوشتی تو م، له سه ر ئه و عه هد و په یمانم
 وه لی ئه و هه سه ره ته م ماوه هه تا ماوم له دنیا یی
 زیاره ت خاکی پایی تو م نه سیب بی شاه و سو لتانم

عینایەت ئارەزووی لوتف و عینایاتی ھەبە قوربان
ھەموو ھالەم بزانی من غولامی کاکێ ئیرانم
رەفییەکەم ھەبە ھە کە من بە ئەلتافی تو موحتاجە
ئەمینی ئۆشنەوی ناو، بە خوشی خزم و جیرانم
لە دونیا و قیامەت بنگەبە ئیمداد و ھاواری
لە بن بەیداخی غەوسی ئەزەم و سولتانی جیلانم

بوسافی «کاکى ئیرانى»

سافی بە فیدای خاکی دەری رههگوزەرت بىم
قوربانى قەد و قامەت و لەفزی شەكەرت بىم
حەیرانى كەلامات و غەزەلیاتی تەرەت بىم
شەیدایی كەراماتی سەرعیولتەسەرت بىم
پەروانەیی جان دادەیی شەمعی نەزەرت بىم

پەروانەمە ئەمما لە چرای روویی توو دوورم
وەك بولبولی مەحرووم لە روویی گۆلی سوورم
سەد شوكر بە ئەفكار هەمیشە لە حزوورم
ناچار بە ئەم حالەشەو شاد و سەبوورم
دەرویش و قەلەندەر بە تەمەع سیم و زەرت بىم

من سائیلی دەرگاهم و موحتاجی بەراتم
موشتاقی دوعايەكم لە بوو راهی نەجاتم
بەو لوتف و سەفای دل وەرە توو بىمكە خەلاتم
فەوتاوە دەعوسیانى هەموو عومری حەیاتم
خاکم وەسەری كەنگى دەبى خاکی دەرت بىم

يارەب كەي دەبى جاريكى من بېمە خەيالت
يائىنكى بېينىم بەنەزەر ماھى جەمالت
رۆژىكى بىكەم روئىيەتى ئەو ئەبرۆي ھىلالت
شاد بى دلى غەم ديدە لە بوۋ عەيدى ويسالت
زەۋارى تورابى قەدەم و پا و سەرت بىم

بېچارە «ئەمىن» م لە شنۆ بى كەس و كارم
بى دولبەر و بى ھەمدەم و بى مونس و يارم
توۋ غەۋسى موعەززەم بىگە ئىمداد و ھەۋارم
دەرمان كە برىنى دلى مەجرووح و فيگارم
ئەي من بە فېداي مەرھەمى زەخمى جگەرت بىم

بۆ جوانەمەرگ «نازدار» کچی ئەمین

لە پاشی روویی مەحبوبان لە دنیا گۆل نەمینی با
لە پاشی رووی گۆلان، بۆلبول لە باغاندا نەخوینی با
گۆلی روویی جەوانان وەک لە ژێر خاکی زەمین ون بوو
دەنا روویی گۆل و سۆنبول بەھاران کەس نەبینی با
وێکۆو بادی ئەجەل غونچە ی منی ئەو پۆکە فانی کرد
بۆلین با باغەوان چیدی لە باغان گۆل نەچینی با
چەمەن و مانەوێ بۆ گۆل ھەزار ئەفسووس و سەد ھەسرەت
بۆل با غونچە گۆل چیدی لە پەردە خۆی نەژینی با
جەوان و نازەنینی من لە دنیایی ویداعی کرد
لە پاشی وی «ئەمین» یارەب لە دنیایی نەمینی با

بو میرزا عه بدوللای عینایه تی ساعات ساز

نهی بادی سه با ئیمرو، قاسید به ده فهرمانم
 بو خزمه تی سوفی خون، نه و نووری دوو چاوانم
 نه و موونسی غه مخوارم، نه و عاقلی هوشیارم
 نه و یاری وه فادارم، خزمی مه وه جیرانم
 نه و مه حره می هه ر رازم، میرزایی سه عات سازم
 عهرزی بکه داخوازم، نه حوالی پهریشانم
 مانگی ره مه زانی هات، مه نزل بووه نیو باغات
 بی بانگی و بی ساعت، پارشیوی خو نازانم
 قیره ی که له بابم دی، زوو سفره و ئاوم دی
 وه ک خواردم و خوابم دی، ده یخوم و په شیمانم
 یاره بی شهوی ماوه یا کازیوهی کیشاوه
 چان دیمی نه کیشاوه، ده نگیک دی له گویانم
 وه عده ت به سه عاتیک دا، هه ر چه ندی له باغی بم
 من مونته زیر ئیمرو که، بوو وه عده و په یمانم
 گهر ساعه تی زه نگی بی، هه ر وه خته ی که ده نگی بی
 مه علووم ده بی که نگی بی نه مجاره سبه ینانم
 نه و ساله نه مینی تو که وتوته غه ریایی
 روژی دلی خوشحال نه ماما شهوی زیندانم

بۆ میرزا عەبدوللا عینایەت «سەعات ساز»

سۆفی نەزانپو، دیسا ئیمرو لیم تیک چوو سەعات
 کەس نیە خوشم بوی، ئەو چە پرە کە ی بیکەم خەلات
 جار بە جار فکری دە کەم، یاری قەدیمە لازمە
 حورمەتی بگرم، لە ناو بیگانه و ئەهلی ولات
 پیرە بیچارە، ددانی نینە، مەعدە ی شولغە
 قورمیشی دەخوا، هەزم ناکا خوا چارە ی بکات
 هەر وە کوو پیران شەوی، تا روژی سەد جاری تەمام
 دەنوی و کاری دەکا، دیتت کە بی دەنگ بوو و مات
 هەر وە کوو ساحیبی خو، گە ساغە و گاهی دل بە غەم
 باتنی ژەنگ و قەساو، زاهیری سەوم و سەلات
 چونکە زور خوشم دەوی حەیفە لە خو می کەم جودا
 مەعدە کە ی گیراوه، قەبزە، کاری ناکا ناردمە لات
 تۆ جە کیمی حالی وی، مەولایی تۆش بو حالی من
 تۆ بە جەددی شیخی خۆت بمە بە یە کجاری نەجات
 ناوژگی خاوین کەو، با بەس لە خو ی غافل ببی
 ئۆجرەتی وی حازرە، چەندی بلیی بیکەم بەرات
 ئە ی «ئەمین» ئوستا دەزانی، بو سەعاتی لازمە
 بو چی ناچیە خزمەتی، تا بتدەنی ئاوی حیات

ھاتنى فەلەكان بۇشارى شىۋ

وھك دوژمنى دىن، پار پايىزى ھاتە ولاتم
بۇ ورمى، لەگەل ئەھل و عەيالى خۇھەلاتم
زىستانى عرووس رۇيى و پەيدا بوو نەشاتم
وا تىدەگە يىشىم كە بە كۈللى بوو نەجاتم
نەمزانى فەلە بۆتە سەبەب قەتەي حەياتم

رۇژىكى عەجەم كىردى بە شەپ ئەي گەلى ياران
ئەو ئەرمەنىي گاورى مەلەوون، وھكوو ماران
دايگرتىنە بەر تۆپ و تىفەنگان وھكوو باران
مەجبۇر بوو عەجەم، كىردى دەخالت وھكوو جاران
جا بۇ غەمى دل، ھاتە رەقەم قىسمى بەراتم

ھەر چەندى سلاھى كە عەجەم ھەيىوولە مالان
ناو مالى ئەوئەي ھەيىوولە مالان و لە چالان
تىك رافەلە بىردى ئەوئەي دەيزانى بە تالان
نەمدىوئە ئەمن كارى وھەقەت بە چ سالان
نەمزانى كە كووم رابوارد وھخت و سەعاتم

سەد مالی شنۆیی لەوئ حازر بوو بە دەفتەر
 بۆ قەتلی هەموو کوردی، فەلە شووبهیی غەزەنفەر
 روژیککی لە بۆ کوشتنی مە ئەمر دراستەر
 بەر بوونە دەر و کووچە و بازاری سەرستەر
 گۆتم دلی غافل ئەو نزیکی بوو وەفاتم

سبەحینی بوو هەشت نۆ فەلە هاتن وە کوو ئاگر
 دەر وازە کەیان ورد و پەراش کردم و کافر
 لیم هاتنە حەساری بە تەفەنگی وە کوو ساحر
 چواران منیان گرت کە پارە ی بدە حازر
 رووح هاتە سەری لیوم و چوو سەبر و سەباتم

پارامە وە گۆتم، بە خودا نیمە چ پارە
 گۆتیان بدە پارە ی نەخۆ دەتکەینە دوو پارە
 رایان دەکیشام بۆ تەویله ی وە ک سەگی هارە
 دیتیان گەلی ئەسباب لە وە تاغی مە دیارە
 هەر چوار دەرپەرینە سەری ئەو جا بوو نەجاتم

دیتم لە تەویله ی هەبوو سوارخی بوخاری
 دایاندریبوو زۆر فرەوان بەینی دیواری
 هەلچووم بە حەوا دا وە کوو مار هەلچیی بە داری
 بانیککی نەوی پیۆه نووسابوو بە کەناری
 ئەو بانی نەوی بوو بە حەسار و بە قەلاتم

عەبدیکی ئەگەر حیفزی بکا خالقی یەکتا
ئەسبابی دەکا بو له هەموو لایەکی پەیدا
دیتم قەرەوڵ هات و ئەمینان زوو دەریئا
بردیانە قەلای ساحبیان هەرچی هەبووین جا
ئاسووده له دەست کوشتن و غەوغا بوو نەجام

پینج مانگی رەبەق ماینهوه نیو حەپسی حەساری
تا له شکری تورکانن له پەر هاته هاواری
قیرانی «فەلانە» له هەموو کووچه به جاری
هاتینهوه شاری شتو ئاخری کاری
وهمزانی «ئەمین» تازە دەیاندامی حەیاتم

غار تګه ری هوښ

نه مدیوه وه کوو تو که سی وا داسې بهر و ره عنا
 روومه ت گول و موو سونبل و چاو نه رګسی شه هلا
 خوش رهنګ و قه شه نګ و به نه زهر شه نګ و ده هه ن ته نګ
 سووړه ت قه مهر و له ب شه که ر و ئا وینه سیما
 نازوک به دهن و سیم تهن و سینه سپی و ساف
 شیرین ده هه ن و خوش سوخن و شوخی دلارا
 عه ییار و دل ئازار و سته مکار و جه فاکار
 غاره تګه ری هوښ و خیره د و تاقه تی دلها
 من سهیدی چ دامی کی نه بووم که و تمه دامت
 پا به ندی به زنجیری سهری زولفی سه مه ن سا
 بولبول و هره تا مردنی هر تیکرا بنالین
 تو بو گول و من بو ده هه نی غونچه یی یه کتا
 په روانه و هره تا کوو ده گه ل یه گدی بسووتین
 تو عاشقی شه معیی و ئه من عاشقی له یلا
 که س قیمه تی ئه شعاری ئه مینی له شنویه
 نازانسی مه گهر شه خسیکی زور عارف و دانا

رەقیب

دەلەم ناپشكۆی بېتوۋ نەبېسم رۆژى من نىۋوت
سەر و مالم بە قوربانى شەۋىكى ماچى سەر لىۋوت
ئىلاھى ، كەى دەبى سەروى قەدەت بگرم بە ئاغوشم
ئىلاھى كەى دەبى بۆن كەم، دوو پستانى ۋە كوۋ سىۋوت
ئەگەر سەبرى بگەم، لەو دەردى بى دەرمانى تۆگيانا
دەبى ھەلۋا بخۆم، جارى لە قۆرەى قايمەى مىۋوت
ۋە كوۋ ئاۋى ھەياتى، عومرى تازە بۆم دەبى ھاسل
دە زارى خۆم بىم من، گەر زەنە خدانى ۋە كوۋ زىۋوت
بە ئاۋى چاۋ و بەرقى ئاھ و نالە، خۆم دەسوۋتىنم
خودا توفىق بدا ئاخىر، خەمى قورسى ۋە كوۋ كىۋوت
ئەمىن فەكرى جوداىى، قەت لە تۆ ھەرگىز نەبوۋ ئەمما
خودا مالى خراكاتن، رەقىبى ھەر ۋە كوۋ دىۋوت

ئاهی دەروون

عاشقی رووی یاره کیمه، یاره که ی روخ وه ک قه مه ر
موبته لای بازاره کیمه، بو مه تاعی دین زه ره ر
ته ن ده گه ل په روانه جووته قه سدی سووتانی ده کا
دل ده گه ل شه معی براه شه و ده سووتی تا سه حر
دوو که لی ئاهی ده روونم شاهیدی سووتانی دل
مه وجی چاوی پر له خوینم، باعسی زه خمی جگه ر
ئه و که سه ی پی شاده دل بووم، لی جودا کردم فه له ک
نووری چاوانم له کوئییه، کوپوه چوو خاکم به سه ر
شادی دیداری توّم ئە ی گول موبه دده ل بوو به غه م
وه سلی توّم لی بوو به هیجر و هه سه رت و ئاه و که سه ر
شه و له هیجری رووی تو، ئە ی مایه یی روو حی ره وان
سینه سووزان، دل فرووزان، دیده گریان، چه شمی ته ر
نالە یی جانسووز و ئاهی شوغله ئە فرووزی «ئەمین»
بوچ له تو ئە ی سه نگ دل، هه رگیز نه بوو جاری ئە سه ر

فەلەك

بۆچی دوو سالە دەگەل من وا بە کینی ئەی فەلەك
 هیندە بۆ دەرھەق بە من وا نا ئەمینی ئەی فەلەك
 حەسرەت و داغ و خەمت هیند کردمە یار و رەفیق
 سەد کونت خستووتمە جەرگی پر برینی ئەی فەلەك
 گە غەمی دینی دەکیشم، گە غەمی مال و منال
 گە غەمی داغی فیراقی نازەنینی ئەی فەلەك
 شاری خوش ئاب و ھەوام لی بوته زیندانی بەلا
 چاکە چیدی لەو ولاتە نەمژینی ئەی فەلەك
 تاقت و سەبرم لە دەست چوو خانەیی عومرم رما
 بەسە هیندە داغ و دەردی دل حەزینی ئەی فەلەك
 بۆ ھەموو عالەم دەباری ھەرتەرەف بارانی غەم
 یا لە نیو شاری شنوویی بۆ «ئەمینی» ئەی فەلەك

دلی غافل

له ئەم دنیایی فانییدا هەتا کە ی ئە ی دلی غافل
 له ناو مەستی جەوانیدا، هەتا کە ی ئە ی دلی غافل
 تەماشای باب و باپیران، ئە گەر بۆرنا و ئە گەر پیرن
 دە خاکی دا چ یەخسیرن، هەتا کە ی ئە ی دلی غافل
 تەماشای مونس و یاران، دە قەبریدا گەرفتارن
 هەموو خەستە و بریندارن، هەتا کە ی ئە ی دلی غافل
 ئە گەر شیخی ئە گەر عالم، ئە گەر مەعلوولی گەر سالم
 دە ئاخر دە مری ئە ی زالم، هەتا کە ی ئە ی دلی غافل
 بە سەد تەدبیر و سەد راییی، عیلاجی مردنی نایی
 دە بی کوچ کە ی له دنیایی، هەتا کە ی ئە ی دلی غافل
 تەنی و نازوکت دە رزی، دە ژیر خاکی سەری ئە رزی
 له ترسان بوچی نالە رزی، هەتا کە ی ئە ی دلی غافل
 ئە مین جاری بکە تۆبە، له خورد و نوستن و خەو بە
 له بو توش دیتن ئە و نۆبە، هەتا کە ی ئە ی دلی غافل

سکالا

فەزیحەت قەت لەوێ زۆرتر دەبی ریسوایی عەلەم بێ
 موسیبەت قەت لەوێ بەدتر دەبی هەمتایی سەد غەم بێ
 زەلینلی دەستی مندال و ژن و ئەقوام و بیگانه
 رەزلیلی چاوی جیران و رەفیق و یار و هەمدەم بێ
 بە روژی سووگواری غەم دەلین ئەمما لە دونیایی
 لە بو من شادی یە گەر موبتەلایی روژی ماتەم بێ
 بـرینـم بوته تیراوه عیلاجی ناکری تاکە ی
 هەمیشە ئینتزاری وەعدەیی دەرمان و مەرھەم بێ
 موقەدەر و ابوو من دەو ئاخەری عومری هەتا دەمرم
 دەگەل دەرد و بەلایان هەمدەم و ئەسراری مەحرەم بێ
 «ئەمین» لاتقنطو من رحمت اللہ ، ئەمری قورئانە
 خودا روحمی گەلیک زۆرە، ئەمن با عەبدیکی کەم بێ

فیراق

ئەی ئافەتی ئەحوالی من و فەوتی حەیاتم
جاریکی نەبوو قەت لە فیراقی تۆ نە جاتم
گەر دەمکوژی بەو خەنجەری موژگان وەرە زووبە
هەر چی بە سەرم دینی ئەمن بێ دەسلەتم
جانا لە فیراقی تۆ دەزانێ کە چلۆنم
مەعلووم نیە بوون و عەدەم و ژین و مەماتم
یارەبی بە ئەو دەردی کە من بوومە گرفتار
تۆش پیوە گرفتار ببی وەک من بەهەواتم
ئەوڕۆکە دەبینی کە وەها زار و زەعیفم
بیماری عیشقی یە «ئەمین» بۆتە خەلاتم

گازنده

ئىلاھى چونكە بوويە باعيسى غەم بۆ دلى زارم
لە دونيايى دلت شادان نەبى يارى جەفاكارم
ئىلاھى چونكە داغى فرقه تە دانايە جەرگى من
بە داغى فرقه تە تا رۆژى مەحشەر بى گرفتارم
ئىلاھى چونكە رۆژى روونى مەت كرده شەوى تار
لە دونيا رۆژى روونت بى ھەميشە ھەك شەوى تارم
ئىلاھى چون جوداييت خستە مابەينى ھەتا ماوى
بە ھەسرەت ديتنى ھەسللى بە گيان ببىە خەريدارم
ئىلاھى چون بەھارى عيشرەت لى كەردمە پايز
گولت پەژمورده بى دايم ميسالى رەنگى روخسارم
ئىلاھى چون دلى شادت بە ھەسرەت موبتەلا كەردم
بە ھەسرەت شادىي دل بى جگەرخەستە و بريندارم
ئىلاھى گەر لە دونيايى «ئەمین» نەومىدى ھەسلت بوو
لە قەسرى جەننەت بى ببىە ئەنيس و موونس و يارم

موونس

ئەورو لە دەست هیجرانی تو رەنجوور و بیمارە دلم
بەو خەنجەری موژگانی تو چەندە بریندارە دلم
داغی فەراقت دەم بە دەم بو من دەکا تەولیدی غەم
بەو دامی زولفی پیچ و خەم سەد جی گرفتارە دلم
نالە ی دەروونی من مەگەر ئە ی گول لە تو ناکا ئەسەر
وەک بولبولان وەختی سەحەر دايم بە هاوارە دلم
بو نەرگسی جادووویی تو خالی رهشی هیندووویی تو
غەیری خەیاالی روویی تو بی موونس و یارە دلم
بی یار و بی موونس منم، لەو وەزع و حالە دوژمنم
موشتاقی روژی مردنم، لەم عومرە بیزارە دلم
ئومیدی وەسەلم بوو لە تو، بو چی منت دوور کرد لە خو
فەرمووت «ئەمین» بو لەم شنو، هەر وەک شەوی تارە دلم

رەنجوور

من خەرابی دەردی عیشقی فرقه تی دیداری تۆم
دل کەبابی داغ و هیجری ئاهی ئاتەشباری تۆم
هەر که مردم با بزائن جومله عالم خاس و عام
کوشتەیی تیری نیگاهی دیدەیی خوینباری تۆم
باله کیلی من بنوسن نه خشی دوو ئەبرۆت به خوین
تا بزانی من شهیدی تیغی سه یقه لکاری تۆم
عاشقی روویی گولم، دایم دەنالم هەر سه حەر
عەندەلیبی باغی حوسنی گولشەنی روخساری تۆم
گەر حە کیم نه یکوت عیلاجی عیللە تی جەرگی «ئەمین»
من دەلیم رەنجووری عیشقی نه رگسی بیماری تۆم

چ بىكەم

بە نوورى شەمعى روخسارت دلم روشن نه كه م چ بىكەم
له خەندەى غونچەيى زارت دلم گولشەن نه كه م چ بىكەم
له بەر شەرمى گوناھى خوم له ميگر و چيمەنى دونيا
هەميشە سەر دەبەر خۇدا وەكوو سووسەن نه كه م چ بىكەم
خەيالى قەبرى تاريكم هەميشە هەر دە دلدايە
له ترسى خوم ئەگەر تەركى خەو و خواردن نه كه م چ بىكەم
له ئەم دونيايى فانيدا ئەگەر بۆگەوھەرى مەقسوود
دلم وەك بەحرى پر مەوج و سەرم گىژەن نه كه م چ بىكەم
له مەيدانى وەفادارى «ئەمىن» دايم وەكوو قومرى
نیشانى تەوقى عىشقى يار له ناو گەردن نه كه م چ بىكەم

بی وه فایی

یاره که ی مه پاره که ی به د کاره که ی عه ییاره که م
 له یله که ی بی مه یله که ی به د قه وله که ی غه دداره که م
 بی وه فای به دعه هده که ی بی شه رته که ی وه عده خیلان
 شوخه که ی چاو کاله که ی قه تتاله که ی خوینخوا ره که م
 حیلە باز و فیتنه ساز و دل نه وازی عاشقان
 جادوو بی، خال هیندوو بی، مه رووی شه که ر پاره که م
 بوچ مه گهر قه ول و قه راری من ده گهل تو وانه بوو
 ههر بو خوت دهرمان بکه ی دهردی دلی بیچاره که م؟
 تو خودا ئینسافه دایم ههر وه کوو ماتهم زه دان
 من گهر بیانم له تاوی دهردی عیشقت پاره که م؟
 یا سه زاواره به ئەم ئاسایش و وه زعی زه مان
 خوم له نیو شاری شنو بی تو وا ئاواره که م؟
 پیم کوتی یاری منی یاره ب له دونیایی نه ژیم
 گهر له تو ده ست هه لگرم یا ته رکی نه و گوفتاره که م
 خو له نیو شاری شنو بی ههر نه تو بووی یاری من
 جا له پاشی تو عه زیزم بو چی روو دم شاره که م
 ئاه و فه ریادی «ئه مین» عاله م هه موو بیستی وه لی
 یاره که ی بی ره حمه که ی من گوئی نه دا هاواره که م

گولي يه کتا

فه له ک ٺه وړو که نازانم، که چ قه و ماوه له من
ياره که ي وه عده خيلافم، بوچی تور ياوه له من
قاسيدى کوانى بچى، پيى بلى ٺه ي دوور له وه فا
خاترى ناسکت ٺه وړو، بوچی رهنجاوه له من
به دوو خالى ره شي سهر، کولمه که ي سوور و سپيت
دل له تاوى خه مى هيجرانى تو، سووتاوه له من
خه م له سهر خه م، له دل م بوو به به ناييکي بليند
خانه يي سه برى دلان پاشى تو وروخواوه له من
که سب و کار و عه مه ل و زينده گي و وه زعي جيهان
وه ک سهر ي زولفى پهرى شانى تو شيواوه له من
روژي روونى مه له داغت وه کوو تاريکه شه وه
شه و و روژ ٺه ي گولي يه کتا، له بو گوراوه له من
له شنو، دهردي ٺه مينى، گهرچى دهرمانى نيه
راهى دهرمانى هه کيمان، له بو گيراوه له من

پەیکی خە یال

دریغا بای خەزان بردی له گولشەن گولعوزاری من
 له هیجران و فیراکی وی بووه پاییز به هاری من
 دریغا ئافتابی من هەتا حەشری غرووبی کرد
 نەما ئوممیدی رووناکی له بو شەبهایی تاری من
 دریغا غونچه یکم بوو به توفانی خەزان فەوتا
 وەکوو بولبول له هیجرانی نەما سەبر و قەراری من
 دریغا نووری شەمعی من نەما تا شوبهی پەروانه
 دە چار دەوری سەری سووریم بکەم جانم نساری من
 دریغا بای سەبا روحمی نەکرد هەرگیز به حالی من
 به قاسیدی نەچوو روژیک له بو خزمەت نیگاری من
 وەرە پەیکی خە یال ئەوروو بچوو تا عاله می ئەرواح
 بکە شەرحی خەمی هیجران له قەولی من به یاری من
 بلی جانا به مەرگی تو له عومریش بیتو بیزارم
 فغان و ناله و گریان شەو و روژ بوته کاری من
 وەلی شیعری فیراکی بولبولی تەبعی «ئەمین» ی تو
 له گولزاری شنو بووێته نیشان و یادگاری من

روژگار

لە روویی مەرحەمەت جانا دەپرسی گەر لە کاری من
 ۋە کۆو زولفت پەڕیشان و سیاھە روژگاری من
 ھەموو روژی لە غەیبی دا غەمیک بو من دەبی پەیدا
 لە دەست چوو تاقەت و سەبر و توانا و قەراری من
 بە چاوان ھەرچی ناخۆشە دەبینم چاوەکەم بویە
 کەسی نەیدیوێ تە ئیمرو بە خەندە لیو و زاری من
 نە دینم ما نە مالم ما نە عەقلم ما نە حالم ما
 لە من وا بوونەتە دوژمن ھەموو ئەحباب و یاری من
 ئەسیر و بی کەس و مەفلووک و کەم ئەوزاع و بی چیزم
 سوپاھی غەم لە ھەر لا گرتووێ ھەر چوار کەناری من
 گوناھی خۆمە ئەو روژە دەبینم من لە دونیایی
 خەتای کەس ناگرم چونکە خەتایە کار و باری من
 «ئەمین» ۋەختی جەوانی چوو عومر نیزیکیە رابەری
 ھەزار ئەفسووس و سەدحەسرەت بوو پاییز بەھاری من

موسىبەت

پەرتەۋى ئافتابە يا چىھرەيى دىل گوشايى تۆ
زولمەتى لەيلى تارە يا تورپەيى مېشكسايى تۆ
بۇ رۆخى سوبىسى سادقت دىل ۋەكۈۋ شەمىي ھەلكرائ
ھەر دەسوۋتئ ھەتاسە ھەر مونئەزىرى لەقايى تۆ
مەيلى ويسالى تۆلە من بوۋ بە فەراقى دەرد ۋ خەم
دەرد ۋ خەمان دەكەم قەبوۋل لېم بىئ ئەگەر رەزايى تۆ
گەردشى گۈلشەنى بەھار بوۋ مەنە ھەپس ۋ چاھى تار
بىئ تۆنە ئېم ئەمن چ جار ئەي دىل ۋ جان فېدايى تۆ
گەرچى تۆ ماھ تەلەتتى، گۈلرۈخ ۋ سەرو قامەتتى
يا ۋەكۈۋ حۋرى جەننەتتى، چ بىكەم كە بىئ ۋەفايى تۆ
عېشقى «ئەمىن» موسىبەتە، فېكر مەكە كە راحەتە
بۆتە ئەسېرى دەرد ۋ خەم، عاشقى موبتەلايى تۆ

شەۋقى جەمال

ئەگەر بەختىم بىكا يارى، كە رۇژىك بىمە مالى تۆ
بە چاۋى خۇم تەماشاكەم، ھەمان ماھى جەمالى تۆ
خەياتى زىندەگانى، عومرى تازە، بۆم دەبىي حاسل
ۋەكۈۋ خىزرى بىنۆشم من، ئەگەر ئاۋى زولالى تۆ
دەلېن جىژنى موبارەك دى، ھەموو عالەم كەيف خۇشن
لە بۆ من جىژنە ئەۋ رۇژە، كە پەيدا بىي ھىلالى تۆ
ئەگەر چى فائىدە نادا، لە عىشقى تۆ ۋە ھا بىمىر
ۋەلى چ بىكەم مەخونابى، لە دل يەك دەم خەيالى تۆ
غەرىقى بەحرى فىكرانىم، جنونى دەشت و كيوانم
دەر ئاخىر عومرى خۇم روۋنە، فىراقى ماھ و سالى تۆ
تۆ شەمە مەجلىس ئەفرووزى، منى بىچارە پەروانە
دە ئاخىر خۇم دەسوۋتىنم، لە بۆ بەھرى ويسالى تۆ
«ئەمىن» ئەۋرۇ ئەمىنى تۆيە ئەى شەمە مەجلىس جىھان ئارا
كە مەعلۇوم بوۋ لەۋى، دۈيىنى شەۋى شەۋقى جەمالى تۆ

بی وه فایی

وه عده یی وه سلت به من دا کاریکی بی جا نه بوو
بو وه پاشت خست عه زیم، خو قه رارن وانه بوو
تو ده زانی خولفی وه عده، کاریکی زور بیده ته
خولفی وه عدهت بو چی کرد کاره کی وا چانه بوو
عیشق ده ردیکی عه یانه زه حمه ته بیکه ی نه هان
عاشقی به دزیم نه دیوه ئاخری ریسوا نه بوو
گه ر به ماچیکی له کولمه ی ناسکت کرد وومه شاد
مولکی دونیایی نه رووخوا، یا قیامت رانه بوو
شادومانی وه سلی تو به گه ر شه و روژی ره قیب
بو دلی غم دیده یی من روژیکی قهت شاد نه بوو
گه ر ده لێن مه جنوون زه بوونی عیشقی له یلی بوو وه لی
وه ک «ئهمینی ئۆشَنه وی» به ئاه و واوه یلا نه بوو

چارەنووس

رزق و رۆزی کەم عەزیزم سەرنوشتی قودرەتە
گەرچی سەعیی لازمە، ئەمما بە سەعیی نودرەتە
سەد ھەزارم دیتووہ سەعیی دەکەن کاری دەکەن
کەسبى وان ئاخر دەبیته داغ و دەرد و ھەسرەتە
گەر خودا بەختی کەسیکی رەش بکا رۆژی ئەزەل
شەوق و شادی ماتەمە، عەیش و نشاتی میحەنەتە
ئەمری قورئانە (تعزّو) ھەم (تذل من یشاء)
ئەو لە بو دنیا و قیامەت، نوکتەییکی حیکمەتە
زۆر ھەنە بوونە بە زۆری سەعیی خو ئومیدوار
دل لە ئایاتی تەوہ ککول، خالی و پر غەفلەتە
حاسلی دنیا و قیامەت بوۋتە ناخۆشی و عەزاب
سەعی و زۆری وان لە بۆیان بوویتە رەنج و زەحمەتە
گەر خودا مەیلی ھەبێ، ھەر کەس تەرەققی پی بدا
بو جیھان و ئاخرەت، دەیکاتە ساحیب عیزەتە
یا ئیلاھەلعالەمین، بو خاتری پیغەمبەری
تو بە حالی من «ئەمینى ئوشنەوی» کەى رەحمەتە

دەردی ھىجران

تەبىيانى جىھان بايىن، كە دەردى من گرانبارە
بە تىرى غەمزەيى جانان، دڵ و جەرگم برىندارە
بە زاهىر تالىعى خۆم دىوہ، دەمرم بى وىسالى تۆ
ھەتا ماوم بکە تەدبىرى کارم، جا ھەر ئەو جارە
غەرىقى بە حرىكى خەم بووم، نەھەنگىكى بە لām تووش بوو
وہرن ئىجماع لە بۆ سەر من، گەلى خزمان بکەن چارە
بە ئەفلاتوون و لوقمانى، عىلاجى دەردى من نايى
خەمى من با خەمى غەيرى، وە کوو مىسقال و خەروارە
نىگارى من، جەمالى من، بکە روحمى بە حالى من
ئەمىن لەو دەردى ھىجرانت، ھەمىشە کارى دژوارە

گەردەن کەجی

گەردەن کەشی بی مەعنی و بەر، داری چناره
بۆیه هەموو کەس دەیبرێ، چون بی بەر و باره
بەروانە ئەگەر داری بەری حاسلی زۆر بی
گەردنکەجە، پەر مەنفەعەتە، ئەستۆیی خواره
گەردنکەجی داریکە، سەر ئەفرازی بەریتی
مەعلوومە برۆ جیگە لە سەر چاوی خومارە
سەججاده لە ئەفکەندەیی چەند ساحیبی قەدرە
جی سوجدەیی شاھان و وەزیرانی کوپارە
بەیداخی بڵینگەردنە، مەغرورە لە سەحرا
سەر دەستی غولامانی لە نیۆ تۆز و غوبارە
پەردە لە سەر ئەفکەندەگی پیش دەرکی مەکانە
مەحرەم لە سەر پەرەدەیی هەر شام و نەهارە
بی روتبەیه کاکۆل لە بڵیندی سەری ئەمما
زولفی کەجە جیگای کە لە سەر روویی نیگارە
شەیتان لە غرووری و تەکەببۆر بوو بە شەیتان
بۆیه تائەبەد مەسکەنی وی ئاور و ناره
گەردنکەجی مەقبوولە لە دونیا و قیامت
دوژمن دەگەلی دۆستە هەموو عالەمی یارە
یارەب لە شنۆیه بە ئەمینی تۆکەرەم کە
ئەو نیعمەتی واگەرە کە عەبدیکی هەزارە

شەوقی روخی یار

ئەي مانگی چارده مه یه دەر، یارم دیاره
تو چاردهی، یارم هه موو شهو، هه دهو چاره
سه رشازده هه می شهوقی تو شه وشه و له که می دا
یاری مه له پاش شازده هه می حوسنی دیاره
قهوسی قهزه حم دیت و هه ناسه م له دلی هات
پیم وابوو که ئەو قهوس و قهزه ح، ئەبروویی یاره
ئەي غونچه وه ره، غونچه ده هانی مه بینه
ئەو وهختی له هه سرهت گریبانت بکه پاره
ئا هوویی خوتهن کوانی ده لین: چاوی جوانه؟
یاری منه وا، چاوی رهش و مه ست و خوماره
تاووسی به هاره به پهر و بالی ده نازی
نازانی که یاری مه عه جهب پر له نیگاره
ئاوینه، ده با خوئی ده روخی یارم ببینی
مه علووم ده بی ئەو وهخته که کیهانه به کاره
ئەي بولبول ئەتو عاشقی روویی گولی سووری
من عاشقی روویی گولی کم لاله عوزاره
زولفهینی سیه تاب ده دا له مل و له شانی
ئاویزه له سه ر سینه ده کا وریشه هه ناره
بیماری غه می عیشقم و نازانی ته بیا
ده رمانی «ئەمین» ماچی دوو له علی له بی یاره

تالە

روومەت ئال و سپی، خالی لەب و زولفت رەشە
لێو کەت یاقووتی سوورە، چاوی مەخمورەت گەشە
تاقی ئەبرۆت مەیلی خوارە، هەر وە کوو قەوسی کەمان
تیری موژگانت دیارە، سەف زەدە ی نیو تەرکەشە
گەردنی ساف و بلوورت، شووشە وا رەوشەن نیە
چاو بە دوور بی هەر وە کوو ئاوی ئە بی غەل و غەشە
سینەیی کافورە کەت وە ک بەفری کویستەنە سپی
بو دلت وە ک بەختی من، نیسبەت بە من هیندە رەشە
لەو جەمالی وا بپۆشم چاکە چاوی خۆم وەلی
نەفسی من وە ک تەبەعی تو ئەخلاقی توند و سەرکەشە
پەرتەوی رووت بو هەموو کەس، وە ک چراغی شوعلە وەر
تالە نەحسی «ئەمین» ، لەو رەوشەنایی بی بەشە

تەرسا

من فدایی چاوه کانت، هیئده گریانم مه که
تۆ به عیشقی زولفه کانت، دل په ریشانم مه که
تیری موژگانت که وا داناوه نیو ئەبرۆی که مان
به م خه دهنگ و به م که مانه، تیره بارانم مه که
گه ره کوو تەرسا ده که ی تالانی عه قل و هۆشی من
تالیبی زینناره هه ره وه ک، شیخی سه نعانم مه که
دل له دهووری روویی شه ممت، شه وه کوو په روانه یه
ئه ی چراغی عاشقان، وا قه سدی سووتانم مه که
زه حمه ته دهردی جودایی، جاریکی ره حمت هه بی
وا دوچاری داخی دووری، دهردی هیجرانم مه که
خۆ له عیشقی زولفی یار و چاهی غه بغب ئه ی ئەمین
بی قسوورم، موسته حه قی به ند و زیندانم مه که

وەسلی یار

پەردەیی گیسووت لە سەر ئاوی ئەبی رووت حایله
 یانە خورشیدی جیهان بۆ زۆلمەتی شەو مایله
 خەنجەری موژگانی چاوت قەسدى خوین ریژی دەکا
 بۆچی من سووچم چیه، هینده به قەتلم قایله
 من گەدایی دەرکی تۆمه، موسته حەقم بۆ زەکات
 جاریکی گەر لیم بپرسی چی دەوی ئەو سائیلە
 دوینی نەبزی دەستمی گرت و حەکیمی پیتی کوتم
 دەردی عیشقی یە عیلاجی ناکرێ زۆر هایلە
 مردنم لەو زیندەگانی وا گەلیک پیتی خوشتەر
 چونکە ئەو پوکە دەزانم یار بە مەرگم قاتلە
 عاشق و سەرگەشتە و دیوانە و سەوداسەرم
 هەر کەسێ وابێ لە عیشقی پیم وەیه زۆر عاقلە
 گەر هەتا ماوی خەیاڵی وەسلی یارت بێ «ئەمین»
 هەرگیز ئوممیدت نەبێ، ئەو فکەرە کی زۆر زایلە

داخى دەرد

ھەسرەتم يارە ھەمىشە داغ و دەردم ھەمدەمە
كەسب و كارى من ديارە دوور لە رووى تۆھەر غەمە
رەونەقى باغى بەھارم لى بوو ھەسللى خەزان
شادومانى ھەسللى يارم بوو بە ھىجر و ماتەمە
مەوجى پىر سىلابى خوينە يانە ئەشكى چاوى من
دووكەلى ئاھى دەروونە يانە شوعەلى سىنەمە
داخى ناسۆرى دىلم ھەرگىز عىلاجى ناكىرى
ئەى فەلەك دەرحەقى من بۆچى ھەا روھمت كەمە
چەند پەرىشانە دلى من ساعەتلىك ناپشكوى
چونكە ئەوزاعى جىھان ئەورپۇكە دەرھەم بەرھەمە
زاغ لە باغاندا لە جىگەى بولبولان دانىشتووە
خار لە باتى گول دەكاتن ناز و عىشوہ ئەو دەمە
زىرەكى ئىمىرۇ «ئەمىن» لەم ھەسرە دا نايى بەكار
ھەرچى بى پوولە لە دونيا ئەو رەزىلى عالەمە

دیدهیی گریان

لە تاوی ئاتەشی دووری، شەو و روژ سینه بریانه
لە دووری و داخی مەهجووری، هەمیشە دیدە گریانە
ئەتۆ وا تێمەگە شادم، بە ئومیدی و یسالی تۆ
قەسەم بەو تاری گیسوویەت، دڵم دايم پەريشانه
خەيالی خۆت بنێرە، تا ببیتە شادی بوو حالم
تەماشاکە ببینە، عاشقی تۆ جسمى بى جانە
چراغى روویى خۆت، توخوا شەویک بوو عاشقان هەلکە
کە وەک پەروانە مەقسوودم، لە دەوری شەمعی سووتانە
مەگەر عەھدت نەدابوو، شادومانی وەسلى خۆتم کەى
دەنا روحمى بکە جارى، لە سەر ئەو عەھدى جارانه
بەھارە، سەیری گولزارى دەکا هەرکەس دەگەل یارى
لە بوون گەردشى باغان، بە بى تۆ حەپس و زیندانە
دەزانی ئەى گۆلى یەکتا، لە هیجران و فەراقى تۆ
ئەمینی ئۆشنەوى، دايم وەکوو بولبول بە ئەفغانە

رۆخی یار

ئەو بەھارە داخ و ھەسرەت وا لە من پەیدا بوو
قەلبی مەحزوونم، رەفیقی بولبولی شەیدا بوو
قامەتی شەنگ و قەشەنگی یار لە پیش چاوم ونە
بۆیە ئەو پۆكە لە من، رۆژی قیامت رابوو
قاعیدەى وایە بەھاران گۆل لە خاکی بێتە دەر
گۆل دەخاکی دا بزر بوو، قەت بەھاری وا بوو؟
عالمی مەجنوونی مەنەى عیشقی لەیلای دەکرد
بۆیە بیچارە رەفیقی وەحشیی سەحرا بوو
نا بە ھەق گەر عالمی مەنەى روخی یارم بکەن
کار و پیشەى عاشقان، ھەر ئاھ و واوێلا بوو
کەوکەبى بەختى «ئەمین»ی کەوتە نیو تاریکەشەو
ئافتابی روویى یار ئەو پۆلە لە من ئاوا بوو

مەئوا

دَلْ كە غەمگین بئی هەمیشە، زیندەگی دنیا چیه
چاو کە پر خوین بئی بە دايم، لەزەتی بئنا چیه
گوئ ئەگەر پر بئی لە بەحسی پر مەلال و جانگوداز
قووهیی ئیحساسی سەمعی گرتنی بئی جا چیه
بۆ دلی غەمگین و چاوی پر لە خوینی خۆم ئەگەر
خاکی دنیایی وەسەرکەم، مەنەیی کاری وا چیه
روژی رووناکم، لە داخ ت لئ بووه تاریکه شهو
ئارەزووی شەمعی لە بۆ پەروانهیی سووتا چیه
عالمی وەك من مەریزی حەسەت و دەرد و غەم
نەفەعی دەرمان و تەبیب، بۆ دەردی ناپەیدا چیه
وەختی من مردم لە حەسەت چوومه ژیر خاکی زەمین
گریهیی ئەقوام و خویش و ئاه و واوہیلا چیه
دەردی بئی دەرمانی تو چارەیی بە کەس نایە «ئەمین»
هەجرەتە ئاخر لە دنیا، مەنزل و مەئوا چیه

عاشقى مسكين

بەرگى گۈلۈك روومەتى تۆ، ناسك و رەنگىن نىيە
نەيشەكەرۈك قامەتى تۆ، راستى وا شىرىن نىيە
چ بىكەمى ئەي نوورى ھەر دوو دىدە و ئارامى گىيان
دل لى ھىچ جىگىيا بە بى تۆ، ساعەتتىك دابىن نىيە
گەر شىنۇ جىگىيا خەمانە بۆ ھەموو عالەم، ۋەلى
كەس ۋەكۈۈمىن لى ۋالائە، عاجىز و غەمگىن نىيە
دەردەدار و بىققەرارم، نائۇمىدى ۋەسلى تۆ
كار و پىشەم، غەيرى ئاھ و گىرىيە و ناللىن نىيە
بولبولى شورىدە و شەيدامە دايم بىققەرار
غەيرى ۋەسلىت ئەي گۈلىمىن، دل بە ھىچ تەسكىن نىيە
گەر زەكاتى ماچى سەرلىت، بە مۇحتاجان دەدەي
كەس لى عالەم ۋەك ئەمىنى، عاشقى مسكين نىيە

تەقدیر

نەوبەھارم بۆتە پاییز، رۆژی روونم تارییە
بۆ دلی مەحزوون و عاجز، کار و پیشەم زارییە
مردنم لەم زیندەگانی واگەلیک پی خوشترە
گەر بژیم نەرم لەوێ پاش عومریکی بی عارییە
دەردەدار و بی قەرارم ئیختیارم پی نەما
تا بە کە یارەب بکیشم ئەو زەلیلی و خارییە
قەت بە مەقسوودی دلی خۆم رۆژیکی نایل نەبووم
ئە ی فەلەک تا کە ی لە گەل من هیندە کە چ رەفتارییە
نەفسی حیز ئەو پۆ وەرە مەردانە هەر خۆت راگرە
قەت مە کە بی ئەمری حەق و مەوقیعی دیندارییە
غەیری تەسلیم و رەزا چارە ی نیە عەبدی فەقیر
ئە ی «ئەمین» سەبری بکە تەقدیری حەیی بارییە

به لىن

نوورى روخى پاكت كه له دوور دا ده نوينى
سه د قهلب و دلى عاشقى وهك من ده سوو تينى
گهر غونچه يى نه شكوفته بروانيته ده هانت
وه لالاھى گريبانى له تاوان ده دريښنى
شمشيري بروٲ زولفى كه مه ندت گه لى چاكن
جووت خه نجه رى موژگانه كه خوينم ده پرځينى
سه نعانى سفت وه خته كه زيننارنى ببه ستم
قوربان تو له بهر چى دل و دينم ده ستينى
جارى كى بلنى بمره هه تا سهر به فيدا كه م
ههر روژنى دووسه د جار له غه مى خوم ده مرينى
شهرت بى كه هه تا ماوه ئه مين بى تو بنالى
دوور بى له ويسالت ئه گهر عه هدى بشكيني

نزا

ئەگەر مەيلىت لە دڵ دەركەم، دڵم دايم بە نالین بئ
ئەگەر جانا لە يادىم چى، تەنم مەجرووحى زووبين بئ
سەر و رووى يارىكى دى، چاوسەواي تۆگەر تەماشاکا
ئىلاھى کەسب و کارى وان، رژانى ئەشكى خوینين بئ
ئەگەر عاشق بە بئ فکرت، شەويک خەو يیتە چاوانى
لە باتى بالشى پەر، خاکی قەبرى لىيى بە بالين بئ
لە عىشقى روويى لە يلايى، وەکوو مەجنوونى ديوانە
مەکانم ھەر لە کيوانە، چ زستان و چ ھاوين بئ
بە گوشتارت قەسەم، بئ تۆ ئەگەر شەربەت بنۆشم من
دەزارم دا وەکوو زەھرە، ئەگەر قەنداوى شيرين بئ
«ئەمین» جانا لە پاشى تۆ، ئەگەر يارىكى دى بگرئ
ھەتا دەمرى سەزاواری ھەزاران تووک و نفرين بئ

تەخمیسی ئەمین شنۆیی لە سەر شیعی قازی محەممەد خزری

موسڵە غنی یە جانا لە سەد مەدح و سەنادا
خورشید لە بورجی حەمەلی شەوقی وی نادا
ئیمڕۆکە دەبەحری غەمی دڵ بووم دەشەنادا
حوسنی روخی یارم بە نەزەرکەوت لە پەنادا
عەقل و دڵ و دینم بە دەمی بادی فەنادا

عەتری گۆلی روخساری دەهات فەسلی بەیانی
بەم عەترە دەبوو مەست و جنوون عاشقی فانی
وەک دلبەری جانانەیی خۆم دی بە عەیانی
فکرم وەبوو خۆم لادەم و دوور بۆم لە کەمانی
لەو قەوسی برۆی تیری موژەیی دەرچی مەبادا

نەمزانی بکەم شیکوویی دەردی دلی زارە
دەرمانی بخوازم لە بۆ ئەو قەلبی بیمارە
لāl بووم و زبانی نەگەر ئەمنی بیچارە
زانی کە خەیاڵم هەیهات و بە ئیشارە
فەرمووی دەمی وەسلە لە گەڵ ئەربابی وەفادا

هەر چەند لە پیش چاوی تۆ شیرین وە کوو قەندەم
مەحبوب و پەری پەیکەر و مەھپارە و رەندەم
سەد هیندە بە ئەفسوون و بە دوولاب و بە فەندەم
هەیهات کە دەرچی بە سەلامەت لە کەمەندەم
چاک وایە نە دەوی عومری عەزیزت بە فەنادا

پەروانە دە گەڵ شەمعی روخت کە ی دەبێتن جووت
هێشتاکە تەواو وەسلێ نەبوو بەل و پەری سۆت
وەلاهی کە سووتاوە لە دونیایی «ئەمین» بۆت
نەرزێوی چۆن وەلەیی وەسلە بە سەری خۆت
ئەینساف بکە بە سەعی نەچێتن بە هەوادا

دلی غافل

ٺهي دلي ناهوشيار و غافل و مهست و غوروور
ٺهي له عوسيانی قهريب و وهی له ئيحسانی به دوور
فكره کی ناکه ی له حالی خوفته گانی نیو قبوور
مه نزللی واپر له خوف و مهسکه نی واتهنگ و قوور
خاک به سهر، ههر خوټ به خيو که بو ته عامی مار و موور

وا به عينوانی و ته که ببور بو له سهر خاکی ده رووی
ٺه سلی تو ټاخر له خاکه، ده بيه وه خاک ٺه سلی خووی
پيم وه يه بيللا له دونيا بی شعوریک بی، ٺه تووی
بو چی ناکه ی سه عی ټاخیر، تا به دوورووی رهش نه رووی
به لکوو روح میکی بکا پیت خالقی حه یی غه فوور

شه و هه تا روژی تو زالم ههر له خوابی غه فله تی
روژی تا شه و ده رپه یی له ززاتی نه فس و شه هوه تی
وهک شه راب خوړان به دایم مهست و گیژ و عیشره تی
با وجوودی وهش، له دونیا ههر به داخ و حه سره تی
قهت ته و او نابی مه رامت ٺهي ته مه عکاری غیوور

عومری و افانی، ده زانی ئی اعتباری بو نییه
روژی مه رگی تو، په یامی روژگاری فانییه

هر وه ڪوو گويت لي دهبي، ٿه ورو فلان ڪهس مردى يه
تو ڪه وا ئاخر ده زانى، شادومانيت بو چيه
هر بگريه، هر بناله، هر بسووتى وه ڪ ته نوور

خاڪ به سهر عه قلى نه فامت، ٿه ي «ٽه مين» ي مال خراب
به وه موو باري گوناهاڻ، دوور له ٿه فعالى سهواب
ناگري بيللاهي تاب و تاقه تي روڙيڪ عه زاب
لهو بيا باني قيامهت، روڙي ميزان و حساب
جا زوبانت چون نه گيري، وه ختي ده تهيننه حزوور

نەفسی زالم

ئاخ له دەستی زولمی نەفس و ئەو جیهانهی حیلەگەر
ئەهی سەلأ له منی غەریب و مألویران و قور بە سەر
عومریکم رابرد بە پووچی، غەفلەتم لی بوو سپەر
قەت دەحالی خو نەفکریم، چیم له بو نەفحە و زەرەر
نامەیی ئەعمالی خو م پر کرد له عوسیان و له شەر

دایک و بابم مرد و دیتم چوونە قەبری تەنگ و تار
دۆست و ئەحابم هەموو کردیان له دنیا کوچ و بار
من له ناو خزم و رەفیقان، مامەو بەی دۆست و یار
موزنیب و زار و زەلیل و رووسیا و شەرمەسار
مونتەزیر ماوم، ئەمیش داخو دەکەم کەنگی سەفەر

تا کوو ماوی ئەهی برادەر، دل بە دنیا خوش مەکە
هەرچی نەفسی تو بلی، بو تو زیانە گوش مەکە
عەقڵیکی بینە، وەبەر خو، هیئە خوت بی هوش مەکە
بادەیی عیشقی جیهان گەر شەریەتیش بی نوش مەکە
ئاخری زەرەر، پەشیمان دەبیه و ئەهی بی خەبەر

ھەر لەوئ روژەى كە من خولقام لەوئ دونیایی دوون
دایمە ھەر دل بە غەم بووم، نەمدی قەت روژیكى روون
چونكە دنیا ھەر غەمە، ئاخەر ھەبوون و یا نەبوون
گەر دلت شادكا دە ئەوہل، ئاخیش دەتكا زەبوون
تئ بفرە، ئەو جیھانە بو كەسئ قەت چوویتە سەر؟

شەو ھەتا روژئ بنالە ھەر لە دەرگاھی خودا
بەلكە ئیمانئ نەكا لی وەختی روح كیشان جودا
ھەم دە قەبری تەنگ و تاریك، روحی خۆت پی ببا
گەر بە لوتفی ھەق ئەمین ئاسان جوابی خو دەدا
تا قیامەت ھەر دەكا شوكری عەتایی دادگەر

تەیبی عیشق

بە تیری قەوسی ئەبرووی تۆکە ئەورۆ زۆر بریندارم
بە چاوی مەستی جادووی تۆگەلیک رەنجوور و بیمارم
بە قەیدی دامی گیسووی تۆ وەکوو مەجنون گرفتارم
تەبیانی جیهان با بێن بکەن چارە دلی زارم
بە کەس نایی شەفای دەردم، مەگەر بەو شوخی دلدارم

وەکوو بولبول لە عیشقی گۆل مەکانم گۆشەیی باغە
لە باتی بولبولان چ بکەم لە گۆلشەن دێ سەدای زاغە
دەروونم لەت لەتە جیسەم ئەگەرچی زاهیری ساغە
بە خالانت قەسەم جەرگم سەراسەر نوقتەیی داغە
لە تاوی دەردی خۆمە شەو هەتا کوو روژی بیدارم

وەکوو بادێ سەبا بۆنی گۆلی یارم لە بو دینێ
لە لای من تاقەت و سەبر و قەرار و هۆشی نامینێ
سەدایێ قومری و بولبول دل و جەرگم دەسووتینێ
ئەگەر وەقتی سەحەر بولبول لە عیشقی گۆل دەنالینێ
مەنی بیچارە، روژ و شەو لە عیشقی تۆ بە هاوارم

لە عیشتی روویی لە یلایی وە کوو مەجنوونی دیوانە
مەکانم ھەر لە کیوانە، لە عالەم بوومە بیگانە
دڵم بە و فیکر و ئەندووھی تۆ بوۆتە مەسکەن ولانە
لە وەسفی روویی شەمعی دا دەسووتی گەرچی پەروانە
ئەمن دایم دەسووتیم و لە عومریش بی تۆ بیزارم

لە عیشتی دوو بەلام تووش بوون، پەڕیشانی و سەوداسەر
تەبیبی دەردی عیشتی من ئەتۆی ئەی نازەنین دڵبەر
لە نیو شاری شنۆیی بی ئەنیس و موونس و رەھبەر
نەخۆشی دەردی ھیجرانە «ئەمین» ی بی کەس و بی دەر
حەکیم دەرمانی نازانی، وەرە یاری وەفادارم

شەیدایی گول

ئیمروڭكە لە هیجرانی تو بيماره دلی من
شیواو و پەریشان و برینداره دلی من
دائیم وه کوو نهی، خەسلەتی هاواره دلی من
موشتاقی مولاقتی روخی یاره دلی من
وہ لایلی به عیشقی تو گرفتاره دلی من

شەو تا به سەحەر موونسی دل، فیکر و خەیاڵ
گاهی غەمی هیجرانە، گەهی زەوقی ویسالە
من موشتەری رووی تو ئەی ماہی جەمالە
سەبیادی مەل و عاشقی دوو چاوی خەزالە
بەو یوسفی کەنعانی، خەریداره دلی من

واتی مەگە گەر هەیکەلی من، زاهیری ساغە
وہ ک لالە دەروونم هەموو لەو هیجری تو داغە
پەروانە سفەت، مەقسەدی من رووی چراغە
وہ ک بولبولی هەر حەسرەتی من دیتنی باغە
شەیدایی گول و تالیبی دیدارە دلی من

هەر شەو لە فیراقتی روخت ئەو شەمعی یەگانه
سەیلایی سروشکم لەو دوو چاوانە رهوانە
بەو تیری غەمت قەلبی حەزین بوته نیشانه
ئەو دل بەره تەرسایە لە عیشقی خو بزانە
سەنعانی سەفەت تالیبی زیننارە دلی من

گیانە وەرە روحمی بکە بەو ئەمنی حەزینە
جەرگم لە فیراقتی تو هەمووی کۆنە برینە
لیوت بە مەسەل شەکرە وە یا قەندی شیرینە
ئەو مەلحەمە بو دەرد و دەوای گیانی ئەمینە
موشتاقتی روختی دل بەره دوو بارە دلی من

پەرتەوی عیشق

سەودای سەرم عیشقی روخی لالە عوزارە
تەسکینی دڵم غەمزەیی دوو چاوی خومارە
خویناوی جگەر فیرقەتی هێجرانی نیگارە
سینەم وە کوو تەندووری پر ئەز شوعلەیی نارە
جەرگم وە کوو نە ی کون کونی سەدزەخم و فیگارە

ئەو دلبەری نازوک بە دەنی دڵ وە کوو بەردم
روحمی نیە بە و نالەیی گەرم و دەمی سەردم
زۆر زار و زەعیفە و لەبی ئیشک و روخی زەردم
لوقمانی حەکیم کوانی بکا چارەیی دەردم
وەسلە کە دەکا دەردی دلی عاشقی چارە

ئایا تۆ پەری یانە لە نەسلی بەشەری تۆ
حوۆری مەلەکی پەرتەوی شەمس و قەمەری تۆ
من بۆ تۆ وەها شیفته و بی خەبەری تۆ
ئارامی دڵ و هوۆشی سەرم چوو بە سەری تۆ
دیوانە سەفت کە و تەمە نیو کیوی موغارە

تەقدیری ئەزەل وابوو لە رووی تۆ کە جودابم
پەروانەیی ھەسرەتکەشی دیداری چرابم
بەو یەك نەزەرە سووختەیی ناری فەنا بام
بنوینە شەوی شەمعی روخت من بە فیدا بام
گەردانی سەرت بام لە ھەموو دەور و کەنارە

ئەي گۆل تۆ دەزانی چیه نەغمەي تەرەب ئەفرا
خۆرشید لە بو شەب پەرەیی دل نیه پەیدا
نەفعی چیه ئاویڤنە لە بو دیدەیی ئەعما
تا پەرتەوی عیشقی لە دل خەلکی نەکا جا
ئەشعاری «ئەمین» ی لە شنۆ بی خەریدارە

نووری بەسەر

روخساری مەهت، قەتەیی تەسویری فەرەنگە
گیسووت وەکوو ماری سیاہ مایلی جەنگە
شیرین و بەدەن نەرمی، دڵت رەق وەکوو سەنگە
سوێحانە لە بەر ئەم قەد و بالات چ شەنگە
دەنۆینی چو تاووس، بە ھەر ساعەتی زەنگە

فەوارەیی خوونابی سروشکم لە دوو چاوان
دەیدا خەبەری سۆزی دڵ و جەرگ و ھەناوان
بازی دلەکم ماھیرە ھەر وەختی لە راوان
کی فکری دەکرد وا زوو بگیری بە دوو داوان
وێستاکە گرفتارە بە دامی سیە زەنگە

ئەي نووری بەسەر رەوشەنی رووناکی دووچاوم
دلپەندی دەروونم، فەرەحی جەرگ و ھەناوم
ماتەم زەدەیی بەحری غەم و عومری تەواوم
وەک زولفی پەڕیشانی تو شیاو و بلاوم
وەک نوقتەیی زاتی دلپەکم عاجز و تەنگە

ئەي سەرو قەدى، لالە روخى، گۈلشەنى شادى
خورشيد سەما، حۋرى لەقا، ماھ نژادى
پاكە بەدەنت، پاكى بە خۇت، پاك نەھادى
چاۋت ۋە كۈۋ سادىيە، لە سادى تۈزىيادى
تۈۋتى ۋ زەغەن ھەم قەفەسن پىكەۋە نەنگە

عېشقى تۈسەيدان كە دەكاتن شەقى ئەي گۈل
ھەم سۆڧىي سەد سالى دەكا فاسق ۋ بى دىل
دەشكىنى گەلەك تۈبە ئەگەر زاھىدى كامىل
حەقيانە كە چ بكن تۈبە زولفەينى چۈ سۈنبۈل
زۈۋ سەيد دەكەي ماھىي دەريا ۋ نەھەنگە

يىچارە «ئەمىن» بۈچى ۋەھا ھىندە دەئالى
تاكەي بە ئۈمىدى ھەۋەسى زەۋقى ويسالى
حەيفە تۈھمۈۋ ۋەختى لە دوۋى فىكر ۋ خەيالى
مۈمكىن نىيە ئىدى كە بىينى تۈجەمالى
خامۇش بە مەئالىنە لە كن كەس مەكە دەنگە

ویسال

لە چۆهرە ئەرغەوانی من نیشانی عیشقی پەیدایە
بە ئەشکی خوین نیشانی من خەتی هێجرانی نووسرایە
حەدییسی دامی مەجنوون و سیوادی زولفی لەیلایە
حەقیقەت بۆلۈلی مسکین لە بۆگۆل شیت و شەیدایە
کەسێ پابەندی عیشقی بێ لە عەلەم مەست و ریسوایە

بە چاوی بازی بیماری رەشی مەستی سەحەرخیزی
کە هەڵدەستی لە خەو یارم وەکوو شیرینی پەرۈیزی
دەکا ئیحیا دلی عەلەم بە لەفزی شەکەر ئامیزی
فیدایی چاوی مەستت بێ لە بۆ ئیمروکە لێم زیزی
گوناھ و سووچی من ئاخەر چیە، چ بوو، چ قەومایە

وەفایی ئاسمانی هیندە بوو لێکی جودا کردین
بە داخ و حەسرەتی دەردی جودایی موبتەلا کردین
لە عەلەم زێدەتر گیانا من و تۆی بەر بەلا کردین
چ شادی پێ نەما سەھلە ھەمووی خەم پێ عەتا کردین
خسوسەن من دلم دایم بە ناری عیشقی سووتایە

لە دىنيا گەرچى دەستى مەتلەبم ناگاتە دامانت
لە سەر پردى سىراتى شەرته بگرم من گەريانت
دە ئاغوشى خۇ بگرم قامەتى سەروى خەرامانت
بە حوبىي دىل ھەمىشە بۇن بگرم نارنجى پستانت
بلىم ئەو نىعمەتە مىسلى عەتايى حەق تەعالايە

نەبۇ لەيلى ۋە کوو من عاشقى مەجنوونى ديوانە
نەبۇ دىدارى شەمعى مايلى سووتانە پەرۋانە
نە بولبول ۋەك ئەمىنى عاشقى روۋىي گولە گىيانە
لە پىش چاۋم سەراسەر مولكى دۇنيا بى تۆزىندانە
لە حەشرىدا ويسالى تۆدەكەم لە خوداى تەمەننايە

مه ولو و د نامه

ناو بەهەشتی، بە بی غەم و دەردە سەر. بە چاوی خوئی دەبینی جەمالی خودایی
ئە کبەر.

ئیمامی شافعی فەرموویەتی بی گومان. هەر کەس تەدارەک بکا لە
مەولوودی سەبیدی ئینس و جان. خە بکا تەو جەماعەتی برادەران. موهه بیا
بکا خواردن و نان. موزەبیەن و خالی بکا لە مالی خوئی جی و مەکان. بی تەقسیر
بکا خزمەت و ئیحسان. ببیتە سەبەبی خویندنی مەولوودی ساحیبی «تلاوة
القرآن». لە روژی قیامەتی حەشری وی دەکری دەگەل سەدیق و شەهید و
ئەولیا یان. بە بی زەحمەت و موشەققەت دەچیتە ناو باغی جنان. شاد دەبی و بە
حور و قوسوور و غیلمان. «صَلُّوْا عَلَیْهِ وَسَلِّمْ تَسْلِیماً».

شیخ سەری سەقی، لیبی بی رەزایی مەعبود. فەرموویەتی:
هەر کەسی بە حووبی دل بچیتە سەر خویندنی مەولوود. کە ئەننە هوو دەکا
قەسەدی رەولەبی جەننەت و حەوزی مەرود. چونکە دەبیتە سەبەب و حووبی
ساحەبی «مقام المحمود» و «لواء المعقود». «رئیس العلمایی» عیراقی و
حیجازی. ئیمام فەخرەدینی رازی. خودا لیبی بی رازی. فەرموویەتی:

ئەگەر بخویندەری مەولوودی ئەفزەلی مەخلووقات. لە چیشتیکی لە
مەئکولات. تیبی دا زاهیر دەبی بەرە کات. لە مەعدەیی ئینسانی دا دەس دەکا بە
ئیستراپ و حەرە کات. تا بو ئەو کەسە کە خواردیتیهو مەغفیرەت دی بە
خەلات. مەولوودی شاهی لەولاک. ئەگەر بخویندەری ئەو یکی پاک. هەر کەسی
بخواتەو، دەبیتە پیاویکی چاک. دەچیتە ناو دلی هەزار هەزار نوور و رەحمەت.
دەردەچی ئە ناو دلی هەزار هەزار غەل و غەش و عیللەت. مەولوودی ساحیب
میعراج. ئەگەر بخویندەری ئەو یکی سککە لیدراوی رەواج. دەیکەویتی
بەرە کەت، ساحیبی قەت نابی موحتاج.

«سلطان العارفین»، حەزەرەتی شیخ جەلالەدینی سیوتی فەرموویەتی بە

یەقین.

له هه مه کانیکی بخویندري مه ولوودی «سیدالمرسلین». دهوری دهدهن
 مه لائیکه ی دهنورین. هه موویان سه ف ده به ستن، راده وه ستن، ته به ق ته به ق
 ره حمه تان به سه ره هلی ٲه وه مه کانه یدا ده رٲرٲن، له خه زینه ی ره حمه تی
 «رب العالمین». ٲه ماما مه لائیکه ی موقه رهب، یه عنی جو برائیل و موکائیل و
 ئیسرافیل و عیزرائیل و عینائیل. سافین و حافین و که رٲرووین. ته له بی
 مه غفیره ت ده که ن بو ٲه وه که سی که بوو یته باعسی خویندنی مه ولوودی «شفیع
 المذنبین». له سه روی ده فع ده کری به لا. تاعوون و وه با. سووتان و خنکان.
 شه رٲری ریگران و دزان. بوغزی سه سوودان. وه همی جه میعی ٲافه تان. ئیمان له
 چنگ شه یتانی بی ئیمان. خه لاس ده کا. جوابی مونکیر و نه کیران به ئاسانی
 ده دا. قه بری ته نگ و تاریک له بو وی ده بیته باغ و باغات. «صَلُّوْ عَلَیْهِ وَسَلِّم
 تسلیما».

سه کایه ت کراوه له زه مانی ٲه میره لٲه شهید. هاروونه رٲه شهید. له شاری
 به سرایي جه وانیک هه بوو زور ٲه لید. له فاسقی دا شاگردی وی بوو یه زید. چ
 چا که ی نه بوو له پاشی ئیمان. که مانگی مه لوودی ده هات. غوسلی تو به ی ده کرد
 به دل و گیان. ته عامیکی لیده نا، لیی ده خوینده وه مه ولوودی پیغه مبه ری ئینس
 و جان. که مرد له بهر خه راپییان، فرییاندا سه رگووفه کان. نه یانبرده سه رقه بران.
 نه دایه ک هات له ئاسمان. ٲه ی ٲه هلی به سه ره حازر ببینه سه رجه نازه ی فلاٲ
 جه وان. که یه کیکه له ٲه ولیایان. ٲه هلی شاری جه وان و ٲیر. ٲادشا و گه دا و
 ده رویش و فه قیر. حازری سه رجه نازه ی بوون. شاردیانه وه بی ته ئخیر. له
 خه ویان دیت ٲه وه ل شه و له سه ر ته ختی دانیشتووه ٲه و. روخساری وه ک مانگی
 چارده شه و. پییان گوت: ٲه توو له دنیا یه زور فاسق بووی و ٲه حمه ق. به چ
 سه به ب شاد بووی. به حور و قسوور و لیباسی سندووس و ئیسته بره ق. گوتی:
 سه به ب به ته عزیمی مه ولوودی ٲه وه که سی که به ئیشاره ی ٲه نگوشتی مانگی
 کردووه شه ق.

حە کایەت کراوە لە شاری ھەولێر، پادشایەکی ھەبوو ناوی سولتان
 موزەفقەر بوو. یازدە مانگان ھەر لە تەدارەکی مەولوودی پیڤەمبەر دا بوو. لە
 کوللی زی پۆحان یەک ھەزاری دە کوشتەو. چەند ھەزار نەوع تەعامی دروست
 دەکرد. لە تەرەف بوخارایی دوازدە ھەزار عولەمای دەھینا، بۆ قەرەخەتی
 مەولوود. ھەمووی خەلات دەکردن. شەویکی لە خەودا، چاوی پێ کەوت بە
 جەمالی حەزرەتی رەسوولەللا (صَلَّى اَللهُ عَلَيْهِ). فەرمووی یا موزەفقەر،
 یا «نورالعین». «أَنْقَذَنِي مِنْ هَذَيْنِ الْأَشْقَرَيْنِ». لە خەو راپەڕی. سەلەواتی دان لە
 پیڤەمبەری. تیکرار نوستەو. پیڤەمبەری لە خەودا دیتەو. ئەو کەلیمە لە لیوی
 مبارەکی بیستەو. دووبارە کە بە خەبەر ھات. لە پیڤەمبەریدا سەلەوات. ددفعە
 سیھەم کە ئەو ھالە دیت. وەزیریکی عاقلی ھەبوو تەلەبی کرد. خەونە کە لە
 بۆ گێراو. وەزیرە کە کۆتی: رامەو ھستە، ئەلبەتە ئیشیکی گەورە لە مەدینە
 مۆنەو ھەر قەوماو. ھەر ئەو شەوی بە ئیلغای دەگەڵ خۆی برد، شپست بار درھەم
 و دینار. رووی کرد بۆ مەدینە پرتەنوار. لە مزگەوتی رەسوولەللا دا بەزی. لە بەر
 حیرەتان دڵ و جانی تەزی. ئەمری کرد ئەھلی شاری بیئە لام جەماعەت بە
 جەماعەت. بیئە تا ھەموویان بکەم خەلات. ھەرچی دەھات دەینووری بە
 قەستی. مستیکی زێر دەنا دەناو دەستی. گەورە و گچکەکی بەو نەوعە خەلات
 کرد. ریی بۆ سەر حەدی مەقسوودی نەبرد. لە پاشان پرسی کئی مایە؟ تا بیدەمی
 سەرمايە. کوتیان کەس نەمايە. بە غەیرەز دوو زاتی مبارەکی نوورانی. عایدی
 خەلوەتخانە ی رووحانی. خادمی دەرگاہی رەببانی. فەرمووی تەلەبیان کەن بیئە
 لام. بە ئیعزاز و بە ئیکرام. کە ھاتن ئەو دوو شەخسی بەد فیعالی ئەشقەر. جی بە
 جی کەوتنە سوجدە و سەلەوات لێدان لە دیداری پیڤەمبەر. گوتی: ئیوہ چسین
 لیرە؟ گوتیان: ئیمە خادمی پیڤەمبەرین. لیرە بوونمان زۆر خیرە. عیبادەت بۆ
 خودا دەکەین. پارە بە فەقیر و ھەزار دەدەین. فەرمووی: جیتان لە کوئیە؟ گوتیان:
 لە حوجرە ی مەسجدیئە. چۆ حوجرە یان بی تەئخیر. دیتی رایە خسترایە یەک

حەسیر. کە حەسیریان لا برد، لە بنی تەختە دار بوو. کە تەختە داریان لا برد. نەغەمیک دیار بوو. چوو نەغەمی حاکمی ئەربیل. تیی دابوو کولینگ و بیل. لییان دەدان بە مەترەق. ئەو جار ئیقراریان کرد بە مۆتلەق. گوتیان: ئیمە کافرین. هاتینە وجوودی، زجوودی، مەسعوودی رەسوولەللا بدزین. بیبەینە مەملە کە تی فەرەنگی. بە دزی بی سووتینن بە بێ دەنگی. ئەمری کرد لە بەرابەر رەولە ی مۆتەھەر. شەقیان کردن ئەو دوو کافری سەگی بە تەقەر. لە ئەترافی رەولە ی بەنی هاشمی «عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام». سەددیکی دارژاند لە قورقوشمی. بە بەرە کە تی مەولوودی پیغەمبەر. نائیل بوو بەو شەرەفە.

مەرحەبا ئەی سەیدی دنیا و دین
 مەرحەبا ئەی «صادق الوعد الامین»
 مەرحەبا ئەی تایری عەرشى خودا
 مەرحەبا ئەى شاهی جەمعی مۆرسەلین
 مەزھەری ئیعیجازە وەک «شق القمر»
 بەرگوزیدەى خالقى حەیبى موعین
 سەد ھەزارت شاھ سەر بەر ئاستان
 قەیسەر و ئەسکەندەر و خاقانی چین
 ئەى لە بوۆ تەبلیغی ئایاتی کەلام
 قاسدی راھى توۆ جوپربلی ئەمین
 توۆ نەبی بووی یا محەممەد دەرئەزەل
 حەزەرەتی ئادەم لە بەینی مائووتین
 ئوممەتی توۆینە، پەناھن ھەر ئەتۆی
 روژی مەحشەر یا «شفیع المذنبین»

روژی مه‌حشەر وه‌ختی میزان و حساب
یا مه‌مه‌مه‌د تو شه‌فیع به‌ بو «ئەمین»

حیکایه‌ت کراوه: حاکمیک هه‌بوو زۆر زالم و غه‌ددار. ئەمما عاده‌تیکی
هه‌بوو، هه‌موو سالی ده‌یکرد مه‌ولوودی پیغه‌مبه‌ری نازدار. ئامۆزایه‌کی هه‌بوو
به‌ ته‌مه‌عی حکومه‌تی بوو. چه‌ندی ده‌یکرد به‌ حاکمه‌که‌ی نه‌ده‌برد زه‌فه‌ر.
روژیکی دیتی حاکمه‌که‌ له‌ خیلوه‌ی دانیشتووه. بئ س‌ه‌لاح و هه‌مده‌م و هه‌مسه‌ر.
له‌ نه‌کاو را ده‌ست به‌ چه‌نجه‌ر. لینگێ دایه‌ سه‌ر. گوته‌ی: ئەی خه‌بیسی پیسی
به‌ تفه‌ر. کئ هه‌یه‌ خه‌لاست. بکا، ئەلعان ده‌تکووژم به‌ خه‌نجه‌ر.
حاکمه‌که‌ به‌ سه‌ر زمانیدا هات کوته‌ی: خه‌لاسم ده‌کا مه‌ولوودی پیغه‌مبه‌ر.
هیشتا به‌ ته‌مامی قسه‌ی له‌ زاری نه‌هاتبو ده‌ر. خسته‌یه‌ک له‌ دیواری ده‌ره‌په‌ری.
وه‌سه‌ری دلی که‌وت جئ به‌ جئ چه‌یاتی له‌ به‌ر به‌ری.
نه‌دایه‌ک هات له‌ ئاسمان. نه‌جاتماندای بو‌ خو‌ر مه‌ته‌ی «سیدالسقلین». ئە‌گه‌ر
ئە‌تۆ زیاد بکه‌ی، ئیمه‌ش بو‌ت زیاد ده‌که‌ین.

حیکایه‌ت کراوه: عه‌بدوللای مباره‌ک ده‌فه‌رمووی: ته‌داره‌کی چه‌جم
ده‌کرد. روژیکی له‌ محه‌لله‌یه‌کی گوزه‌رم کرد. چاو‌م به‌ ژنه‌کی که‌وت. مرداره
بووه‌کی ده‌ده‌ستی دا‌بوو. کوتم: نازانی مرداره‌ بوو چه‌رامه‌؟
گوته‌ی: ئە‌ی عه‌بدوللای ئیستراری ئیحتیاجی چه‌رامی‌ هه‌لال ده‌کا. ده‌ دلی
خۆمدا گوتم: ئە‌و مانگه‌، مانگی مه‌ولووده‌، وه‌ چاکه‌ هه‌موو مالی خۆم، به‌
نییه‌تی مه‌ولوود بده‌مه‌ ئە‌و ژنه‌. ره‌فیقم هه‌موو چوون و هاتنه‌وه‌. له‌ خه‌ودا پێیان
گوتم:

ئە‌ی عه‌بدوللای، مادام هه‌موو مالی خۆت به‌ نییه‌تی مه‌ولوودی پیغه‌مبه‌ردا
به‌و ژنه‌. خودای ته‌عالا مه‌لایکه‌تیکی خه‌لق کردووه‌ به‌ سو‌وره‌تی تو. هه‌موو
روژی چه‌جیکت له‌ بو‌ ده‌کا هه‌تا روژی قیامه‌تی.

حیکایەت کراو: لە ئەییامی عەبدولمەلکی بنی مەرۋان. جەوانیک ھەبوو
 زۆر سوار چاک بوو لەو زەمان. داوما ئەسپی خووی غار دەدا لە میدان. لە شاران
 و لە دەشتان. روژیک لە روژان لە نیو شاریدا ئەسپە کە دەیکرد جەولان.
 چونکە سەرکیش بوو نەگەرپاوه. رووی کەوتە بەر دەرگای خەلیفە. «تقدیرالله»
 کوری خەلیفە لەو میدانی دەخولاوه. کە بازدی ھاویشت ئەسپی بەتفەر. سەر
 و سینە و زگی تیک شکاند وەک فەنەر. کە گەیشتە خەلیفە، ئەو خەبەرە
 وەحشەت ئەسەر. دەرپاشی غەزەبی ھاتە جوش. دەستی کرد بە جوش و خروش.
 کوتی: قاتلی کورم بین. لە پیش چاوم بە ئاگری بیسووتین. جەللاد و فەراش
 دەرپەڕین. وەک شیرێ نەردەنەڕین. دیتیان جەوانە کە مسکین. دەدلا گوتی:
 ئەی «رَبِّ الْعَالَمِينَ». ئەگەر خەلاسەم بکە لەم بەلائی وەھا عەزیم. شەرت بی
 بیکەم مەولوودی پیغەمبەری کەریم و قولیان گرت ھینایانە حزوور خەلیفە. کە
 چاوی پیکەوت دەستی کرد بە پیکەنین. لە پاش وەی کە نزیك بوو بخنکی لە
 بەر بسوغو و قسین. کوتی: ئەی جەوان ئەتو ساخری؟ کوتی: ناوەللا
 یا «امیرالمومنین». فەرمووی: ئەی جەوان ئەو عەفوم کردی. ئەمما بلی بزائیم
 چت بە سەر زمانیدا ھات؟ کوتی: لەو زمانیدا گوتم: یا رەحمان و یا رەحیم.
 ئەگەر خەلاسەم بکە لەو بەلائی وەھا عەزیم. شەرت بی بیکەم مەولوودی
 پیغەمبەری کەریم.

ئەوجار خەلیفە دایە وی ھەزار زیڕی سوور. تا خەرج بکا لە مەولوودی
 پیغەمبەری پەرئور.

حیکایەت کراو: لە مەملەکتی بەسەرە. پیاویک ھەبوو ھەموو سال، لە بو
 مەولوودی رەسوولی مەلەکی مۆتەعال. خەرجی دەکرد گەلیک زیڕ و زیو و مال.
 جیرانیک ھەبوو جوولە کە دین بە تال. ژنە کە لەمێردە کە خووی پرسی:
 چ حیکمەتە ھەموو سالان. لەم وەختەدا ئەم جیرانە مسولمان. مالی
 خووی دەکا تالان. بە ھیچ و پوچ و خوڕایی سەرف دەکا. مێردە کە کوتی:

ئەو ۋەھا زەعم دەبا. کە پیغەمبەری وی لە ۋەختە دا ھاوتۆتە سەر دونیا.
ئەو ۋە گۆیزەبانە وی یە دە کا. کە شەوی مەولوودی داھات.

ژنە جوولە کە لە خەودا دیتی یە ک جەماعەت. لە نیویان دانیشتووە زاتیکی
بە ویقار. بئی سیبەر و پڕ ئەنوار. شوخ و شەنگ و مە روخسار. شە کەر خەندە ی
شیرین گوفتار. قەد عەر عەر و موو کە مەر. مشک موو. عەنبەر بوو. سو مبول
گیسوو. فریشتە سرشت. جە مال بە هەشت. فەسیح زمان. مەلیح دەھان. ددان
دووری لیو مەرجان. روومەت گۆلی پەرچەم ریحان. ۋە ک مانگی چار دە ی نیو
ئەستیران. دەرویی بو مالی جیرانە کە ی مسولمان. پرسی لە یە کیکی لە وان. کی یە
ئەم سەروی بوستانی گیان. کوتیان ئەو ۋە خاتە می رەسوولە. ئەو ۋە ھا دی
سو بولە. مەجرە می ئەسراری خودایە. ناسخی دینی عیسا و مووسایە. ناوی
مبارە کی حەزەرە تی «محمد المصطفی» یە. گوتی: ئە گەر بانگی بکەم جوابم دەدا؟
گوتیان: بەلی تە کە بور و عینوانی نیە ئە بە دا. گوتی یا محەممەد، فەر مووی
«لبیک» یە عنی لە خزمەتت راووستاوم. گوتی: ئە ی نووری چاوم. کۆلە کە ی
دینم. کزە ی جەرگم. رۆح و ھە ناوم بە قوربانت بئی. ئە توو چلۆن بە «لبیک»
جوابم دە دە ی. خو من دین دوژمنی تووم. فەر مووی قەسەم بە ۋە کە سە ی کە ئە منی
گێرایە بە پیغەمبەر. ۋە ھام جواب نە دە دا یە ۋە ھە تا نە مزانیو ۋە کە ھا توو یتە سەر
دینی خووم. ژنە جوولە کە عەرز ی کرد: یا محەممەد چ بلییم؟ فەر مووی: بلی
«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ». ژنە جوولە کە مسولمان بوو.
ھەر لە خەویدا نە زری کرد. چونکە خودا ھیدایە تی دا. ھە موو مالی خو ی بکاتە
خیرات. کە سبەحە ینی ۋە خە بەر ھات، دیتی میژدە کە ی دروست دە کا نان و
چیشت و تە عام. پرسی لە میژدە کە ی ئەو ۋە چ دە کە ی؟ کوتی ئەو ۋە بو ئەو کە سە یە،
کە لە سەر دەستی قەبوولت کردی یە دینی ئیسلام. ئەو ۋە ی ھا تە لای تو، ھا تە لای
منیش. «صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمَ تَسْلِيمًا».

مەرحەبا، یا مەرحەبا، یا مەرحەبا
 مەرحەبا «جدالحسین» ی مەرحەبا
 مەرحەبا ئەی سەبیدی دنیا و دین
 مەرحەبا ئەی شافعی روژی جەزا
 مەرحەبا ئەی شاھی جەمعی مۆرسەلین
 مەرحەبا ئەی تائیری عەپشی خودا
 ئەوشو مەولوودی حەبیبی خالقە
 ئەی گەلی ئۆمەت بکەن زەوق و سەفا
 ئەی مۆلمانان هەموو تیکرا بلین
 یا رەسوولەللا هەزاران مەرحەبا
 سەد دروود و سەد تەحیات و سەلام
 بەر جەمالی پاکی تو یا مستەفا
 بو ئەمینی روو سیاه و پەرگونا
 روژی مەحشەر هەر ئەتوی پشت و پەنا

ئەسلی ئیجادی فەخری ئەولادی ئادەم ئەمەیه. لە پێش کۆلی مەخلووقی
 دا، نووری حەزەرت، بە هەزار و شەش سەد و هەشتا سالی ئیجاد کرا. دوازدە
 پەردە لە بو تەرتیب درا. پەردە قودرەت و عەزەمەت و مننەت. رەحمەت و
 سەعادەت و کەرەمەت. مەنزىلەت و هیدایەت و نەبووەت. رەفەعت و هەیبەت و
 شەفاعەت.

دوازدە هەزار سال لە پەردە قودرەتدا تەسبیحاتی ئەو بوو «سُبْحَانَ رَبِّيَ
 الْأَعْلَى». یازدە هەزار سال لە پەردە عەزەمەتدا تەسبیحاتی ئەو بوو. «سُبْحَانَ
 عَالَمِ أَسْرَا وَ أَخْفَى». دە هەزار سال لە پەردە مننەتدا تەسبیحاتی ئەو بوو.
 «سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى». نوو هەزار سال لە پەردە رەحمەتدا تەسبیحاتی ئەو

بوو. «سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ». هەشت ھەزار سال لە پەردەى سەعادەتدا تەسبیحاتى ئەمە بوو: «سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَسْهُو». ھەوت ھەزار سال لە پەردەى کەرەمەتدا تەسبیحاتى ئەو بوو: «سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَقْتَصِرُ». شەش ھەزار سال لە پەردەى مەنزەلەتدا تەسبیحاتى ئەو بوو: «سُبْحَانَ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ». پێنج ھەزار سال، لە پەردەى ھیدایەتدا تەسبیحاتى ئەو بوو: «سُبْحَانَ ذِي الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» چار ھەزار سال لە پەردەى نەبووەتدا تەسبیحاتى ئەو بوو: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوعُونَ». سێ ھەزار سال لە پەردەى رەفەتدا تەسبیحاتى ئەو بوو: «سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ». دوو ھەزار سال لە پەردەى ھەبەتدا تەسبیحاتى ئەو بوو: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». ھەزار سال لە پەردەى شەفاعەتدا: تەسبیحاتى ئەو بوو: «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِ يَا كَرِيم».

بەعدەز ئان. خوداوەندی عەزیموشە ئن. دە بەحرى خەلق کردن. ئەو لە بەحرى شفاعەت. نووری ھەزرەتى محەممەد. ھەزار سال تییدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: (رەببى، رەببى، دووھەم بەحرى نەسیحەت. دوو ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: «الھى، الھى». سێھەم بەحرى شوکر. سێ ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: «سەبیدی، سەبیدی». چوارەم بەحرى سەبەر. چوار ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: «یا ئەھد، یا ئەھد». پێنجەم، بەحرى رەحمەت. پێنج ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: «یا رەھیم، یا رەھیم». شەشەم، دەریای موحیبەت. شەش ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: «یا عەلى، یا عەلى». ھەوتەم دەریای عیزەت. ھەوت ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: «یا عەزیز، یا عەزیز». ھەشتەم دەریای حیلیم. ھەشت ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد، دەیفەرموو: «یا رەئوف، یا رەئوف». نۆھەم، دەریای تەناعەت. نۆ ھەزار سال لەویدا مەلەى دە کرد. دەیفەرموو: «یا سەبوور، یا سەبوور». دەھەم دەریای رەفەت. دە ھەزار

سال له ویدا مه له ی ده کرد. ده یفه رموو: «سبوح قدوس یا الله یا کریم». به عده ز ئان. له گوشتیه ده هه مین. سه ججاده یه کی نوورین. ههوت هه زار هیندی ئاسمان و زه مین. رایه خرا له م سه ججاده یه ههوت سه د مه قام ته رتیب درا. ئەوه لیان مه قامی ته وحید. ئاخیریان مه قامی موحیهت. نووری هه زه رت له هه ر مه قامیکی هه زار سال مه شغوول بوو به ته سپیحاتی هه زه رتی «ذالجلال». له پاشان خوداوه نندی «عظیم الشان» فه رمووی: ئە ی نووری هه بیبی من. ئە من کیم؟

کو تی: ئە تو خالق ی منی. رازقی منی. مه ولای منی. خودای منی. غه فووری منی. سه بووری منی. مه عبوودی منی. مه قسوودی منی. خودا ده یفه رموو: ئافه رین ئە ی نووری خاس. چاکت ناسیوم. ئە م ما عیباده تی کم له بو بکه به ئیخلاص. تا هه موو که س بزائن نیشانه ی مه عریفهت. مه شغوولی به نده یه به تا عهت.

ئە و جار ئە و نووری هه زه رتی ساحیب جه مال. مه شغوول بوو به عیباده تی فی الحال. ئە وهل ده فعه هه قده هه زار سال، له خزمهت مه لکی موته عال، راوه ستا. خودا قه بزیه ک له نووری پاکی خو ی به سه ردا رژاند به خه لات. له موقابیل ئە م شه فقه ته، سو جده ی شوکریی برد. خودا نویژی سبحه یینی له سه ر وی و له سه ر ئوممه تی وی فه رز کرد. دیسان هه ستاوه. له مه قامی خزمهت هه فده هه زار سال قیامی کرد. دوو باره خودای ته عالا له نووری خاسی خو ی خه لات ی کرد.

هه زه رت دیسان سو جده ی شوکریی برد. خودای ته عالا نویژی زوهریی له سه ر وی و له سه ر ئوممه تی وی فه رز کرد. تا پینچ ده فعه به م ده ستووره عه مه لی کرد. پینچ فه رزی له سه ر وی و له سه ر ئوممه تی وی فه رز کرد. به عده ز ئان ئە مری کرد خودا. دوو رکعهت نویژم بو بکه. دوو رکعهت نویژی کرد به شازده هه زار سال. فه رمووی مه لکی موته عال. ئە ی نووری

حەبیبی خۆم. قەبوولم کرد ئەو نەمازە. چ مەقسوودت هەیه ئیزنم دای لێم
بخوازە. کوتی:

خودایە. رەجام وایە. خیری ئەم نوێژە بە ئۆمەتم کەرەم بکە. لێیان
خۆش بێ. لە جەهەننەم عەزایان نەدە.ی.

خودای تەعالا دەیفەرمو: ئافەزین ئەی نووری شفیع المذنبین. قەبوولم
کرد کەلامت. بە جیم هیئا مەرەمات. ئەلحەق رەجات بە جی بوو. ئەمن ئەوهم
دەویست لە توو.

کە نووری حەزرەتی محەممەدی موختار. ئەم کەرەم و نەوازشە ی دیت
یە کجار. سەد و بیست و چوار هەزار قەترە بە ئەژمار. چەک چەک لێ چە کانه
خوار. هەریەک بوو بە ئەسلی پیغەمبەریکی نازدار.

ئە ی پەناهی ئۆمەتی، روحم بە قوربانی تو
لە روژی قیامەتی، دەستی مە و دامانی تو
سەبیدی دنیا و دین، رەحمت اللعالمین
پیشەوایی مورسەلین، ساحیبی قوربانی تو
تایری هەرو نو فەلەک، سەلەوات لیت بن گەلەک
ئینسان و جن و مەلەک، بوونە سەنا خوانی تو
سەبیدی کەونەین ئە تو، شاهی سەقەلەین ئە تو
جد الحسنین ئە تو، حەبیبی یزدانی تو
«شفیع المذنبین» ی، شاهی دنیا و دینی
پشتیوانی ئە مینی، پەناهی عاسیانی تو

بە عەدەژان خوداوەند، نووری حەزرەتی کردە دەحیسە. لە حیسە ئەوێ.
عەرشی ئیجاد کرد. عەرش تەختی خودایە. چارسەت هەزار روکنی لە بو تەرتیب

درايه. مابەينى كۈللى روكنان. چارسەت ھەزار سال رايه. ئەو ھەر شە ھەزىمە لە سەر شانى چوار مەلایكە تان داندرايه. لە حیسەى دوو ھەم قەلەمى ئىجاد كرد. پىنەست سال رىي درىژە. چل سال رىي پانە. مەئموور بە ئەمرى رەحمانە. خودای تەعالا ھەرمووی: ئەى قەلەم بنووسە. كوتى: چ بنووسم ئەى رب العالمین؟ ھەرمووی: بنووسە بە نووسىنىكى سەلىم. «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» كە قەلەم گەشتە لە فزى ئەللا لە ھەيە تان شەق بوو. ھەر دوو سەرى لیگدى جودا بوو. بە ئىسمى الرحمن الرحيم، چاك بوو. ۋەك قەلەمى وىستاكە. بە ھەزار سال تەواوى كرد ئەو كەلىمە پاكە.

ئەو چار قەسەمى خوارد خودای تەعالا. ھەرمووی: بە عىزەتى خۆم، ھەر كەسى لە ئۆممەتى محەممەدى سەلىم. جارىكى بلى «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ». سەوابى ھەوسەت سالى دەدەمى. شادى دەكەم بە جَنّات النعیم. بە عدەزئان عەدەدى قەترەيى باران. گەلای درەختان. رەملى دەشتان. حېووباتى ئەرزاقى مەخلوقات. شەو و رۆژ و دەقیقە و سەعات. چى لە دونیا روو بدات. ھەمووی نووسى بە ئىسبات. لە بو ئۆممەتانی نووسى: ھەر كەس ئىتاعەم بكا. جىي جَنّات النعیم. ئەوى بى ئەمریم بكا. جىي مەكانى جەحیمە. كە ئىرادەى كرد لە بو ئۆممەتى ھەزرەتى پىغەمبەر. ۋەكوو وانى دى بنووسى لە دەفتەر. خودای تەعالا ھەرمووی: ئەى قەلەم، مەنووسە ۋەكوو وانى دى لە بو ئۆممەتى محەممەدى موختار. بەلكە بنووسە ئەوى بى ئەمریم دەكا. ئۆممەتیکە گونەھكار. ئەمما خودایان رەحیمە و غەففار. قەلەم گوتى: یارەبى ئەو محەممەدە كى یە وا خوشەویست و بزورگەوار. خودای تەعالا ھەرمووی ئەى قەلەم. بە جەلالى خۆم قەسەم. ئەگەر ئەو نەبوايە. نەمدە خولقاندى ئەرز و ئاسمان و ھىچ ئەشیایە. قەلەم كە ئەوى بیست سوجدەى تەعزیمی لە بو ھەزرەتى برد. لە پاشان سەرى بلىند كرد. بە ئەمرى خودای تەعالا سەلامىكى لى كرد. خودای تەعالا لە باتى ھەزرەتى جوابى سەلامى داو. لە و رۆژەو سەلام كردن سوننەتە،

جوابی فہرہ.

لہ حیسہ سیہم: لہ وحی تہرتیب دا. کہ دورپرکی بیزایہ. لہ کہ نار
مہ لایکہ تیک داندرایہ. روژی سہ دو شیست جار مہ نزووری نہ زہری خودایہ.
بہ عزہ کان زیندووہ کا. ہیندہ کان دہ مرنی. عہ زیزان زہلیل دہ کا. زہلیلان عہ زیز
دہ کا. فہ قیران غنی دہ کا. غنی یان فہ قیر دہ کا. ساغان نہ خوش دہ کا. نہ خوشان
ساخ دہ کا. سالخان فاسق دہ کا. فاسقان سالخ دہ کا.

لہ حیسہ سی چوارہم: مانگی ئیجاد کرد. لہ حیسہ سی پنجم روژی خہلق
کرد. بہ حریکی سی ہزار سال رنی لہ ہوا موعہ للہق راگرت. مانگ و روژی
وہ ک ماسی، دہ نا و تہو بہ حرہ دا جاری کرد. تہ گہر تہو بہ حرہ نہ بوایہ. روخساری
تابداری مانگی سہ راسہر ناشقی دہ بوون. وہ ک بوت پەرہستان سوجدہ یان لہ بو
دہ برد. تہ گہر تہو بہ حرہ نہ بوایہ. حیجابی تابداری رووی روژی دنیا و مافیہای
دہ سووتاند. ہہ مووشتی عہ دم دہ کرد. ہہ موو روژی لہ نووری عہ رشی نووریکی
داوینہ سہر. حہ رارہ تیکی نویی دہ کہ نہ بہر. روژی دی تہو نوورہ بہ نووریکی دی
دہ گورڈریتہوہ. تہو حہ رارہ تہ دہاویژریتہ سہر جہ ہنہم. حہ رارہ تیکی دی
دہ بہر دہ کہ نہوہ. کہ روژی قیامہ تی داہات. ہہ موو حہ رارہ تہ کہی پی دہ دریتہوہ.
ہہ موو نوورہ کہی لی دہ ستیندریتہوہ. بہ عہ رشی عہ زیم کہرہم دہ کریتہوہ.
زولمہت بہ نہ ہایہت دہ گا. حہ رارہت ئینسانی دہ سووتینی. بہ قہ دہر مالی
کہوانی، یا قہ بزہی دہستی. چل گہزلہ سہری مہ خلوقاتی رادہوہستی. ئینسان
زور حہز دہ کا بمری. تہ مہا قہت نامری.

لہ حیسہ سی شہم بہ ہشتی خہلق کرد. کہ مہ کانیکہ ہیچ چاو، جیی وا
خوشی نہ دیوہ. ہیچ گوی دہنگی وای نہ بیستوہ. مہ کانیکی زور دلگوشایہ.
ہہ رچی بہ دل حہز بکہی. کہ یفت لی بی تئیدا حازرو مہ ہہ بیایہ. ریگہی
ئیتباعی حہزہ تی «محمد المصطفیٰ یہ». «صَلُّوْ عَلَہِ وَسَلِّمْ تَسْلِیْمَا».

ئەگەر لە دنیا ساھیب گوناھم
 لە روژی مەحشەر ئەتۆی پەناھم
 بە ئاھ و شیوەن دەگەم رەجایی
 رەحمیک بفرموی بە شین و ئاھم
 گەدا لە دەرکی شەھان دەبن شاد
 ئەمن گەدامە و تۆی پادشاهم
 خەرمان و روحمی تووبی حیسابە
 عەتا بفرموی یەک پەرپەر کاهم
 بوخاتری قورئان لە روژی مەحشەر
 یارەب سەپیکە دوو رووی سیاهم
 سەد حەیف و حەسرەت «ئەمین»ی ئۆشۈ
 بە خورایی چوو عومری تەباھم

بەھەشت، ھەشت تەبەقە یە. ئەو «دارالجلال»ە. مەجموع لە مرواری
 سەییە. دووھەم «دارالسلام»ە. لە یاقووتی زەردە. سەییەم «جنت المأوا» یە.
 مەجموع لە زەبەر جەدی کەسکە. چوارەم «جنت الخلد»ە. لە یاقووتی سوورە.
 پینجەم «جنت النعم»ە. لە زیوی ئیجاد کراوە. شەشەم «جنت الفردوس»ە.
 ئەویش لە مشکی ئەسفەرە. ھەفتۆم «دارالقرار»ە. لە زێری خەلق کرایە. ھەشتەم
 «جنت العدن»ە. لە لوتلوئی تەرە. روژی قیامەتی کە دەچینە بەھەشتی. روژی
 شەنبە. نۆبەتی دەعوەتی ئادەم «صفی اللہ» یە. روژی یەکشەنبە نۆبەتی
 دەعوەتی ئیبراھیم «خلیل اللہ» یە. روژی دووشەنبە، نۆبەتی دەعوەتی نوح
 «نبی اللہ» یە. روژی سە شەنبە، نۆبەتی دەعوەتی موسا «کلیم اللہ» یە. روژی
 چوارشەنبە، نۆبەتی دەعوەتی عیسا «روح اللہ» یە. روژی پینج شەنبە نۆبەتی
 دەعوەتی محەممەد «رسول اللہ» یە. روژی جومعە، نۆبەتی دەعوەتی حەرزەتی

مەولایە.

مەجمووعی پێغەمبەران دەگەڵ ئۆممەتان لە خزمەت جەنابی رەسوولوللا،
 دەچن بو زیاڤەتی مەولای. حازر دەبن لە «خطیرە القدس». دادەنیشن لە هۆدە
 تەنە فوس. بە عەدە زۆنان هەر کەس لە مەقامی خووی قەراری دەگری. لە تەرەف
 جەنابی باری مەرحەبایان لێدەکری. خودای تەعالا دەفەر موی: «یا کروب
 فکھوئهم». میوەیان لە بو دینن تا سەد سال. باز مەرحەبایان لی دەکری.
 دەفەر موی: «یا کروب اطعموئهم». تەعامیان لە بو دینن تا سەد سال. باز
 مەرحەبایان لی دەکا دەفەر موی: «یا کروب توخوئهم». تاجیان لە سەر دەنن. باز
 مەرحەبایان لی دەکا. دەفەر موی: «یا کروب ختموئهم». ئەنگوستیلانیان دەدەست
 دەکەن. باز دەفەر موی: «طیبوئهم». بین خوشیان دەکەن. بە عەدە زۆنان مەخلووقات
 بە خیلووە قسە دەکەن. «حی و قیوم» دەفەر موی: یا محەممەد ئە تو سەبیدی
 ئە براری. وەزیری موختاری. بزانه خیلووی ئەو مەخلووقە بو چیه؟ کە حەزەرە
 سوئالیان لێدەکا، دەلێن: یا سەبیدی، ئیمە تالیبی دیدارین. لە دونیا یە وە عەدە
 وا دایە «رَبِّ الْعَالَمِينَ». ئەو جار خودای تەعالا هەفتاد هەزار پەرە دەبا.
 جەمالی خووی نیشانی مەخلووقات دەدا. لە پاشان هەموو مەخلووقات کە
 دەگەرپنەو، تیکرار تەجەللایەکی خاس لە بو حەزەرەتی ئەبووبە کری سەدیق
 دەکا.

بە عەدە زۆنان، «ابدالابد»، لە بو پیاوان هەموو روژی تەجەللایە. لە بو زۆنان
 سەبەب بە نەزەرکردنی مەحەبەتی دونیایی غافل لە خودای، جیژنە و جیژنی
 لە قایە. «صَلُّوْا عَلَیْهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا».

لە حیسە ی هەفتوم، مەلائیکە ی ئیجاد کردن کە عەبدی خودان. شەو و روژ
 هەر لە تاعەت دان. نە خەویان هە یە نە خواردن. نە بوژپنیا هە یە، نە نوستن. لە
 هەموو مەخلووقی زوژترن. جیسیمیان لە تیف و نوورانین. نە نیرن، نە می. تا
 روژی حەشری دەمینن.

له حیسه‌ی هه‌شتوم: کورسی خه‌لق کرد. کورسی دانه لوټلو په که حه‌وت
 ئاسمان و زه‌مین، له موقابیل وی، وه‌ک هه‌لقه‌یه که دانین له به‌را به‌ر سه‌حراییکي
 به‌رین. نه‌ویش له موقابیل عه‌رشی وه‌هایه. به‌قه‌له‌می قودره‌ت «آیت‌الکرسی» په
 له نه‌ترافی نووسرایه. له لای راسته‌ی ده هه‌زار کورسی داندرایه. له ته‌ره‌ف
 چوپه‌ی ده هه‌زار کورسی نه‌سب کرایه. له سه‌ر هه‌ر کورسی په‌کی، ده هه‌زار
 مه‌لائیکه‌ت دانیشتون. ئایه‌ته‌لکورسی ده‌خوینن. خیری ئایه‌ته‌لکورسی خو‌یان
 به‌ ئوممه‌تی محهمه‌د ده‌گه‌یه‌نن. هه‌ر که‌س له پاشی نویژان ئایه‌ته‌لکورسی
 بخوینی، ئه‌مما به‌ ره‌وانی. به‌قه‌ده‌ر گرانایی کورسی خیراتی داویننه سه‌ر
 ته‌رازووی خیری.

له حیسه‌ی نوهمه‌م: ئاوی ئیجاد کرد. به‌نه‌زه‌ر هه‌بیه‌تی په‌روه‌ردگار ئاوه‌اته
 جوښ. پپی نه‌ما سه‌بر و قه‌رار. که‌فی کرد بی حساب و بی نه‌ژمار. عه‌رز له‌و
 که‌فه‌ی خه‌لق کرا. بوخاری لی‌بلیند بوو، ئاسمان لی‌ته‌رتیب درا. له مه‌وجی نه‌و
 ئاوه‌ خه‌لق بوو کیو و چیا. به‌رق له‌کیوانی دا. ئاسن له‌وی بوو په‌یدا. به‌رد و ئاسن
 لی‌ک خشا، ئاگر له‌وی بوو ئاشکرا. له‌و ئاگره‌ی به‌یه‌ک ده‌م. ئیجادی کرد
 جه‌ه‌ننه‌م. جه‌ماعه‌تی نه‌جننان له‌ بلیسه‌ی خه‌لق کران. به‌هه‌شت له‌ ژوور
 ئاسمانانه، جه‌ه‌ننه‌م له‌ ژیر نه‌رزانه. به‌م ته‌رتیبه‌ قه‌رار درا. سبحان الله له
 خودایه. چ قادریکي ته‌وانایه. چ خالقیکي دانایه. چ وه‌زعیکي رو‌نایه. په‌ناهم
 به‌تو و نه‌ی خودایه.

له حیسه‌ی ده‌همه‌م: جه‌وه‌ری نووری حه‌زره‌تی «محمدالمصطفی» په.
 «صَلُّوْا عَلَیْهِ وَسَلِّمَ تَسْلِیْمًا».

تو سه‌یید و سه‌رداری، له روژی میزانی
 نه‌حمه‌دی موختاری، ساحیبی قورئانی
 سالی په‌نجا و دوو، بوراق بوټ نازیل بوو
 ده‌شه‌وی میعراجی، که‌چووی بو‌دیوانی

تۆ شاھى لەولاكى، سواری ئەفلاكى
 لە عەرشى تا خاكى، بۆت ھاتە كىشانى
 مەعدەنى سەفا تۆى، مەنبەغى وەفا تۆى
 فخرالانىيا تۆى، شای ئاخىر زەمانى
 ئەمان يا محەممەد، دەستى مەودامانت
 ئىمانن حىفزكەى وەختى رۆح كىشانى
 ئەمین زۆرگەدایە، لە دارى دونیایە
 ھەمیشە موحتاجە پىی بکەى ئىحسانى

بەعدەزئان، بە فەرمانى رب الجلیل. جوهرائیل و موکائیل و ئیسرائیل.
 مسقائلیک خاکی پاک. لەو جیگە یە کە ئیستاکە رۆلەى مۆتەھەرە یە، ھینایان
 چوست و چالاک. بۆ نووری شاھى لەولاک. ئەمرى کرد رب العالمین. فەرمووی:
 ئەى جوهرەئیلی ئەمین. بێنە لە بەھەشتى کافوور و موشک و زەغفەرەن و
 سونبول و مائى موعین. سەلسەبیل و شەرابى تەسنىم. تىکەلیان بکە دەگەل
 خاکە کى بە عەمىم. دەرساعت جوهرەئیلی سەلىم. چووە جئات النعمیم. ھەمووی
 ھینا و ھاتەو بە یەک دەقیقە و نیم. گوتمى خودایە، حەز دەکەم بزانم بۆ چى ئەو
 ھەموو ئەشیایە. فەرمووی: بە کافوور، ھىسكى حەزرتى محەممەدى خەلق
 دەکەم. لە زەغفەرەن. زگى تەرتیب دەدەم. لە موشکى، خوینى. لە تەسنىمى
 بىنى. لە سونبولى مووی تابدارى. لە سەلسەبیل گوفتارى. لە مائى موعین لیو و
 زارى. قوتوویەک لە وان دروست کرا. نووری حەزرت تینرا. بە ئەمرى خودای
 سەد ھەزار مەلائیکە بە دەفتەر. لە عەرز و عاسمان گێرايان نووری حەزرتى
 پیغمبەر. جوهرەئیل وەکوو جارچى دەیفەرموو:

ئەو نووری حەزرتى «شفیع المذنبین» ە. ئەو نوورى «خاتم المرسلین» ە.
 بەعدەزئان ئەم قوتووە نوورانیا وەکوو قەندیل. ھەلیان ئاوەسى بە پیچکى

عهرشی جه لیل. مه شغول بوو به ته مجید و ته کبیر و ته سبّیح و ته هلیل.
 راوی ده لې: ټه و ټه رزه ده پېشدا جیې مه نه بوو. به لکوو جیې ټه جننان بوو.
 که بی ټه مری خودایان کرد. مه لائیکه تان هاتنه سهریان، هه موویان به هیلاک
 بردن. عه زاز یل که ویستا شه یتانه به ټه سیریان برد. له ټاسمانی مه شغول بوو
 به تاعهت و عبادت. به غایه ټیکې هیچ جیگه نه ما که ټه و سوجه دی لی نه با.
 بووه ټوستادی مه لائیکه تان. بووه گه وره ی عهرز و ټاسمانان. ټه وهل،
 خه زانه داری به هه شتی له بو وی ته عین کرا. ټه گهر مه لائیکه تان
 مه خسوودیکیان هه با له باره گاهی خودا. ههر ټه و له بو وانی ده کرد ره جا. هه تنّا
 دیتی له له وحی دا. که یه کیک له موقه ربیانی خودا. مه لعوون ده بیت و رووسیا.
 مه لائیکه ده سته به ده سته ده هاتنه کنی له بو دوعا. دوعای له بو وان ده کرد. له
 بهر مه غرووری یان له بو خووی نه ده کرد. ده فعه یه کی دیتی له ده رگای به هه شتی
 نوو سرایه. که ټه نقه ریب یه کیک له موقه ربیان ده کا بی ټه مری خودایه. کوتی:
 ټه ی پروه ردیگاری عالم، ټیزنم بده تا بهر ده وام له عنه تان له و بهنده یه بکه م.
 خودا ټیزنی دا هه زار سال ده ستی له ته دریس هه لگرت. عه له دده وام، له عنه تی
 له و بهنده یه ده کرد. هه م هه زار سال که سوجه دی ده برد. له عهرز و له ټاسمان.
 دیتی له جیې سوجه دی نوو سرایه: «لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الشَّيْطَانِ». ټه ویش ټه و
 که لیمه یه ی ده کوت زور به هه وهس. نه یده زانی له عنه تان له خووی ده کا ټه و سه گی
 بیکه س.

که خودا وهندی عالم موته عه لیک بوو به ټیجادی حه زره تی ټاده م. ټه مری
 کرد جو بړه ټیلی ټه مین. هه سته بړو سهر رووی زه مین. بیښه چه نگیک خو لې
 ره نگین. که جو بړه ټیل هاته سهر عهرزی. عهرز ده ستی کرد به شین و گریان
 ونالین. به قور پیوان و هاوار، هاوار و روو. به جو بړه ټیلی کوت، خوم پاراست
 به خودا له تو. عه لاقه م مه که. به روکم به رده بړو. فه قیرم، زه لیلیم، دل به غم. نیمه
 تاقه تی جه هه ننهم. ټه و جار جو بړه ټیل چووه ټاشیانه یی مه له کووت. واقعیه که ی

گيراهه ٻوٽو ٻارو گاهي جه به پروت. ٿيسرافيل و ميڪائيل، يهڪ يهڪ وه ڪو جو پرائيل. چوون و هاتنه وه به ته عجيل. به عده زٺان ٿي مري ڪرده ٿي زرائيل ڪه هادم الذات ٿي توڻي. هيچ له حزه رامه وهسته، برو چنگيڪ خاڪ له سهر رووي زه مين بيٺه و وه ره وه. ٿي زرائيل هات به چوستي. له ٿي زري قايم ڪرد دهستي. ٿي زري ڪوتي. بوچ واسه رمهستي؟ به ٿي شقي خودا ٿي گهر رانه وهستي. هيچ چنگانم لي مه ده. ٿي لاهه مه ڪه. به روڪم به رده برو. ٿي زرائيل فهرمووي. پير ٿي زري پشت ڪوور. ٿي و قسانه چيه ده ڪي؟ ناله نالي پير ٿي زان له ڪن من قه دري نيه. هاوار هاواري يه تيمان له ڪن من ٿي عتباري نيه. گه دا له ڪن حوڪمي پادشاي چ ٿي عتيداري هه يه؟ به نده له موقابيل حوڪمي خوداي چ ٿي عتباري هه يه؟ به يهڪ چنگ مقداري چل گه ز خاڪ، له هه مو رهنگيڪي هه لگرت. له مابه يني مه ڪه و تايقي رو ڪرد. خودا فهرمووي: ته تو بوچ وه ڪو واني دي، ره حمت نه برد به حالي ٿي زري؟ ڪوتي: خودايه، ٿي مري تو له ڪن گه وره تره، له ره حم پي بردن به ٿي زري. خودا فهرمووي ڪه وابي، ٿي تو ڪرده قابيزي ٿي رواحي ٿي تايه يه ڪه له م خاڪه ي دروست ده ڪه م به واجبي و به فهرزي. ڪوتي: ياره بيبي ده بمه مه بغووزي ٿي نيبا و سوله هاي رووي ٿي زري. چونڪه مردن زور ناخوشه. دلي هه مو ڪهس له بهر ده له زري. سهر ي چوڪيان ده ته زي. خودا فهرمووي: عيلله تان بو مردن زور ده ڪه م. وه ڪو و تعاون و وه با. تا و له زرين. ڪهس نيسبه تي وه لاي تو نادا. به عيزهت و جه لالي خوم. هه ڪه سي ٿي تو به دوژمن بزاني، ٿي منيش ٿي وه به دوژمن ده زانم.

به عده زٺان سي و نو روژان به سهر ٿي و خاڪه يدا باراندي، باراني غم و حه سهرت. شه و و روژه ڪي باراندي. باراني سروور و شادي و عيشه رت. «صَلُّو عَلَيْهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا».

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
عَلٰى اٰلِ وَاَصْحَابِهِ شَفِيعِنَا مُحَمَّدٍ

هەم سەیی دی دنیا و دین مەحمەدە مەحمەد
هەم رحمت اللعالمین مەحمەدە مەحمەد
سولتانی روژی مەحشەری مەحمەدە مەحمەد
ساحیبی حەوزی کەوسەری مەحمەدە مەحمەد
پشت و پەناهی ئومەتی مەحمەدە مەحمەد
شەفیعی روژی قیامەتی مەحمەدە مەحمەد
ئەو جار بە قودرەتی خودا. ئادەم بەم هەببە تەخەلق کرا. تا چل سالی لەوی
بە جی هیشترا. لە پاشان خوداوەندی عەلەم. ئەمری کردە روخی بچو بەر بەدەنی
حەزرەتی ئادەم کە بە یەد و قودرەتی خۆم ئیجادم کردیە لە عەدەم. روخ کە
چاوی پیکەوت دیتی حوجرە یەکی تەنگ و تاریک. گریا بە دەنگی حەزین و
نالاندی باریک. گوتی: من بولبولی هەزار دەستانی گۆلشەنی ئونسەم. قومری
سەروی بوستانی قودسەم. تووتی شەکرستانی ناسووتەم. نەغمە خوانی
شاخساری لاھووتەم. نایەمە ناو ئەو قەفەسە ی نوکون. ئەگەر بە ئاگری غەزەبت
هەموو پەر و بۆلەم بسووتینی. ئەو جار بە فەرمانی رەبی جەلیل. حەزرەتی
جوبرائیل. نووری مبارەکی پیغمبەری خەلیل. لە پستی ئادەمی دانا. روخ کە
چاوی پی کەوت، پیی نەما سەبر و توانا. بە شەوق و زەوق هاتە رەوت. وەژوور
بەدەنی ئادەمی کەوت. لە پاشان بە ئەمری خوداوەندی مەننان. ئادەمیان لە سەر
تەختی دانا. مەلائیکەتان هەلیان گرت و دایاننا سەر شان. لە ئەرز و لە ئاسمان.
رایان گرت لە بەرەبەر عەرشی رحمان. ئەمر سادر بوو لە لای خوداوەندی عەلەم.
ئە ی مەلائیکە ی فەرخونده قەدەم. هەمووتان سوجدە بەرن بو حەزرەتی ئادەم.
کە بە یەد و قودرەتی خۆم ئیجادم کردیە لە عەدەم. هەموو کەوتنە سوجدە تا
سەد سال. غەیرەز شەیتانی بی ئیمانی بەد فەعال. جی بە جی رەنگی نوورانی
موبەدەل بوو. رەش بوو وەک زوغال. فەرمووی مەلەکی مۆتتەعال. ئە ی لە عینی
دین بە تال. بۆچ ئە تو سوجدەت نەبرد بو ئادەمی پێ کەمال. کوتی: ئە من لەوی

چاترم. ئەسلی وی له قورپی یه و ئەمن له ئاگرم. سه بهب بهو ته که بوره ی، تهوقی له عهنتی له گهردن کرا. له درگای زهحمه تی ده رکرا. له پاشان به حیشمهت و به شهوکهت. ئاده میان برده جهننهت. له بهر نووری حه زرهت. مه لائیکه له پشت ئاده م ده ستیان ده نا له سه ر ده ست. وه ک خز مه تکاران راده وه ستان و سه فیان ده به ست. حه زره تی ئاده م فه رمووی یاره بی، ئەو مه لائیکه تانه بوچی له پشتم راده وه ستن؟ خودا فه رمووی: ئەو ده نوړنه نووری حه بیبی من که له وه ی پاش له پشتی تو زاهیر ده بی. ئاده م کوتی: یاره بی، ئەو نووره بیته ناو چاوانم. تا مه لائیکه رابوه ستن له بهر ده ستانم. نووره که ها ته ناو چاوانی. مه لائیک سه ف به سه ف راده وه ستان له بهر ده ستانی.

به عده زئان کوتی. یا ره حمان و یا غه فقار. به حه ققی محه مده دی نازدار. حه ز ده که م ئەو نووره له جیگایه کی دی بگری قه رار. تا به دیداری شاد بی ئەو به نده ی گرفتار. جی به جی نووری حه زرهت و هه ر چاریار. هاتنه پینج ئەنگوشتی راستی به ئەژمار. له پاشان حه زره تی ئاده م له به هه شتی بوژا. هه ووا له په راسووی چوپی خه لق کرا. حه زره تی ئاده م که وه خه بهر هات. دیتی مه حبووبیک له ته نیشتی چوپی دانیشتووه. ئیراده ی کرد ده ستی له ملانی بدا. نه دایه ک هات له ئاسمانی، ئەی ئاده م ئەوه ی نه که ی. لیته حه رامه هه تا ماره ی نه ده ی. کوتی: یا ره بی چیه ماره ی ئەو حورلله قایه؟ فه رمووی: ده سه له وات له دیداری حه زره تی «محمد المصطفی» یه.

خودا وه ندی «عظیم الشان»، ئاده م و هه ووا ی به غه یره ز داری گه نمی، له هه موو چیشتی ئیزن دا. که ئەو حاله ی دی شه یتان. کوتی: ده بی به ئاده م و هه ووا ی بکه م زه للان. هات به چیه به هه شتی قه بوولی نه کرد ریزوان. کوتی: مه لعوون کیوه ده چی، به هه شت حه رامه له تو و له جه میعی کافران. به عده زئان ده گه ل ماری به ست عه هد و په یمان. ده ناو زاری ماری خو ی کرد پنهان. چووه ناو به هه شتی هیچ ئاگای لی نه بوو ریزوان. شه یتان خو ی هی نا سه ر شکلی

سالحان. روژیکِی له روژان. ئاده م و حه ووا له ناو به هه شتی ده گه ران. ده یان کرد سوخبت و سه یران. له بن داری گه نمی دیتیان. یه ک دانیشتووه به زمان. ده کا زیکری مه له کی مه ننان. ده گه لیان که وته قسان. کوتی: بوچ له و داری ناخون چ لوقمان؟ کوتیان نه می له خواردنی نه و داری کردووه خوداوهندی ره حمان. کوتی: نه نگوفه قیرن و هیچ نه زان. ناوی نه و داری «شجره الخلود». ه. قه سه م به زاتی نه حه د. نه من ناسحیکی نه مینم بی حه سه د. هه رکه س له و داری بخوا له به هه شتی دا ده بی ماخلد. نه و جار مه لعوون هه فتاد ده فعه سویندی بو خواردن به خوداوهندی نه حه د. نه و جار ته ئسیری لی کردن وه سه وه سه ی شه یتانی به د. خواردیان داری گه نمی. نووره کان چوونه وه پشت ئاده می. روت و قوت کران. له به هه شتی فری دران. چونکه حه ووا زوو هه لئه له تابوو بو خواردنی داری گه نمی. نه ویش دابووی ته حریکی ئاده می. بویه ژن موبته لا بوون به حه یز و نه فاس. به گرانی وه زعی حه مل. به میحنه تی وه عده و نو قسانی میراس. به شاهیدی دین و که م عه قلی. به مه حروومی له جومعه و جه ماعات و غه زا. به نه بوونی هیچ پیغه مبه ر له واندا. که ئاده میان له به هه شتی هاویده خوار. له شهرمان نه ینووی یه ئاسمانی چ جار. کردیه گریان و شین و هاوار. له به ر ئاوی چاوی روپی جوگه و رووبار. تا پشتیندی له قوریدا چووه خوار. نه ی مابوو خواردن و خه و و سه بر و قه رار. «تقدیرالله» سه ری بلیند کرد یه ک جار. دیتی له پیچکی عه رشی جه ببار. نوو سرایه ناوی محه مده دی موختار. ده گه ل ناوی پاکی په روه ردگار. گوتی: یا ره حیم و یا غه فقار. به حه قی محه مده دی نازدار. خوش بی له گونا هم. ره حمی بکه ی به شین و گریان و ئاهم. فهرمووی خوداوهندی قه ییووم. به خاتری محه مده دی، نه وه له گونا هت خوش بووم. نه گه ر محه مده دت کرد با شه فیعی جه میعی گونه هکاران. مه غفیره تم به سه ردا ده باراندی وه ک باران.

به عده زئان جوپره ئیلی خوش مه نزه ر. به قووه تیکی ته مام ئاده می له نیو

قورپی دا هینادەر. لە سەرکیوی عەرەفاتى دا ناسیەوه حەوواى نیک مەنزەر.
 نووری حەزەرەت لە پشیتی ئادەم چوووه رەحەمى حەووا. شیس لەوی بوو زاهیر
 عەهد کرا ئەو نووره دانەنین ئیلا لە مەملە کە تیکی پاک و تاهیر. پشت بە پشت،
 رەحەم بە رەحەم ئەو نووره پاکە هاتە خواری بە پاکى. تا گەیی یە پشیتی
 عەبدوڵلای بابی. رەحەمى ئامینە خاتوونی دایکى.

عەبدوڵلا جەوانیک بوو زۆر لاو چاک. شوخ و شەنگ و گەردن پاک. رەنگى
 دەشوبها بە گۆلى باغ. نووری حەزەرەت لە پشیتی دا شوغەلى دەدا وە ک
 شە و چراغ. لە زارى بین دەهات وە ک موشکى موعەتتەرى دەکرد دەماغ. ئەو جار
 بەرد و دار و گول و گیا کە دەیان دیت جەمالی عەبدوڵلا. دەیانکوت: مزگینی لە تو
 ئەى حامیلی نووری رەسوولەللا. کە گەیشته حەددى بلووغ، لە ئەتەراف و
 جەوانب. ئەجانب و ئەقارپ. دەولەتمەندانی عالی میقدار. پادشاهانی روزگار.
 مەیلیان لی بوو بیکەنە زاوای خوین عەبدوڵلای بە کەمال. عەبدولموتەلیبی
 بابی ژنی بو ئەهینا بوو، تا عومری گەیشتبوووە بیست و پینج سال. ژنی ئینسان و
 ئەجینان. کچ و بیوژن و جەوان. سەبەب بە نووری سەبیدی ئینس و جان. بە دل
 و جان ئاشق و حەیرانی بوون. عەقلیان گۆرا بوو، هەموو بیوونە مەجنوون. شەو
 و روژری یان لیدە گرت. لوتفی خودای لە شەرپری وان مەحفووزی دەکرد.

صَلَّى وَسَلَّمْ عَلَي مُحَمَّد

بِوَالِ وَأَسْحَابِ دَائِمًا أَبَد

یا رەسوولەللا روحم بە قوربان

لە روژی حەشری دەستی مەودامانت

یارەب بو خاتری پشتیوانی مەحشر

یارەب بو خاتری ئەبووبەکر و عومەر

یارەب بو خاتری عوسمان و هەم حەیدەر

لێسمان قەبوول کەى مەولوودی پیغمبەر

یارەب بۇ خاترى جوودی خوت یا مەوجود
 یارەب بۇ خاتری مەمەد و مەحمود
 یارەب بۇ خاتری شەرافەتی مەولوود
 رەحمیکى پى بکە یا «الله المعبود»
 ئەوشۆ مەولوودی ئەحمەدی موختارە
 سولتانى مەحشەر سەیدە، سەردارە
 ئامۇزای عالی حەیدەری گەرارە
 سەلەواتى حەق لەوی، لە چار یارە

شیخ حەسەنى بەسرى، شیخ ئەحمەدی بەکرى. دەفەرموون: لەو وەختەى
 کە ئیرادەى کردووە خوداوەندى ئەکبەر. زاهیر بکا نوورى حەبیبى خوۋى،
 حەزەرەتى سیدالبشر. حەرەکەى کرد بە دلى عەبدوللاى بابى پیغەمبەر. لە بۆ
 خواستنى ژنیکی ماە مەنزەر. فەرمووی بە دایکى خوۋى، فاتیمەى ساحیب
 گەوھەر. برۆ بۆ ناو تایفەى قورەیشى یان تایەکیکی پەیدا بکەى لەوان. ساحیبى
 جەمال و حەسەب و نەسەب بى. شیرین و بە ئەدەب بى. ساحیبى حوسن و
 جەمال بى. بە فەهم و عەقل و کەمال بى. بە قەد و قامەت ئیعتیدال بى. دایکى
 روۋى بۆ نىو تایفەى قورەیشى یان. تى فکرى کەسى وای چاوپى نەکەوت. بە
 مىسلى ئامینەى کچى وەهەبى زەهرى. کە دایکى گەرارە. خەبەرى بۆ عەبدوللا
 هیناوە. هەمووی لە بۆ گەرارە. عەبدوللا فەرمووی دووبارە برۆو. مولاحیزە
 بکەو. دایکى چۆو دووبارە مولاحیزەى کردەو. سەد هەزار جار لە جار لە لاو
 چاکتر و بە شەوکت ترى دیتەو.

ئەوجار عەبدولموتەلیبى بابى، ئامینە خاتوونى بە عەز و ناز. لە بۆ
 عەبدوللايان دەکرد داخواز. دەر ساعەت هینایان دوو حوققە زیر و دوو حوققە
 ئالتوون. سەرفیان کرد، سەد و شتر و سەد گاو و سەد مەریان کوشتەو. شایى یەکی
 زۆریان کرد. لە خوۋشى یان فەرەج و سروورىکی زۆریان حاسل کرد. کە شایى لە

بو ئەبدوللای گێرا. ئەبدوللای بە نیه تی راوی چوو بو سەحرا. ئیتفاقەن یەکیەک لە کچی پادشای شامی. فاتیمە ناو. کە لاو چاکتر بوو لە مانگی تەواو. دیتبووی لە کتووبی ئاسمانی. کە وەختە لە مەککە زاهیر بێ پیغەمبەری ئاخەر زەمانی. لە پشتی یەکیەک لە فەرزنەدانی ئەبدولموتەلیبی ئەدنانی. هاتبوو ئەو خاتوونە شیرینە. بە خەزینە و بە دەفینە. بە جەواھیر و خەدەم و حەشەم. خێوەت و بارەگای هەلدابوو لە سەحرای مەککە ی موعەزەم. بەلکە موشەرەف بێی بە نووری موکەرەم. هەمیشە دل مۆتەعلیق بوو بە ویسالی مەحبووب. چاوە مۆنتەزیر بوو بو دیتنی مەتلووب. لە نەکاوارا چاوی بە جەمالی ئەبدوللای کەوت. وەکوو مامزێ دەیکرد رەوت. لە دەشەه تان نیوکی کەوت. لە ناو خێوەتی بە دەر کەوت. ئەو نیشانەی کە لە کتووبان دیتبووی، لەویدا چاوی پیکەوت. کوتی: نووری چاوم، جەرگ و هەناوم. دل و روحم بە قوربانت بێ. قەدەم رەنجە بکە خیلوێخانەی فەقیران. بە جەمالی خوێ روناک بکە حوجرەی تاریکی ئەسیران. ئەبدوللای دەگەلی چوووە ناو خێوەتی ژەنگاری. دایان نالە سەر تەختی مۆرەسەع و مرواری. دەستیان کرد بە قسان لە لیوانیان شەکەر دەباری. چونکە فاتیمە عاشقی بێو تەواو. دامەنی ئەبدوللای گرت بە هەشتاو. کوتی: بە قوربانت بێ جەرگ و هەناو. لە شەربەتی وەسلێ خوێ بۆمەدەیه قومیک شەکراو. دەتەدەمی هەزار حوققە ئالتوونی تەواو. ئەبدوللای فەرمووی: ئەی خاتوونی بەلەک چاوە. ئەمن زۆر حەز دەکەم بە وەسلێ تو شاد بێم. ئەمما مۆمکین نابێ بە بێ تەگبیری بابم. ئەبدوللای رووی کردە مالی وەک تاوسی سەر مەست. دەستی ئامینە خاتوونیان نالە ناودەست. ئەوشەوی جومعە بوو دەگەلی نۆست. نووری پیغەمبەری نەقل بوو بو رەحمی ئامینە خاتوونی. قەراری گرت راوەستا. کە سبەحەینی لە خەوی هەستا. حەکا یەتی فاتیمە ی شامی ی عەرز یابی کرد. بابی فەرمووی زۆر حەز دەکەم لەو ماملەیه، قەت رامەو هەستە. کە فاتیمە ی مەهجوور جەمالی ئەبدوللای دیت لە دوور. زانی لە لای نەماوە زەرەیه ک نوور. گۆرە

گورى بليسهى هه ناوى ده هات وه ك ته نوور. كوتى: ٲهى عه بدوللا مه قسوودى
 من له قه تحى چول و سه حرا، ٲه توو نه بووى وه لالا وه بيللا. به لكه مه تلوو بم ٲه وه
 بوو كه شاد بيم به نوورى هه زه تهى ره سولولالا. ٲه وشو ٲه و نوور هت له
 جيگايه كى دى دانا. به چاوى پر ٲا. به جه رگى سووتاو. به فرميسكى
 ٲه رغه وانى. به رهنگى زه عفه رانى. ده گهل قافلهى به هه سه رت و ٲه ندوو وه رووى
 خووى له شامى كرد. له بهر ته ٲه سوف و غم و غوسه له ريگادا مرد. ٲه ماما مردنى
 وى هه ر به ته نها نه بوو. به لكه سه د ٲنى قوره شى يان به م خه فه تهى به چوو. «صلو
 عليه وسلم تسليم».

الصح بدا من طلعت	واليل دجى من و فرت
فاق الرسلا فضلاً و علا	اهدى السبلا لدالاته
كنز الكرم مولى النعم	هادى الامم لشريعت
ازكى النسب اعلى الحساب	كل العرب فى خدمته
سعت الشجر نطق الحجر	شق القمر باشارته
جبريل اتى ليلة اسرى	والرب دعى لحضرت
نال الشرفا والله عفى	عما سلفى من امته
محمدا هو سيدنا	فى الغرنا لا جابته

ٲه وشووى كه نوورى هه زه رت. له ره حمى ٲامينه خاتوونى قه رارى گرت.
 مه لا يكه تان ته به ق ته به ق نوورى يان بلا و ده كرد. ده ركهى جه هه ننه مى كليل درا.
 به هه شت وه كوو بووكان موزه ييه ن كرا. حورى يان خو يان ٲارايش دا. سه ريان له
 قه سروسوورى به هه شتى ده رينا. گوللى به هه شتى ٲشكووتن. نه سيمى جه ننه تى
 ٲه نگو تن. غونچه ده مى داوه. كانى وشك ٲياوه. ته ير هاتنه خروش. جو و جو بار
 هاتنه جو ش. حورى يان خو يان كرد بو نخوش. ويلدان «شه رابه ته هوور» يان كرد
 نوش. گوله ك سوور بوون. گيا پر سوور بوون. ريحان ده ركهوت. كه وسه ر
 سه ركهوت. بنه وشه ٲشكووت. لاله بزوت. ميرگ شين بوون. چه مهن ره ننگين

بوون. درهخت ها ته بهر. میوه که وته دهه. قورەیشی هه موو قوتار بوون له گرانی. که وته نیو خوشی و ویسعهت و ئهرزانی. وابوو خودا نه بی کهس نه یده زانی. له پاشان هه زه تهی جوهریل. به فهر مانی ره بی جهلیل. ده گهل هه شتاد هه زار مه لائیکه هاتن به ته عجیل. ئالایه کی سه بزبان له سه ربانی که عبه چه قاند. ره گی جهرگی کافرانیان پساند. ته ختی پادشاهان نگوونسار کرا. زبانیان تاقه تی ته که للوومی لی برا. موژده درا هه ره حوت ته به قه ی گه ردوون. که ئه و نووری مباره کی مه کنوون. ئه وشو نه قل بوو بو ره حمی ئامینه خاتوون.

ئهو جار ئیبلسی خه بیسی بیسی نه جیس. غه دداری، خونخاری مه ککار. سه حاری. ته راری. ئه دبار. روو ره شی که ری ئه حمه ق. بی مه عریفه تی گوی له ق. دوو شه قی ته ر و تازهی تی هه لدارا. کلکی له ناو گه لی نا. وه ک دیله به بای چل شه و و چل روژ. وه ک مانگای ژاندار. به میسلی سه گی هار. له به حرو بهر و دهشت و چول و سه حرای نه یده گرت قه رار. به عده ژان له سه ر چیا ی ئه بوو قه بیس چهریکه یه کی راهیشت. سه گ به چه گانی وه ک سه گ مه گه س. ده وریان ده دا له راست و چوپ و پیش و په س. ئه حوالیان لی ده پرسى. گو تیان بوچ ده له رزی و بوچ ده ترسى. کوتی: له عاجزبان وه خته بیسیم. له حه یفان وه خته بدریم. ره و احمان نه ما. پشتمان شکا. نووری خاتم الانبیا. ئه وشو قه راری گرت له ره حمی دایکی دا. مه بعووس ده بی نووری ره خشان. ده شکینی بت و ئه سنام. شه راب و قوماری ده کا حه رام. مو عجزان ده نوینی. جه بباران ده شکینی. دلبی کافران ده سووتینی. سه ر ره قان نه رم ده کا. ره جمی شه یاتین ده کا. هه تکی سه لاتین ده کا. قه تحی کوفری ته واو ده کا. کافران بلاو ده کا. جیگه یان پی له ق ده کا. مانگی به ئه نگوشتی شه ق ده کا. به یداخی دین هه لده کا. چوار په لی زالممان په ل ده کا. دنیا یی روشن ده کا. زه مینی گولشه ن ده کا. دینی حق ئیحیا ده کا. هه ر چی کوفره راده کا. «سید المرسلین» ه. «رحمت اللعالمین» ه. ناوی مباره کی ئه حمه د و تاها و یاسینه. بلیندان ده کا نه وی. هیچ پیغه مبه ر نابن له پاشی وی.

ټوممه تی وی یه سهرده فته ر. چونکه نه مرده کهن به چاکه، نه هی ده کهن به مونکه ر.
 کوتیان: نه ی بزورگی مه و نه ی پیره گورگی مه. له سهر شش ته به قه ی عهرزی
 غالب بووین. له سهر نه و ته به قه ی شش غالب ده بین. ته عمی گونا هانیا ن له لا
 شیرین ده که یین وه ک هه نگوین. نه و قسه یه ی بیست مه لعوون له وان. که یف
 خوشی په ری یه ناوچاوان. کوتی: نه و جار چاوم پیتان روشن بووه نه لعان.
 به عده زنان. عه بدوللای نه وجه وان. بو تجارت چووه شامی. له ریگایه
 وه فاتی کرد. مه لایکه گریان، کوتیان: یا ره حیم و یا ره حمان. یا که ریم و یا
 مه ننان. حه بیسی تو به یه تیمی ماوه. کی هه یه به خوی بکا نه و به له ک چاوه.
 خودا فرموی زه هیر منم. نه سیر منم. موعین منم. له دایک و بابان موشقیق تر
 منم. نه و خه به ره گه یشته خزمان. ده ستیان کرد به شین و گریان و ثاه و واوه یلا و
 قور پیوان. خسووسه ن ثامینه خاتوونی په ریشان. بیهوش بوو تا سی شه و سی
 روژان. وه ک ماری پیچکی ده دا. زگی پر بوو له ژان. وه ک بی ناو ناوی. قامه تی
 شوخ و شهنکی هاته هه ژان. له فراقی بابی «محمد المصطفی». عه بدوللا جوانه
 مهرگ بوو ساحیبی شهرت و وه فا.

موالی یا موالی یا موالی

رسول الله یا بدر الیالی

فه له ک بوچ وات ده گهل من کرد ئاخر

له یاری خوت جودا کردم به تالی

به عه بدوللا دلتم خوش بوو له دنیا

له پیش چاوت بزر کردم جه مالی

جه مالی گهرونه نه مها به مه عنی

له بو من موونسه فیکر و خه یالی

له کوئی نه ی مایه یی روحی ره وانم

که سووتاوم له داخت وه ک زوجالی

شەو و روژی له دەردی دووری تـۆدا
 دڵ و گیانم وه کوو نهی هەر دهنالی
 فـیغان و ئـاه و واوه یـلا له دنـیا
 یـه تیم مـاوه حـه بیبی زوجـه لالی
 دریغا بوۆ روخی وه ک ماهی تابان
 له ژـیر خاکی بزر بوو چاوی کالی
 جـهوانه نامـراده بوۆ چی وازوو
 ویداعت کرد له ئەهل و له عـه یالی
 له دووری تـۆ نه ما، عـه بدولموتـه لیب
 دـلی من کوو نه سووتیتن به حـالی
 نه میتـم بوۆ تـۆ ئە ی بابی محـه مـه د
 له پاشی تـۆ چ لی بکـم عـومـر و مـالی
 له دنـیا یه ئە گـهـر لیکدی جودا بووین
 له جـهـنـهـت پـیم عـه تاکـه ی حـق و یـسـالی
 ئەو جار ئامینه ده فەرمووی که حامیله بووم به سه ییدی سهروهه. ئەوه ل
 مانگی رهجه بی بوو له خهودا دیتـم: پیاویکی که له گه تی رهنگ ئە سمهـر. فەرمووی
 مهـرحه با بکه یا محـه مـه دی سهروهه. کوتم: ئە تو کیی؟ فەرمووی: ئە منم ئاده می
 ئە بولبه شهـر. کوتم: فەرمانت چیه؟ فەرمووی: مزگینی بی له تۆ ئە ی ئامینه که
 حامیله بوویتی به سه ییدولبه شهـر. به شه فیعی روژی مه حـشهـر.
 له مانگی دووه م پیاویک هات بزورگ و ره یس. فەرمووی: «السلام علیکم
 یا رسول الله» ئامینه کوتی: ئە توو کیی؟ فەرمووی: ئە منم حـه زره تی ئیدریس.
 کوتی: کارت چیه؟ فەرمووی: مزگینی بی له تۆ که حامیله بوویتی به
 پیغه مبه ریکی ره یس.
 له مانگی سیه م، هات زاتیکی عالی سفات. ده یکرد ته مجید و ته قدیس.

فەرمووی «السلام علیک یا نَبیَّ الله» و ئامینە دەلی ئەتووکی؟ فەرمووی ئەمنم
 ھەزرەتی شیس. کوتی: کارت چیه؟ فەرمووی مزگینی بی لە توکە حامیلە
 بوویتی لە ساحیبی تەئویل و موعجیزە و ھەدیس.

لە مانگی چارم زاتیکی ھات نوورانی وەک روخ. فەرمووی: «السلام علیکم
 یا حَبیبُ الله». ئامینە دەلی ئەتووکی؟ فەرمووی: ئەمنم ھەزرەتی نووح. دەلی:
 فەرمانت چیه؟ فەرمووی مزگینی بی لە تو ئەی ئامینە خاتوون، کە حامیلە
 بوویتی بە ساحیبی غەزا و نوسرەت و فەتح و فتوح.

لە مانگی پینجەم. زاتیکی ھات بوئی دەرویی وەک عوود. فەرمووی:
 «السلام علیک یا صَفْوَة الله». ئامینە فەرمووی: ئەتووکی؟ فەرمووی: ئەمنم،
 ھەزرەتی ھوود. دەلی کارت چیه؟ فەرمووی: مزگینی بی لە تو ئەی ئامینە کە
 حامیلە بوویتی بە ساحیبی مقام المحمود. «ولواء المعقود».

لە مانگی شەشەم، زاتیکی ھات بە تەعجیل. فەرمووی: «السلام علیک یا
 رَحْمَة الله». ئامینە دە فەرمووی: ئەتووکی، فەرمووی: ئەمنم ئیبراھیمی خەلیل.
 دەلی: فەرمانت چیه؟ فەرمووی خوش بە ھالت ئەی ئامینە، کە حامیلە بوویتی
 بە پیغەمبەریکی جەلیل، ھەمنشینى جوبرا ئیل.

لە مانگی ھەوتەم. ھات شەخسیکی لاو چاک و مەلیح. فەرمووی: «السلام
 علیک یا احْتارَة الله». ئامینە دەلی ئەتووکی؟ فەرمووی ئەمنم ئیسماعیل زەبیح
 دەلی فەرمانت چیه؟ فەرمووی: مزگینی بی لە توکە حامیلە بوویتی بە
 پیغەمبەریکی فەسیح و بەلیغ و مەلیح.

لە مانگی ھەشتووم زاتیکی ھات عالی شان. فەرمووی السلام علیک یا
 خیرة الله. ئامینە دلێ ئەتووکی فەرمووی ئەمنم موسی بن عیمران دەلی فەرمانت
 چیه. فەرمووی مزگینی لە توکە حامیلە بوویتی بە پیغمبریکی کە لە بووی دیتە
 خواری قورئان.

لە مانگی نوھەم: زاتیکی ھات مبارەک قەدەم. فەرمووی: «السلام علیک

دَنى الْقَوْرُبْ مِىنْكَ يَا رَسُوْلَ اللهِ». ئامىنە فەرمووی: ئەتووكی؟ فەرمووی ئەمنم
عیسای بنی مەریەم. کوتی: فەرمانت چیه؟ فەرمووی: مزگینی بى له توکه حاميله
بووتی به پیغه مەریکی گول غونچه دەم. له سەر تۆش دەفع دەبى دەرد و ئەلەم.
ئەوشو شەوی زەوق و شەوق و سەفایە

مەولوودی «محمدالمصطفی» یە

نازل دەبن مەلەک لە ئاسمانە

بە ئەمری خالقى ئەرز و سەمایە

چەند پیغه مەری دین و دەکن سەلامی

له خەزەمەتى سولتانی ئەنبیایە

خەمى مەخون ئەى ئوممەت روژى مەحشەر

له بو مەحمەد پەشت و پەنایە

گونە هەکارین گەلیک ئەمما ئومیدن

«لَا تَقْنَطُوْ» فەرمایشى خودایە

بە مەولوودی پیغه مەرن بێخە

ئەگەرچی زور ئەمین ساحیب خەتایە

ئەوجار شەوی ئەوێل لە مانگی مەولوود. حاسل بوو لە بو ئامینەى، فەرەح

و سروور.

شەوی دووھەم، مۆژدەى درایە بە حاسل بوونی مەقسوودی نەزیک و

دوور.

شەوی سێھەم لە غەیبەوھە بیستی نەدا. کە وەختە وجوودی ئەو کەسەى بێی

پەیدا. کە نەعمەت و شوکری ئیمە دەکا.

شەوی چوارەم، دەنگى مەلائیکە تانى بیست ئاشکرا.

شەوی پێنجەم. تەکرار ئیبراھیم خەلیلوڵلا. مۆژدەى دایە بە وجوودی،

زجوودی مەسعوودی حەزەرەتى رەسوولەللا. «د.خ»

شهوى شه شه م، نوورى چاوى پيڪهوت له ٿه رز و سه ما.
 شهوى چهو ته م. مه لائيڪه تان دهورى چه ره مى ٿامينه خاتو و نبيان دا.
 شهوى هه شته م، فه ره ح و سرورر بوو په يدا.
 شهوى نو هه م، به ٿامينه يان ڪوت: مباره ڪ بى له تو نوورى چه زره تي
 محمد المصطفى. ٿه توئى مه عدهنى سيدق و سه فا.
 شهوى ده هه م، موژدهى درايه به جيئى چه يف و مينا.
 شهوى يازده هه م، سري ٿيماني بو ٿاشڪرا ڪرا. وه ڪ چرا.
 شهوى دوازده هه م، ٿه وئى شهوى، شه ويڪ بوو رووناڪ. ٿاسمان وه ڪ دلي
 سديقان پاڪ. نوور دهو شه ويڊا به ده خشان بوو. له بو دلي من ره خشان بوو.
 عه بدو لموته ليسي باپيري پيغه مبه ر. ٿه ولاد و مالى خوي لهو وه خسته دا، برد بو
 ڪه عبهى يه ڪسر. له ڪن ٿامينه ي نه ما بوو هيچ ڪه س. نه موئه نه س. نه موزه ڪڪه ر.
 ٿامينه ده يفهرموو دانيشتبووم ته نها و عاجز دل م پر بوو له غه مان. ڪوتم
 هاواره له خومي مالى ويران. ڪه س نيه قوميك ٿاويم بداتي. خنڪام له تينان. ڪه س
 نيه پشتيوانم بي. وه ڪوو مامان. ڪه س نيه پالي وي بدهم. ڪه س نيه قسهى ده گهل
 بڪه م. ڪه س نيه ٿه نيسم بي. ڪه س نيه جه ليسم بي. ڪه س نيه مامانم بي. ڪه س نيه
 پشتيوانم بي.
 ٿامينه ده فهرمووى: له نه ڪاو را ديتم شق بوو چوار گوشه ي ديوار. هاتنه
 ژوورى چوار ژنى بالا بليندى ٿاهو و ره فتار. هاتنه لام. ٿه وه ليان ده ستي ڪرد به
 گو فتار.

ٿه ي ٿوممه تي محمه دى بلين به زهوق و به سه فا
 صَلَّوْا عَلَي مُحَمَّد سِيدى عالم مصطفى
 ٿه و چوار ژنى ده نازنهين جه مال ماهى منه وه ره
 سه لاميان ڪرد گه ليڪ شيرين له ٿامينه ي موخته به ره

ژنی ئەوه‌لی حەوا بوو، جەمالی هەروەک چرا بوو
 ئەو دەپیشی هەمووان دا‌بوو، چونکە ئەو ام‌البشره
 فەرمووی مزگینی بی‌له‌ تو‌یا ئامینه‌ی مۆنەوهره
 زاهیر دەبی‌ زاتیک‌ له‌ توو حەبیی حەیی ئەکبەرە
 ئەو جار سارا دەهاته‌ ژوور، شو‌غله‌ی دەدا له‌ رووی نووری
 فەرمووی مزگینی بی‌له‌ دوور یا ئامینه‌ی بەختەوهره
 ئەولادیکی دایه‌ی خودا، ناوی محەممەد مستەفا
 شا‌هی جەمیعی ئەنبیا، شەفیعی روژی مەحشەرە
 ئاسیە بوو ژنی سیمین، سەلامی کرد گەلیک‌ شیرین
 یا ئامینه‌ لی‌ مزگین، کوری تو‌ سەیدی سەروهره
 جا‌هاته‌ ژووری مەریه‌ مە‌چەند مە‌ت‌حی بلی‌م‌ که‌مه
 مامو‌چه‌ی فەخری عاله‌مه‌، دایکی عیسا پی‌غه‌مبەرە
 فەرمووی بە‌ له‌ فزیک‌ شیرین، یا ئامینه‌ لی‌ بی‌ مزگین
 کور‌ت محەممەدی ئەمین بو‌ ئەنبیا یان سەروهره

ئامینه‌ دەر فەرمووی ئولفەتم‌ گرت بە‌ وان. دەستیان کرد بە‌ قسان. دیت‌م
 مە‌خلووقات روویان کردە‌ حوجره‌ی من جە‌ماعەت بە‌ جە‌ماعەت. ئە‌سوات و
 مو‌شته‌بی‌هات. لو‌غات و مو‌خته‌لیفات. له‌ نی‌و حوجره‌ی من دە‌هات. بلی‌سه‌ی
 نوورین په‌یدا بوو له‌ هە‌موو ول‌ات. له‌ پیش و پاش و چه‌پ و راست. عە‌جایبات
 بوون زهوور. عاله‌م پر‌بوو له‌ نوور. زە‌مین بوو بە‌ فە‌له‌ک. رووی ئە‌رزى پر‌بوون له
 مە‌له‌ک. ئاسمان سە‌یری زە‌مینی دە‌کرد. حە‌سره‌تی بە‌ زە‌مینی دە‌برد.

شە‌یتان دە‌گە‌ل دی‌وان. هە‌لاتنه‌ سە‌رکی‌وان. پر‌بوو له‌ مە‌له‌ک سە‌ری ئە‌رزى.
 خالی نه‌ما بە‌ قە‌د جیی سە‌ری دە‌رزى. بو‌ت سە‌ربه‌ره‌ ژیر بوون. بو‌ت په‌ره‌ست
 کو‌یر بوون. غە‌رق بوو ئاوی ساوه‌. ئاگری فارسی کو‌ژاوه‌. ئە‌یوانی که‌سرای‌ی شە‌ق

بوو. جی بە کافران لەق بوو. پادشا ھەموو بەد حال بوون. ھەموو زمانیان لال
 بوو. شاھی عەجەم خوسرەو. روژی رووناکی لی بوو بە شەو. خاقان حاکی
 چینی. بوو بە پەندی سەر زەمینی. بە تەع حاکی یەمەنی. دەستی کرد بە
 شیوەنی. لات مات بوو. نەسری نوسرەت چوو. (عوزا) لە مەر تەبەیی خوئی
 داخزا. لە کافران بوو بە قەزا. ھوبل، رووی رەش بوو وە ک قەل. یەغووس، بوو بە
 سەگی ناو مەجووس.

ئایلاھی بە جاھی نبی المعظم
 وبیت المعظم، و بل نوراعظم
 بە حەقی محەممەد شەھی ئەنیایان
 بە مەولوودی شاھی نەبی موو کەرەم
 بە لوتفی عەمیت بەخشە گوناھم
 بە زاتی کەریمت، بە فەخری دوو عالەم
 فەقیرم، گەدامە، لە دەرگاہی پاکت
 بە حالی ھەموو کەس، تو دانایی و ئەعلەم
 بکە روحمیکێ یا ئایلاھی بە حال
 لە روژی قیامەت، لە ناری جەھەننەم
 ئایلاھی بە حەقی کەلامی مەجیدت
 بە سەدیق و صادق، بە فاروقی ئەعزەم
 بە زینووری عوسمان، بە شاھی ویلائیەت
 عەلیی وەلی، حەیدەری شیرێ ئەکەرەم
 بێبەخشا «ئەمین» ی گونەھکار و عاسی
 بە خوینی شەھیدانی ماھی موو کەرەم

بەعدە زۆن خوداوەندی عەزیمووشە ئن. ئەمری کردە تاوسی مەلایکە تان.

يەنى جوبىرىلى ئەمىن و ئەمان. پىر بىكا پىيالەى بلوور. لە شەرابەنتەھوور. رابىيەخە سەججادەى قورىي وىسال. بو ساجىبى نوورى رفحتالاتصال. بە رىزوانى بلى باغ و باغات و قەسر و قسوور و غىلمان و حورى لە بەھەشتى موزەيەن بىكا. بە مالكى بلى دەرکەى جەھەنەمى كلىل بدا. دابنى ئالاي موحىيەتى لە سەر شان. بانك رابىيەلە ئەرز و ئاسمان. لە كيوان و لە دەشتان. لە بەريان و لە بەحران. كەنىزىكە عاشق جەمالى مەعشوقەى بىبنى. مووحىب ميوەى وىسالى باغى مەحبوبىي بچىنى.

دەر حال حەزەرەتى جوبىرەئىل. بە جىي ھىئا فەرمانى. حەزەرەتى رەبى جەلىل. عەرپش و كورسى و سەماء. كەوتنە ھەلپەرىن و سەما. مەلايكەتان دەورى حەرەمى ئامىنە خاتوونىيان دا. تەير و وحووش و دەرەندە و ھەموو ئەشيا. دەستيان كرد بە شادى و نەغمە و تەرەنەم و ئاواز و سەدا. سى ئالا ھەلدران. يەك مەشرىق و يەك لە مەغرىب. يەك لە سەربانى كعبەاللە. ھەر ئالا يەكى لەوان. سەد ھەزار مەلايكەى لە بن راوەستان.

ئەى ساجىبى ئوممەتى، شەفىعى لە قىيامەتى
دەستى مەو دامانى تو، لە بوڭ كەى شەفاعەتى
ئەى شاھى عالى جەناب، ساجىبى وەھى و كىتاب
لە روژى حەشر و حىساب، لە بوڭ كەى شەفاعەتى
ئەى شاھى ئاخىر زەمان، ساجىبى وەھى و قورئان
لە روژى حەشر و مىزان، لە بوڭ كەى شەفاعەتى
حەبىبى حەيى ئەھدە، لە تو دەخوازىن مەدەد
گونەھكارىن بىي عەدەد، لە بوڭ كەى شەفاعەتى
ئەى شاھى جەھەت مونىر، ھەرتوى بەشىر و نەزىر
لە دەرگای حەيى قەدىر، لە بوڭ كەى شەفاعەتى

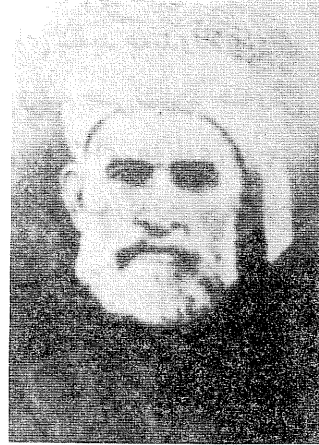
ٲهي شاهي دونيا و دين، حه بيبي حه يي موعين
ٲوي شفيع المذنبين، له بوٲ كه ي شفاعة تي
ٲامينه ده فهرمووي ٲينو و بووم له ووه ختي دا. ديتم له غه يبه وه ٲيال له يه كي ٲر
له شه ربه ٲيان له بوٲ من هينا. كه خواردمه وه نووري كي عه زيم له ٲيش چاوم بوو
ٲه يدا. كه حه زره تي جو بره ٲيل بوو، هاته حو جره ي من به قه ده مي سيدق و سه فا.
شا ٲه ري مباره كي به سه ر من دا هينا. بي زه حمه ت و موشه ققه ت وه زعي حه ملم
به ٲاساني روٲا. (ولدا النبي)

والسلام عليكم ورحمة الله و بركة

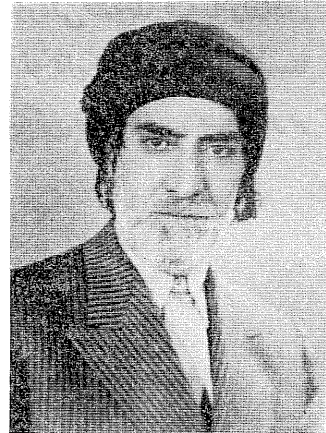
۱ - ٲه زره تی سه ید ته ها، ناسراو به
(ٲیری شه مزینی)، سالی ٲوچی دواپی
کردوه، ٲوپی ٲیروزی له نه هری به.

۲ - شیخ عه به یدوللا غازی، سالی
۱۲۸۷ی ٲوچی مانگی، ۱۲۴۶ی هه تاوی
له دهس زولم و زوری عوسمانی به کان رای
کرد. سالی ۱۲۹۸ی ٲوچی مانگی ۱۲۵۷ی
هه تاوی بو ئیستانبول دوورخرایه وه.
سالی ۱۲۹۹ی ٲوچی مانگی - ۱۲۵۸ی
هه تاوی ٲه رایه وه شه مزین. سالی ۱۳۰۰ی
ٲوچی مانگی - ۱۲۵۹ی هه تاوی بو
جاریکی تر. دوورخرایه به یرووت. هه رله و
ساله دا ٲووه مه ککه و هه تاکاتی مه رگ
» ۱۳۰۰-۱۲۵۹ « هه رله وی ماوه و له
» تایف « ی مه ککه وه فاتی کرد و هه رله ویش
نیژرا.

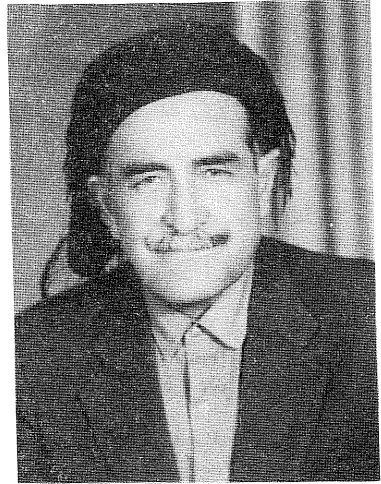
۳ - ھەزرەتی سەید عەبدولقادر،
ناسراو بە «غەوسی سانی». لە روژی ۱۶ی
نیسانی ۱۹۲۵ی زایینی - ۱۳۰۴ی ھەتاوی
«۲۳ی ڕەمەزانی ۱۳۴۲» ھاوڕی دەگەڵ
کۆرەکەیی سەید محەممەد نەوجەوان
(کۆرانی شیخ عوبەیدوللا) لە لایەن
حکومەتی مستەفا کەمالەو دەس بە سەر
کران و ھەر لەو سالەدا شەھید بوون و
مەرقەدی ھەر دوویان لە شاری دیاربەکرە.

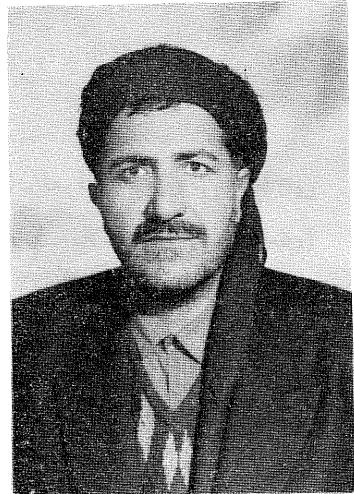
۴ - سلطانی العرفا، ھەزرەتی حاجی
سەید عەبدوللا گەیلانی زادە (ئەفەندی)
کۆری ھەزرەتی سەید عەبدولقادر، سی
پووشپەری ۱۳۴۳ی ھەتاوی لە ورمی
وەفاتی کرد و مەرقەدی مبارەکی لە دزیی
مەرگەوەرە.

۵ - ٲه زره ٲی سه ید عه بدولقادر
گه یلانی زاده، کوری سه ید عه بدوللا، دوی
کوچی باوکی بوو به جی نشین. ٲه و ٲی
سه رماوه زی سالی ۱۳۶۶ ی هه تاوی کوچی
دوایی کرد و له دزی مه رگه وه ر له ٲه راخ
باوکی نیژرا.

۶ - ٲه زره ٲی سه ید فارووق گه یلانی
زاده، کوری ٲه زره ٲی سه ید عه بدولقادر،
سالی ۱۳۲۹ له دایک بووه. ئیستا
جی نشینی باوکیه ٲی و له دزی مه رگه وه ر
ده زی.

١ - ھەزرەتی شیخ سەید کەمالە دینی
حوسینی ناسراو بە «ھادی یە دین» کوری
سەید شامە. خەلیفە و جی نشینی شیخ
عوبەیدوللای شەمزین بوو. سالی ١٣٣٩ی
کوچی مانگی لە زینویی عیراق وەفاتی
کردوو و مەرقەدی پیروزی ھەر لە دیی
زینوییە.

٢ - ھەزرەتی شیخ سەید عەبدوللای
ناسراو بە «شیخ جەلالە دین» کوری
ھەزرەتی شیخ کەمال. سالی ١٣٣٤ی
کوچی مانگی لە زینویی عیراق وەفاتی
کردوو.

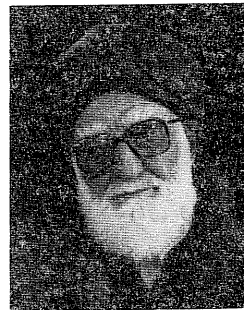
۳ - ھەزرەتی شیخ عەلاوەدین

ناسراو بە «موحیەدین» کۆری ھەزرەتی
شیخ جەلال ۱۷ی خەرمانانی سالی
۱۳۴۴ی ھەتاوی لە بەغدا وەفاتی کردووە و
لە گۆرستانی ئەعزەمی یە و لە تەنیشتی ئیمام
ئەبووحنیفە، نزیک مەرقەدی مەبارەکی
ئیمام موسای کازم نێژراوە.

۴ - ھەزرەتی شیخ سەید تەھا

کەمالی زادەیی نەقشبەندی کۆری ھەزرەتی
شیخ عەلاوەدین. سالی ۱۳۰۲ی ھەتاوی
لە دبی خەلان لە دایک بوو. ئیستا قوتبی
ئەو بنەمالەیی و مەزگوت و خانەقاکی لە
شاری ورمی جیگەیی رێپەرەوانی رێگەیی
تەریقەتی نەقشبەندییە.

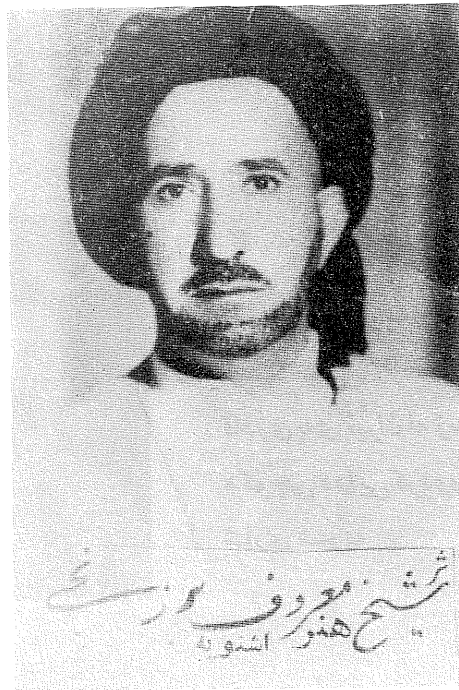

۱ - ھەزرەتی حاجی شیخ
عەبدولعەزیز بەرزەنجی، ناسراو بە
سەدرەدین، گەورەیی ھەوت تایفەیی
بەرزەنجیان بوو، لە گوندی ئەحمەد لە وەند
و کانی کەووەی ناوچەیی چەمچە مالی عێراق
ژیاووە و ھەر لەوێش لە ساڵی ۱۳۴۳ ک. م
کوچی دوایی کردووە.

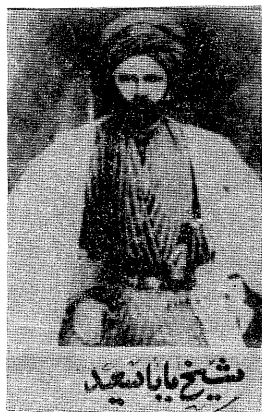
۲ - ھەزرەتی حاجی شیخ
ئێسماعیلی بەرزەنجی سەرۆکی تەریقەتی
قادرییەیی ئێران لە زستانی ساڵی ۱۳۳۱ ی.
ھکوچی دوایی کردووە و گلکووی پیروزی لە
شاری شنوویە .

۳ - ھەزرەتی حاجی شیخ مەعرووفی
بەرزەنجی کۆری ھەزرەتی شیخ ئیسماعیل
لە ساڵی ۱۲۹۵ی ھە لە دایک بوو و لە
بەھاری ۱۳۴۹ شدا کوچی دوایی کردوو و
لە شاری شنۆیە نیژاوه.

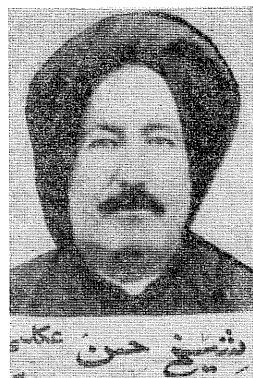
۱ - ھەزرەتی شیخ بابا ناسراو بە
«صدرالسادات» ناسراو بە «ابوالسعید» کە
لە زستانی سالی ۱۶ - ۱۹۱۵ ی ه، بە پیی
نووسراوی واسلی نیکیتین بە دەستی
تورکەکانی عوسمانی لە دار دراوہ و گلکووی
پیروزی لە گوندی غەوس ئابادی
مەھابادی یە. ھەزرەتی شیخ شاعیر و
نووسەریکی گەورە بوو کە زور بەرھەمی
گەورە لی بە جیماوہ کە یەکیک لە
بەرھەمانە مەسنەوی مەعنەوی سەعدییە یە.
بە داخەوہ تا ئیستا هیچ کام لە بەرھەمەکانی
جەنابی شیخ چاپ نەبوونە.

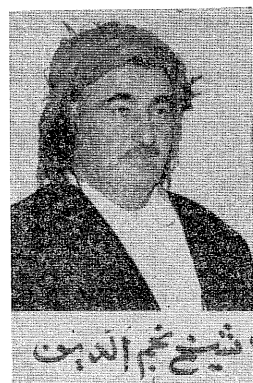
۲ - ھەزرەتی شیخ نەجمەدین
بەرزنەجی ناسراو بە «امین السادات»
براژای ھەزرەتی شیخ بابا کە پاش ئەو زاتە
بوو بە جیگری ئەو و لە سالی ۱۳۱۸ ی
ھەتاویدا کوچی دوایی کرد و لە غەوس
ئابادی بە خاک سپێردرا.

۳ - هـزه تهی شیخ هـه سـهـن
به رزه نجی کوری هـزه تهی شیخ نه جمه دین
که له سالی ۱۳۵۰ی هـه تا ویدا کوچی دوايي
کرد و گلکوئی پیروزی له گوندی غه وس
ثابادی به.

۴ - هـزه تهی شیخ نه جمه دین که
پاش باوکی بوو به جیگری نه و و شیخ
نه جمه دین له سالی ۱۳۱۹ی هـ له دایک
بووه و ئیستا به رپرسی رینوینی و ئیرشادی
موریدانی نه م بنه مال له یه و له شاری مه هـا باد
و خانه قاکه ی جیگای ری ره وانی ریگای
ته ریکه تهی قادری به یه.

پہ شی قاریسی

الهی بی پناهان را پناهی
 رحیمی، چاره‌سازی، بی نیازی
 الهی تکیه بر لطف تو کردم
 مقام عز و جاهت چون ستایم
 خوشا آنکس که بندد با تو پیوند
 مرا شرح پریشانی، چه حاجت
 نهاده سر به خاک آستانت
 مران از آستانت این گدارا
 گرفتم دامن بخشنده‌ای را
 تهی دستی که با اشک ندامت
 چه کم گردد ز خالق گمر نوازد
 به آب چشمه لطف بشویی
 امید لطف و بخشش از تو دارد
 ز نخل رحمت بی انتهایت
 مران یا رب ز درگاهت «امین» را

بسوی بی پناهان کن نگاهی
 کریمی، دلنوازی، دادخواهی
 که جز لطف ندارم تکیه‌گاهی
 که برتر از مقام و عز و جاهی
 خوشا آن دل که دارد با تو راهی
 که بر حال پریشانم گواهی
 گدایی دردمندی عذرخواهی
 پناه آورده سویت بی پناهی
 که بخشد از کرم کوهی به کاهی
 ز پا افتاده از بار گناهی
 ز رحمت بنده‌ای را گاهگاهی
 اگر سر زد خطایی اشتباهی
 اسیری، شرمساری، روسیاهی
 بیفکن سایه بر روی گیاهی
 که دیگر در بساطم نیست آهی

در مدح حضرت رسول اکرم (ص)

ای ثنا خوان جلالت حضرت روح الامین
پرتو شمس جمالت نور افلاک و زمین
خادمان آستانت خضر و الیاس و شعیب
پایه اوج کمال عرش رب العالمین
افتخار انبیایان تاج فرق اولیا
سرور هر دو جهان و سید دنیا و دین
کرده حق وصف ترا در هر دو عالم آشکار
آمده در شأن پاکت رحمة اللعالمین
آرزوی بوس پایت میکند قصر جنان
انتظار وصل رویت میکشد هر حور عین
ای پناه عاصیان فریادرس روز عذاب
امت خود را رها کن یا شفیع المذنبین
عاصی و درمانده و زار و ذلیل و مذنبم
بی پناه افتاده ام جز تو ندارم کس معین
از خدا رحم و ز پیغمبر شفاعت روز حشر
نیست شک و شبهه ای اندر نجات ای امین

تا گل رخسار تو گردید از چشمم فغان
شد بهار عاشقان پژمرده چون رنگ خزان
تا جمال آفتاب کرد از دنیا غروب
گشت روز روشنم تاریک شب اندر جهان
نرگس شهلای تو خوابید در خاک زمین
قامت رعنا تو پنهان شد از این بوستان
شمع رخسار تو کو پروانه آسا هر طرف
تا به دور روی تو یکسر فدا سازیم جان
سرو گلزار امین قمری صفت در گردنم
هست طوق عشق تو از هر طرف کوکو زنان

در بیان معجزات حضرت سراج الدین

ز قطب هورمان گویم حدیثی بس خوش و زیبا
سراج الدین لقب عثمان ضیاء چشم نابینا
یکی روزی بصحرا رفته بود آن پیر نورانی
مریدان چند نفر بودند اندر خدمتش برپا
بناگاه اشتری دیدند کز صحرای دور آمد
به نزد حضرت شیخ و شکایت کرد از مولا
بخاک افتاد رویش بر زمین مالید از پیشش
ندانست از مریدان هیچکس این سرّ ناپیدا
یکی دامان شیخ خود گرفت و گفت کای مرشد
چه میخواهد شتر از تو که زین سان آمده اینجا
جوابش داد کاین اشتر زدست ساربان خود
شکایت میکند گوید گریزانم در این صحرا
کند بارگران و ناتوان و خسته ام لاغر
زند هر دم به مغز من هزاران چوپ بی پروا
طلب فرمود زان پس ساربان را شیخ سراج الدین
بدو یک توبه داد و اشتر آسوده شد و تنها
امین از بار عصیان ناتوان و خسته شد لاغر
بدرگاه تو آوردم شکایت ای گل یکتا
ندارم طاقت بارگران این همه عصیان
به لطف خود علاجی کن که من افتاده ام از پا

در سوگ مرگ حضرت عبدالعزیز صدرالدین

آن صدر ولیعهد کزین دار فنا رفت
افسوس در این وقت که او از بر ما رفت
گویند اگر شیخ بدین زودی چرا رفت
منزل بجنان برد سوی دار بقا رفت
او مرد خدا بود که در راه خدا رفت

اولاد نبی بود مروج به شریعت
هم نسل علی بود ولیعهد طریقت
غواص دُرِّ بحر معانی حقیقت
از بوی رخس گلشن دل یافته زینت
در باغ جهان برگ گل از باد صبا رفت

امروز کنم از غم دل بر سر خود خاک
حقا که گریبان بدرم تا به میان چاک
رفت از سر و دل صبر و سکون، طاقت و ادراک
با سوز جگر جوش درون دیده نمناک
نالیم عزیزان که عزیزم به کجا رفت

دارند بدل درد فراقش همه درویش
عالم همه از حسرت رویش شده دلریش
چون لاله اگر فاش کنم داغ دل خویش
آتش بزنم بر جگر خلق کم و بیش
دود جگر ماست که بر اوج سما رفت

آن گوهر یکدانه دریای سعادت
آن لؤلؤ رخشانۀ لالای سیادت
پوشید رخ خود ز نظر تا بقیامت
گردید نصیب تو امین درد و ندامت
دیگر چه بگویم که زغم بر تو چها رفت

تخمیس امین بر غزل سعدی شیرازی

دوش وقت سحرم دیدہ چو از خواب گشود
شاهد حسن سخن در نظرم جلوہ نمود
یادم آمد سخنی بشنوی گر بینی تو سود
شرف مرد بجوداست و کرامت بسجود
هر کہ این دو ندارد عدمش بہ ز وجود

پند من از رہ نیکی تو یکایک بشنو
جاده راست چون خواہی بدگر راہ مرو
تخم نیکی بفشان بہرہ خوری وقت درو
ایکہ در نعمت و نازی بجہان غرّہ مشو
کہ محال است در این مرحلہ امکان خلود

چند از غصہ جگر خون کنی از بہر زوال
بہر این دولت بیہودہ دنیا ز خیال
غیر کفنی نبرد شاہ و گدا و صاحب مال
ایکہ در شدت و فقری ز پریشانی حال
صبر کن کاین دو سہ روزہ بسر آید موعود

آنکه دارد بجهان مال بسی زینت و زر
از تو محتاج‌تر و از تو بسی هست بتر
حاجت از بنده مخواه همچو تو افتاده بدر
دست حاجت چو بری پیش خداوندی بر
که کریم است و رحیم است و غفور است و ودود

عارفان آنچه که فانی است به هیچش نخرند
بهر احوال جهان چون گذرد غم نخورند
آنچه اندر پی لاشه است همه جانورند
دینی آنقدر ندارند که برو رشک برند
ای برادر که نه محسود بماند نه حسود

راز این نکته زکس نیست نهان گویم فاش
آدرس اسـم و مـشـماش مطابق بُدی کاش
روزها رفت دگر گرنه تو کوری چو خفـاش
خاک راهی که برو میگذری ساکن باش
که عیون است و جفون است و حدود است و قدود

این فریبنده جهان جادوی مکرآموز است
هر کسی خورد فریش چو من دلسوز است
عمر صد سال چنان دانی که این یک روز است
این همان چشمه خورشید جهان افروز است
که همی تافت بر آرامگه عاد و شمود

فلکم گوشه دل خانه محنت کرده است
هر کسی را بطرب جسم خودش پرورده است
جان بیمار امین در غم خود پرورده است
پند سعدی که کلید در گنج سعد است
نستواند که بجا آورد الا مسعود

تخمیس امین بر غزل مولانا خالد (قدس سره)

رفت از دستم جوانی آه و فریاد ای دریغ
گشت بی طاقت تنم از کار افتاد ای دریغ
با هزاران آه و حسرت میکشم داد ای دریغ
عمر گشت درکار ناهموار بر باد ای دریغ
هیچ روزی روز فردا ناورم یاد ای دریغ

گرچه دامنم نیست جای شادی این دارالمحن
زیر خاک تیره باید ساخت تا محشر وطن
غافلم بس از حساب و کرده‌های خویشتن
می‌نهم هر دم بنای بر هوا بیچاره من
قصر اعمالم بود بس سست بنیاد ای دریغ

بس که هستم در جهان محزون و غمناک از گناه
کرده بر آمرزش حق تکیه بی پاک از گناه
دارم امیدی بر رحم حق شوم پاک از گناه
بر زمین افتاده‌ام رو بر سر خاک از گناه
هیچ از قهاری او ناوردم یاد ای دریغ

چند بودم در پی فرمان نفس خو دوان
هیچ اندیشه نکردم یکدم از سود و زیان
طالب دنیای فانی آشکار و در نهان
آرزوی دولت ناپایدار این جهان
چند دولتهای جاویدم ز کف داد ای دریغ

نفس و شیطان هوا و این جهان پر فسون
دشمنی کردند با من تا که کردند زبون
کی توان کردن از این دام بلا خود را برون
راه تاریک است و هم باریک و همیره دیو و دون
مانده زیر بار عصیان زار و ناشاد ای دریغ

تا که هستی در جهان در کار دین خود فزا
ای برادر آنچنان کن حق شود از تو رضا
توبه کن باری امین از کرده‌های ناسزا
نیکی ناکرده ثبت نامه در روز جزا
خالد آلوده چون خواهد شد آزاد ای دریغ

تخمیس امین اشئوویی با شیخ رضا کرکوکی

این اشک یا دریا بود کز دیده ما می‌رود
سیلاب خونم دمبدم از فرق تا پا می‌رود
در جنگ دشت کربلا بنگر چه غوغا می‌رود
در ماتم آل عبا خون همچو دریا می‌رود
تیغ است بر سر میزنند دست است بالا می‌رود

گرگان بیدن هر طرف افتاده در جان رمه
از کوفیان بی وفا عالم شده در زمزمه
نور دو چشمان نبی لب تشنه افتاده همه
روی زمین پر همه در دست جانبازان قمه
خون در بر و دوش همه از فرق تا پا می‌رود

بگذار از حسرت کنم این جان خود از تن جدا
لب تشنه مانده هر طرف اولاد شاه انبیا
عباس افتاده چنین یا قاسم نو کدخدا
پیراهن شمع هدا یعنی حسین مجتبی
جانها همه کرده فدا سرها به یغما می‌رود

خورشید شد بی نور چنین پوشیده ماتم آسمان
 عرض و سما لوح قلم آمد ملایک در فغان
 از دست این ظلم و جفا بر آل شاه انس جان
 من چون ننالم این زمان مرد ضعیف و ناتوان
 از برق آه عاشقان در سنگ خارا می‌رود

چون دختر خیرالنساء از خیمه خود شد برون
 جسم برادر را بدید افتاده زین سان سرنگون
 فریاد و واویلا کنان از دست ظلم دیو دون
 بغداد گردد لاله‌گون در روز عاشورا بخون
 از کاظمین آن سیل خون تا طاق کسری می‌رود

عرش و فلک جن و ملک دارند دایم این عزا
 تا روز محشر عالمی نفرین کند شمر و غا
 یا رب تو در دوزخ بده بر دشمنان او جزا
 خون سیاهش شد تباه در ماتم آل عبا
 تا دامن روز جزا تا جنب عقبی می‌رود

کردند اهل کوفه چون با آل پیغمبر فسون
 صحرا و دشت کربلا شد همچو دریا پر ز خون
 سادات پاک هاشمی هر سوی افتاده نگون
 از طاق کسری سرنگون ریزد بپای بیستون
 از بیستون آید بیرون سوی بخارا می‌رود

ماہ محرم آمد و نزدیک شد وقت عزا
کرده امین اشنویی تخمیس شعر شیخ رضا
یا رب به فضل و لطف خود به نیکی ده اورا جزا
من سنیم نامم رضا کلب علی مرتضیٰ
درویش عبدالقادرم راہم به مولا میرود

تخمیس امین اشنویی بر غزل خواجه حافظ شیرازی

ای پیر جوان بهر خدا روی بما کن
یک مـرحمتی در حق ما بهر خدا کن
هر عشق جهان در دل ما هست جدا کن
ای خسرو خوبان نظری سوی گدا کن
لطفی بمن سوخته بی سرو پا کن

رحمی بگدا گر نکند همچو تو شاهی
در ظلّ کسی نیست ورا هیچ پناهی
کردیم اگر در ره عشق تو گناهی
دارد دل درویش تمنای نگاهی
زان چشم سیه مست بیک غمزه روا کن

صبرم ز دل و خواب ز سر برد خیالت
مردم بامید هوس ذوق وصال
داده است خدا حسن رخ و جاه و جلالت
گر لاف زند ماه که ماند بجمالت
بنمایی رخ خویش و مه انگشت نما کن

عاشق شده ام بر بتي ابروی کمانی
آرام دل عالمی محبوب جهانی
بلبل چو من از عشق رخس داشت فغانی
ای سرو جهان از چمن باغ زمانی
بخرام درین بزم دو صد جامه قبا کن

کرده است چو دیوانه غم عشق تو مارا
بهر چه نمی پرسی تو احوال گدا را
تا کی به امین میکنی این جور و جفا را
مشنو سخن دشمن بدگوی خدا را
با حافظ مسکین خود ای دوست وفا کن

خاک بر سر کن دلا در ماتم آل عبا
 نوحه کن اندر غم شاه شهید کربلا
 چشمها را آب ده از اشک خونین دایما
 از برای نور چشم مصطفی و مرتضی
 بال لب خشک و درون پر ز آتش ناله کن
 بهر آن تشنه لبان خاندان مصطفی
 آسمان و عرش و کرسی ماه و خورشید و نجوم
 با همه کروّیان دارند چون تو این عزا
 دشمنان اطراف اهل بیت را بگرفته اند
 تو کجایی ای امیرمؤمنان شیر خدا
 شمر بیدین را ببین از شهر کوفه سوی شام
 با سر بیمعجر آرد دختر خیرالنساء
 هیچ خوفی از خدا شرمی زیغمبر نکرد
 قرّة العین نبی را کرد سر از تن جدا
 این تن بیدست عباس است در میدان جنگ
 یا که جسم نازنین قاسم نوکدخدا
 زینب شوریده حال اندر غم شاه شهید
 میکند افغان و زاری یا اخاه و یا اخاه
 آه و فریاد سکینه این جهان را ساخت پر
 بر گلوی اصغر آمد چو آن تیر قضا

خاک بر سر کرد ارض و آسمان شد نیلگون
ماه شد رخسار زرد و شمس بی نور از سما
خشک گردی ای فرات از تو نشد سیراب چون
کامهای خشک اولادان شاه انبیا
یارب آنکس را که راه آب از ایشان گرفت
از شراب دوزخش ده آب هر صبح و مشا
مالک دوزخ بیار زنجیرهای آتشین
افکن اندر گردن شمر و یزید بی حیا
دشمنان خاندان حضرت خیرالبشر
مار و عقرب را بر ایشان کن مسلط دایما
ناله‌های جانگداز و آه دل سوز امین
سوخته عالم در عزای خامس آل عبا

دعوت نامهٔ امین از قاضی ملا شریف قاضی زاده

قاضی ما حضرت ملا شریف
ای در انظار همه عالم نظیف
ای فراموش کرده یار و دوستان
با گل خود دایماً در بوستان
عشق شعر و رفتن باغت نماند
گشته ناخوش تن ساعت نماند
از برای قاضی ما صد اسف
بار خود کرده گران از هر طرف
خواستم از بهرت بفرستم جواب
کله پاچه دارم امشب ای جناب
شیخ اسماعیل با تو هر دوتان
مر مرا هستید امشب میهمان
کله پاچه صرف کن بی سیر تیز
تا رفیق از تو نباشد در گریز
سیر خوردن بهر من شد سرنوشت
تا که از پیشم گریزد یار زشت
منتظر هستم غروب آفتاب
شیخ را با قاضی عالیجناب
هر کسی در خدمت آید بیار
تا امین دیگر نباشد انتظار

در سوگ مرگ قاضی ملا شریف قاضی زاده

الوداع ای قاضی ما حضرت ملا شریف
الوداع ای یار ما در مذهب شاه حنیف
الوداع ای رایج شرع شریف مصطفی
الوداع ای در کمال علم دانا و حریف
مادر دوران نیارد چون تو عالی گوهری
دیده عالم نبیند چون تو یک روی ظریف
بیتوأم اندر نظیر اشنود شد زندان غم
بی گل رویت بهار قلب من شد چون خزیف
کرد روی تو اجل از پیش چشم ما نهان
خفت در خاک زمین تا حشر آن جسم لطیف
تا که هستم در جهان ای مونس غمهای من
هر شبی از بهر تو یک فاتحه دارم وظیف
تا قیامت ای برادر گور تو پر نور باد
باش در قصر جنان با حور و غلمان هم ردیف
چشم بگشا و نظر کن دوستانت را ببین
شد امین در اشنوی بیتو ز غم زار و ضعیف

از قول میرزا عنایت نامه‌ای است که امین برای کاکی ایرانی (صافی) نوشته است.

ای صبا بر خاک ایران گر کنی روزی گذر
 یک سلامی یا پیامی سوی یار من ببر
 کاک مرشد را چو دیدی دست و پایش رابیوس
 از زبان من بگوی کای مرشد والا گوهر
 آرزو دارم ببوسم دست و پایت را ولی
 با همین پیری و ضعیفی کی توان کردن سفر
 گربه تن دورم ز خدمت دل همیشه پیش توست
 یا حبیبی یا مرادی انت لی نورالبصر
 هستم از درد فراق دلبر هر روز و شب
 سینه سوزان دل فروزان دیده گریان چشم تر
 سوختم درنار هجران من نمیدانم چرا
 ناله جان سوز من در تو نمیگردد اثر
 من که پروانه صفت از بهر شمع روی تو
 خوش نمی‌سوزم بهر شب جان بی‌ازم تا سحر
 مردم از درد فراق دوریت اما چه سود
 پیر و معلولم زکار افتاده‌ام بی پا و سر
 با همین موی سفید و پیری و ضعف بدن
 زنده‌ام از یاد ایران چون گل از باد سحر
 خود تو میدانی عنایت گشته محتاج درت
 بسته از بهر غلامی هر دو کونیت کمر
 هست محتاج تو چون من هم امین اشنویی
 گر کنی از مرحمت گاهی به سوی ما نظر

نامه امین به خدمت حضرت شیخ حسن برزنجی غوث آباد

- السلام ای مرشد ما شیخ حسن
(۱) از ندیده عاشق نام تو من
یادگار خاندان بوالسعید
(۲) از وجود تو هزاران مستفید
شیخ مرحوم آن امین اسلام ما
(۳) ریخته لطف خودش درکام ما
لطف خاصی داشت با من بی گمان
روح پاکش شاد بادا در جنان
توهمی عطر و هم گلاب آن گلی
میوه خوشمزه آن حاصلی
بهر من از غوث اعظم کن رجا
درد ما را از کرم سازد دوا
چون بود درویش محمد بس عجول
(۴) کن همین اشعار کوتاه را قبول

۱- حضرت شیخ حسن برزنجی غوث آباد

۲- حضرت شیخ بابا (تخلص بوالسعید)

۳- حضرت شیخ نجم الدین برزنجی (لقب امین اسلام)

۴- درویش محمد صادق (اهل اشنویه)

تو خودت مولا امین را یاد کن
وز توجه قلب او را شاد کن
من امین اشنوی هم چاکرم
چون سگ درگاه عبدالقادر

سال قحطی

ہزار و سیصد و شصت و دوم سال
ز ہجرت رفتہ شد تاریخ احوال
ز ہر سوی جهان آغاز شد جنگ
ز درد و غم دل یک عالمی تنگ
بشد پیدا یکی قحطی، گرانی
کہ عالم سیر شد از زندگانی
بگویم قیمت گندم بہ یکبار
صد و پنجاہ تومان گشتم خریدار
نہ تنها قیمت گندم گران است
کہ یک پوت برنج از سی تومان است
یکی از دوستان بفروخت بر من
بہ دہ تومان یکی درہم ز روغن
خریدم مدتی من گوشت ارزان
بہ سی و دو قران یک درہم آن
بہ شصت تومان یکی تبریزی قند
و لیکن ہست با او چای فوند
بین حال زمستان در چہ حال است
بہ دہ تومان یکی پوطی زغال است
یکی پوطی ز ہیزم یک تومان دان
ہمہ عالم معطل ماند و حیران

گون در سه تومان یکبار دیدم
 به صد منت ز هیزم کش خریدم
 عجب روز قیامت بود بر خاست
 به یک تومان خریدم درهم ماست
 پــــنیرم داد یک درهم بقالی
 به ده تومان نکردم من سئوالی
 که این باشد یکی مرد بخیلی
 پــــنیرش بود همچون زنجبیلی
 شدم از یک رفیق خویش ممنون
 به هشت تومان یکی درهم ز توتون
 به من داد و بیاوردم همان دم
 یکی کاغذ سیگار یک تومان هم
 به هفت تومان رسیده یک متر چیت
 رسیده دو قران یک دانه کبریت
 خروس و مرغ را هر چند دیدم
 یکی در سه تومان روهم خریدم
 مگو در سه تومان مرغی گران است
 که تخم مرغ یکدانه قران است
 به سی و پنج قران یک پونزده (قند)
 ز عطاران خریدم مدتی چند
 حصیر آورد یک شخصی به بازار
 یکی در دو تومان گشتم خریدار

